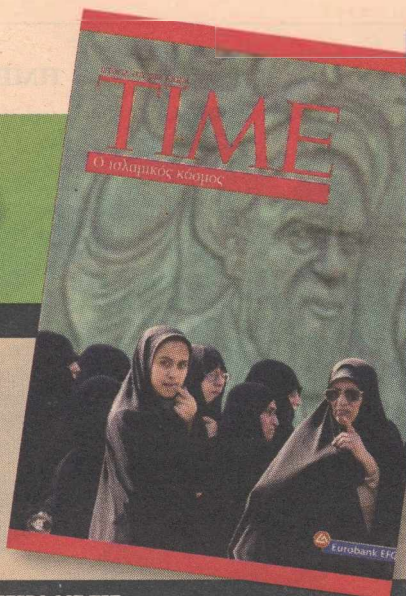

Δωρεάν

Ιστορία
του 20ού
αιώνα

ΑΝΑΛΥΤΙΚΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ,
ΣΠΑΝΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΜΕ ΤΗΝ
ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
TIME

ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ ΜΕ ΤΙΣ
ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ «ΧΕΙΡΟΠΕΔΕΣ»

Ανοιξαν οι φυλακές
για φοροφυγάδες
με συλλήψεις
για κλοπή ΦΠΑ

Σωφρονισμός φοροφυγάδων.
Υπό την απειλή της αυτόφωρης
διαδικασίας και εγκλεισμού στις
φυλακές, επιχειρηματίες σπεύ-
δουν τα τακτοποιήσουν τις
οφειλές τους **ΣΕΛ. 34**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 19137 - ΕΤΟΣ 64ο

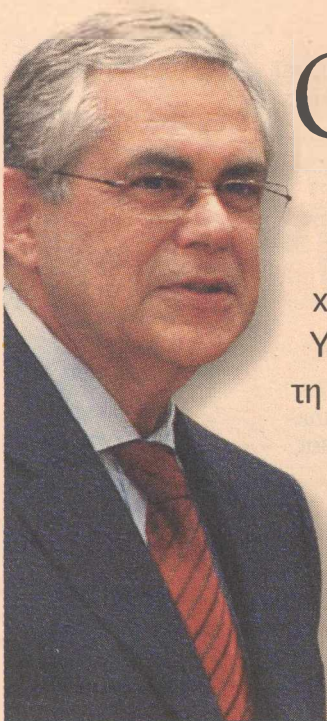
ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ 12 - 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2011 - ΤΙΜΗ 3,5 €

www.imerisia.gr

ΕΘΝΙΚΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΑ, Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΥ

«Μαζί» για τη χώρα

Ολες οι ελπίδες στη νέα κυβέρνηση

► Τεστ υπευθυνότητας για τα τρία κόμματα, η συμβολή τους στην επιτυχία της κυβέρνησης ► 48 μέλη στο νέο Υπουργικό Συμβούλιο, 6 υπουργοί από τη Ν.Δ. και 4 από το ΛΑ.Ο.Σ. ► Το ίδιο οικονομικό επιτελείο με Ευάγγ. Βενιζέλο και υφυπουργό τον καθηγητή Ι. Μουρμούρα ► Υπουργός Αμυνας ο Δ. Αβραμόπουλος και Εξωτερικών ο Στ. Δήμας ► Το πρόγραμμα των 100 ημερών **ΣΕΛ. 3-5, 12-15**

Η... ΕΥΡΗΜΑΤΙΚΗ ΛΙΣΤΑ

Επίδομα σε τέκνα «αγνώστου πατρός», και άλλα 149 παράδοξα

► Επιδόματα για την... «απαγωγή» ή τη... «μετανάστευση πατρός στο εξωτερικό» και άλλα περίεργα αλλά... ελληνικά ► Στοιχίζουν 6 δις. ετησίως στον προϋπολογισμό ► «Ψαλίδι» μετά τους ελέγχους από τον Μ. Μπόλαρη **ΣΕΛ. 35**

Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Αντίστροφη μέτρηση για ραγδαίες ανατροπές

► Πρόδρομος αλλαγών στο πολιτικό σύστημα η «βελουδίνη» ανταρσία των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. που επέβαλε τη συναίνεση ► Τι φοβούνται οι κομματικοί μηχανισμοί ► Ποιοι επενδύουν στο σκηνικό μιας Νέας Μεταπολίτευσης ► Διεργασίες στα κόμματα εξουσίας για την επόμενη ημέρα **ΣΕΛ. 6-11**

22 ΕΙΣΗΓΜΕΝΕΣ

«Επενδύουν» στο ταμπλό της πολιτικής σταθερότητας

► Προσδοκίες για επιστροφή της ηρεμίας στην αγορά, μετά το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης ► Προβλέψεις και σχέδια των εισηγμένων ► Ελπίδες για άνοδο στο Χρηματιστήριο και ρευστότητα στην αγορά **Οικονομία ΣΕΛ. 4-5**

Αποταμιευτικό Πρόγραμμα

Value 6ΠΟΥΔΕΣ

- Το κεφάλαιο σπουδών που επιθυμείτε
- Δυνατότητα αύξησης ή μείωσης της καταβολής σας
- ΔΩΡΟ έξτρα 10%* των ετήσιων καταβολών σας, για τα 3 πρώτα χρόνια

*Για νέα συμβόλαια έως 30/11/2011

Μάθετε περισσότερα στα καταστήματα Eurobank

EFG **Eurolife**

Ασφαλιστική

Προσχήματα τέλος, ευθύνες για όλους

Υστερα από μια μακρά περίοδο αβεβαιοτήτων, συνεχώς επιδεινούμενου κλίματος ανασφάλειας και παλινωδιών, το πολιτικό σύστημα έκανε ένα σημαντικό βήμα ώστε να δημιουργηθούν οι συνθήκες για μια λιγότερο επισφαλή πορεία της χώρας. Ποια είναι τα εκέγγυα για μία καλύτερη πορεία;

Πρώτον: Επιτέλους, πήρε σάρκα και οστά η έννοια της συναίνεσης. Εγινε πράξη αυτό που έπρεπε να είχε γίνει εδώ και πολύ καιρό, από την ώρα που έγινε σε όλους κατανοητό ότι το βάρος της αντιμετώπισης της βαθιάς κρίσης δεν μπορεί να το «σπρώσει» μία μονοκομματική κυβέρνηση, όσο ισχυρή και να ήταν...

Το κρίσιμο ζητούμενο είναι η συμπεριφορά των τριών κομμάτων που συμμετέχουν στο νέο κυβερνητικό σχήμα, από το κατά πόσον ειλικρινής θα είναι η στήριξη που θα παράσχουν σ' αυτή την κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας. Τα κόμματα αυτά οφείλουν και πρέπει να στηρίζουν τη νέα κυβέρνηση με ειλικρίνεια, χωρίς να έχουν στραμμένο το βλέμμα τους στην προσεχή εκλογική αναμέτρηση. Οφείλουν να στηρίζουν την κυβέρνηση, να διευκολύνουν τη λήψη αποφάσεων και να στηρίζουν την εφαρμογή τους χωρίς να λειτουργούν επιδιώκοντας πρόσκαιρα μικροπολιτικά οφέλη. Διαφορετικά θα ενοχοποιηθούν για την απώλεια της «τελευταίας ευκαιρίας».

Η επιτυχία της κυβέρνησης υπό το κ. Λουκά Παπαδήμο θα είναι πρόκριμα για να ανοίξει και στην Ελλάδα ο δρόμος σε κυβερνήσεις συνεργασίας, όπως, άλλωστε, συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, ασυγκρίτως πιο ισχυρές από την Ελλάδα...

Δεύτερον: Η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου, η εφαρμογή της οποίας θα απαλλάξει τη χώρα από ένα δυσβάστακτο βάρος, από δημόσιο χρέος 100 δισ. ευρώ, από την πληρωμή τόκων 4,5 - 5 δισ. ευρώ ετησίως, γεγονός που θα ενισχύσει την προσπάθεια να πιάσουν τόπο οι θυσίες, να έχουν αντίκρισμα σε πλεονασματικούς προϋπολογισμούς.

Η συγκρότηση της κυβέρνησης του κ. Α. Παπαδήμου, παράλληλα, δημιουργεί ένα κλίμα, τουλάχιστον, ευμενούς ουδετερότητας στην ελληνική κοινή γνώμη, καθώς ο νέος πρωθυπουργός δεν φέρει το βάρος των κομματικών ανομιμάτων που οδήγησαν τη χώρα στη σημερινή τραγική κατάσταση. Το υψηλό κύρος του στην Ε.Ε. αίρει καταρχήν το ρήγμα αξιοπιστίας μεταξύ της Ευρώπης και του ελληνικού πολιτικού συστήματος, καθώς οι εταίροι μας «αισθάνονται» λιγότερο ανασφαλείς για να στηρίζουν την Ελλάδα.

Με τα νέα δεδομένα που δημιουργούνται διανοίγονται οι προϋποθέσεις για να μπει, επιτέλους, στο επίκεντρο και το μείζον θέμα της ανάπτυξης. Θέμα στο οποίο πρέπει να σταθεί και η ελληνική κυβέρνηση και οι Ευρωπαίοι εταίροι μας. Φυσικά, είναι αυτονόητο ότι προϋπόθεση για την οποία αναπτυξιακή προοπτική είναι η τήρηση των υποχρεώσεων για το μηδενισμό των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, τη σταδιακή μείωση του χρέους και την εφαρμογή όλων των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

Οι στιγμές που βιώνουμε είναι εξαιρετικά κρίσιμες. Αλλά... ο γέγονε γέγονε: Δεν είναι ώρα για καταλογισμό ευθυνών για το πώς φθάσαμε στο χείλος του γκρεμού. Είναι η ώρα ύψιστης ευθύνης για όλες τις πολιτικές δυνάμεις, όλοι πρέπει να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων. Είναι η ώρα, πολιτικά κόμματα, πολίτες και επιχειρήσεις να σηκώσουν τα μανίκια. Η ανόρθωση της χώρας θα είναι έργο όλων και όχι ολίγων. Ή όλοι μαζί θα επιτύχουμε ή ο καθένας χωριστά θα καταστραφεί.

ΣΤΕΡΕΨΕ ΤΟ ΕΥΡΩ...

Η Ελλάδα στην απομόνωση. Ισπανία και Πορτογαλία πλήττονται από την κρίση. Ο «ιός» χτυπά την Ιταλία, ενώ έπεται η Γαλλία. Οι φωνές για διάλυση της Ευρωζώνης ή για Ευρώπη δύο ταχυτήτων, πληθαίνουν. Αραγε, η φωτογραφία να είναι συμβολική και η βρύση του ευρώ να έχει στερέ-

xpress

3

Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

Ελπίδες, λίγο πριν από την κατάρρευση, γεννά η νέα κυβέρνηση.

4-5

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Όλο το παρασκήνιο για τη συγκρότηση της κυβέρνησης. Ποιοι μένουν, ποιοι φεύγουν, νέοι και εκπλήξεις.

6-7

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Ανοίξε ο ασκός του Αϊόλου για τα δύο μεγάλα κόμματα από τις ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις των ημερών.

Θέμα

ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ΣΠΑΤΑΛΗ ΜΕ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Εξι δισ. ευρώ δίνουμε για επιδόματα σε χιλιάδες πολίτες. Οργιο σπατάλης με χορηγήσεις... αγνώστου πατρός. **Σελ. 3**

8-9

ΣΤΑ ΔΥΟ Η Ν.Δ.

Συγκρούσεις μετά τη στροφή του Αντώνη Σαμαρά. Αντιμνημονιακοί κατά μετριοπαθών στη Λ. Συγγρού.

10-11

ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

Πρόσωπα και γεγονότα που σημάδεψαν το κρίσιμο τετραήμερο.

13

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΣ

Σε βαθιά νερά η κυβέρνηση. Εφιάλτης το έλλειμμα 20 δισ. ευρώ.

14-15

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ 100 ΗΜΕΡΩΝ

Εξι προτεραιότητες στην ατζέντα της κυβέρνησης.

16

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ «ΙΟΣ»

Η Ιταλία μολύνθηκε, σειρά παίρνει τώρα και η οικονομία της Γαλλίας.

17

ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΗ ΔΙΑΛΥΣΗ

Τέσσερις οικονομολόγοι, τρεις συνταγές και δυο ευρώ.

18-19

ΕΥΡΩ-ΚΡΙΣΗ

Μπλόκο ή ανάγκη η Ευρώπη των δύο ταχυτήτων; Κραυγή αγωνίας για το έλλειμμα δημοκρατίας.

29

ΕΚΘΕΣΕΙΣ - ΚΟΛΑΦΟΣ

Παράδεισος για το ξέπλυμα «μαύρου χρήματος» η... Γερμανία.

32

Η ΔΥΣΗ... ΟΠΛΙΖΕΙ

Πολεμικά σενάρια για το Ιράν μετά την έκθεση για τα πυρηνικά.

34

ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗ

Επιχείρηση - «χειροπέδες» για την κλοπή ΦΠΑ. Ο οικονομικός εισαγγελέας έχει πολλή δουλειά...

36

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΙΝΗΣΗ

Απόσβεση μόλις σε 12 μήνες για τα πετρελαιοκίνητα αυτοκίνητα. Πόσο συμφέρει να αγοράσετε σήμερα καινούριο αυτοκίνητο.

37

ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ

Προς «ναυάγιο» της ρύθμισης για τα αυθαίρετα. Μόλις 54 χιλιάδες αιτήσεις κατατέθηκαν.

Πορτρέτο

ΛΟΥΚΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ο... τεχνοκράτης με τη δύσκολη εθνική αποστολή
Σελ. 16

Συνεντεύξεις

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ

Στο μικροσκόπιο το χρέος των εισηγμένων
Σελ. 11, Οικονομία

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΥΜΠΑΡΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΤΗΣ FIAT

Πάση θυσία κλίμα σταθερότητας
Σελ. 25, Οικονομία

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Μπενάκη, Μεταμόρφωση Χαλανδρίου 152 38
Τηλ 6061000 FAX: 6014636, 6014642
e-mail: imerissia@pegasus.gr

Ιδιοκτήτρια - Έκδοση: **ΗΜΕΡΗΣΙΑ Α.Ε.Ε.** Διευθυντής: **ΑΝΤΩΝΗΣ ΔΑΛΙΠΗΣ**
Διευθυντής Σύνταξης: **ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΔΡΑΒΑΛΙΑΡΗΣ**

Αρχιουντάκτες: **Π. ΛΑΜΨΙΑΣ** (Πολιτικό), **Α. ΠΕΤΣΙΝΗΣ** (Οικονομικό),
Α. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ (Επικοινωνιακό)
Αρχιουντάκτης «Η»: Σαββάτου: **Ν. ΖΑΒΡΑΣ**
Αρχιουντάκτης Υψηλός: **ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΥΓΟΥΛΗΣ**
www.imerissia.gr Διευθυντής Σύνταξης: **Θ. ΛΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ**

Εμπιστευτική Διεύθυνση: **ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΣ**
Διεύθυνση Διαφήμισης: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΥΡΙΟΧΟΣ** Διευθυντής Μάρκετινγκ: **ΒΙΚΥ ΠΑΛΙΟΥΡΑ**
Τσαλάντζα - Διακρίσεις: Τηλ. 210 6061410 - Fax: 210 6016563
Υπεύθυνος Κυκλοφορίας: **ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΗΣ**

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ: ΕΛΛΑΔΑ 350 ευρώ ΔΗΜ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ - ΤΡΑΠΕΖΕΣ: 370 ευρώ
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ (ετήσιες σε ευρώ): ΕΥΡΩΠΗ 600 - ΑΜΕΡΙΚΗ ΗΠΑ ΚΑΝΑΔΑΣ 800
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ 800 ΑΦΡΙΚΗ (Βόρειος και Κεντρική): 600 ΑΣΙΑ (Μ. Ανατολή): 700 - ΚΥΠΡΟΣ 400
ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ: Αρακλή 6 (στη Σισιά Αρσενικού) 105 62, τηλ.: 210 3240817 FAX: 210 3240818
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητροπόλεως 6, Τ.Κ. 546 25 τηλ. 2310 561100 FAX: 2310 561101
ΚΡΗΤΗ: Γ. Μανιάτης Ηράκλειο τηλ. (2810) 227455
ΚΙΛΙΚΙΑ: Κ. Στεφανίδης Σόλωνος 8, τηλ. (23410) 22299 - 27688
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ: τηλ. (210) 6061730, (210) 6061726

«Απαγορεύεται κατά τον Ν. 2121/1993 και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με τον Ν. 100/1975) η αναπαραγωγή και γενικά η αναπαραγωγή ολική, μερική, περιληπτική ή κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου της εφημερίδας με οιοδήποτε μέσο και τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφηση ή άλλο, άνευ προηγουμένης έγγραφης εξουσιοδότησης του εκδότη»

Οικονομία

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Τα υπέρ και τα κατά των ασφαλών καταφυγίων. **Σελ. 3**

ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ

22 εισηγμένες εταιρείες επενδύουν στη νέα κυβέρνηση. **Σελ. 4-5**

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Η κρίση «πάγωσε» τις κρατήσεις για χειμερινούς προορισμούς. **Σελ. 7**

ΑΓΟΡΑ ΑΚΙΝΗΤΟΥ

Στον... αέρα οι διαγωνισμοί για τη δημόσια ακίνητη περιουσία. **Σελ. 8**

ΕΣΠΑ

Μάχη για να μη χαθούν για την Ελλάδα κονδύλια 14 δισ. **Σελ. 23**

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ

Κατατέθηκαν 2.000 αιτήσεις για αγροτεμάχια σε ένα μήνα. **Σελ. 26**

► Τώρα είναι η ώρα της Ελλάδος που δεν απαιτεί τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο από το αίσθημα ευθύνης και καθήκοντος εκ μέρους της ηγεσίας της, για να βαδίσει με αξιοπρέπεια το δύσκολο δρόμο στον οποίο βρέθηκε.

ΠΑΣΟΚ - Ν.Δ. ΚΑΙ ΛΑ.Ο.Σ. ΘΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Εθνικό εγχείρημα για Παπαδήμο - τεστ υπευθυνότητας για τα κόμματα

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΛΑΜΨΙΑ

Μια άλλη εποχή που γεννά ελπίδες για τη χώρα λίγο πριν από την κατάρρευση αρχίζει με τη νέα κυβέρνηση πολυκομματικής εκπροσώπησης και ευρείας κοινοβουλευτικής στήριξης, η οποία ξεκινά τη δράση της από σήμερα. Η κρισιμότητα των στιγμών δεν επιτρέπει να χαθεί ούτε λεπτό για να προχωρήσει με συνέπεια η υλοποίηση των υποχρεώσεων που έχουν αναληφθεί έναντι των εταίρων και δανειστών μας. Το στοίχημα για το νέο πρωθυπουργό κ. Λουκά Παπαδήμο είναι να εφαρμόσει με αποτελεσματικό τρόπο το πακέτο των δεσμεύσεων, ώστε να επιστρέψει η χώρα σε συνθήκες οικονομικής ασφάλειας και να ξεπεράσει την απειλή εξοστρακισμού της από τη ζώνη του ευρώ. Η αποκατάσταση της αξιοπιστίας και της επικοινωνίας με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς δεν είναι απλώς απαραίτητη, αλλά όρος επιβίωσης της χώρας.

Η σύνθεση της νέας κυβέρνησης, που προφανώς δεν είναι επιλογή του νέου πρωθυπουργού αλλά προϊόν της τρικομματικής συνεννόησης και συμβιβασμών, μπορεί να ξάφνιασε για το μέγεθός της, αλλά στην παρούσα φάση δεν υπήρχε χρονικό περιθώριο για αλλαγές. Ειδικώς στους κρίσιμους τομείς που βρίσκονται σε ανοικτή διαπραγμάτευση με την τρόικα δεν περισσεύει χρόνος για δοκιμαστική περίοδο και δημιουργία νέων μηχανισμών δράσης.

ΜΕ ΑΙΧΜΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Από χθες η κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου, με αιχμή την οικονομία, έχει αναλάβει ένα βαρύ φορτίο που πέραν των πολιτικών διαβουλεύσεων με τους εταίρους μας έχει συγκεκριμένο πλάνο δράσεων στο εσωτερικό για να αναταχθεί η οικονομία και να υλοποιηθούν σχέδια και αποφάσεις που έχουν εγκριθεί από τη Βουλή αλλά μένουν ακόμη στα χαρτιά. Περίοδος χάριτος είναι προφανές ότι δεν υπάρχει και αυτό καθιστά ως ένα βαθμό ευκολότερη τη συνεργασία σε κυβερνητικό επίπεδο, ώστε να τρέξουν με ταχύτητα όλα τα εκκρεμή ζητήματα, αρκεί να μην δημιουργηθούν προσκόμματα από τα κόμματα που στηρίζουν την κυβέρνηση.

Το πείραμα της συνεργασίας σε κυβερνητικό επίπεδο, με εξαίρεση την ταραγμένη περίοδο 1989-1990, είναι πρωτόγνωρο στη χώρα και ως εκ τούτου απαιτείται πέραν των άλλων και η... εκπαίδευση των κομμάτων σε ένα νέο μοντέλο πολιτικής συμπεριφοράς. Οι αυτονόητες διαφορές των κομμάτων δεν

►► Ο νέος πρωθυπουργός Λουκάς Παπαδήμος έχει δημιουργήσει εκ των πραγμάτων υψηλές προσδοκίες στους πολίτες

πρέπει επ' ουδενί να επηρεάσουν τη λειτουργία του νέου σχήματος που καλείται να σώσει τη χώρα από την άβυσσο. Όταν σταθεροποιηθεί η κατάσταση, τα κόμματα των οποίων ο ρόλος ασφαλώς παραμένει κρίσιμος θα έχουν όλο το περιθώριο να συγκρουσθούν και να διεκδικήσουν τη νομιμοποίησή τους από τον ελληνικό λαό στις εκλογές όποτε αυτές έλθουν.

Τώρα είναι η ώρα της Ελλάδος που δεν απαιτεί τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο από το αίσθημα ευθύνης και καθήκοντος εκ μέρους της ηγεσίας της για να βαδίσει με αξιοπρέπεια το δύσκολο δρόμο στον οποίο βρέθηκε. Ο νέος πρωθυπουργός έχει τύχει ομόθυμης αποδοχής από τον ελληνικό λαό, όπως προκύπτει από τις πρώτες δημοσκο-

πήσεις, και δικαιούται κάθε συνδρομής για να αντεπεξέλθει στο ρόλο «καμικάζι» που ανέλαβε για όλους μας. Αυτές τις ώρες που η χώρα περνά από τη μοιρολατρία στη δράση έχουν ύψιστο καθήκον οι πάντες να συνδράμουν τα μέγιστα και να ξεχάσουν όσα δηλητηριάζουν το δημόσιο βίο. Σε αυτή την προσπάθεια οφείλουν να συνταχθούν όλοι, οι μαζικοί φορείς από τα συνδικάτα και τους εκπροσώπους των παραγωγικών τάξεων έως τον πνευματικό κόσμο της χώρας. Είναι αλήθεια ότι ο νέος πρωθυπουργός έχει δημιουργήσει εκ των πραγμάτων υψηλές προσδοκίες στους πολίτες, αλλά οφείλουμε να αναλογισθούμε ότι θαύματα δεν γίνονται πα, και αν γίνουν θέλουν χρόνο. Ως εκ τούτου, η ενότητα, η σύνεση και η συνεννόηση που

ήταν και παραμένει το ευαγγέλιο του κ. Παπαδήμου πρέπει να προκύψει στην πράξη ως αβίαστη επιλογή των πολιτικών ηγεσιών αλλά και του καθενός ξεχωριστά.

ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ

Οι πρώτες μέρες της νέας κυβέρνησης που ξεκινά δράση πριν καν λάβει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή θα είναι καθοριστικές στον αγώνα δρόμου για να καλυφθεί το χαμένο έδαφος από τις παλινωδίες της προηγούμενης περιόδου. Η κοινωνία μοιάζει να επιστρέφει από την κατάθλιψη στην αισιοδοξία και πρέπει αυτό να εδραιωθεί ώστε να ξεφύγουμε από το φαύλο κύκλο της ανασφάλειας και της αυτοκαταστροφής. Η υσάτη ευκαιρία υπάρχει και δεν πρέπει να χαθεί.

Στήριξη από Α. Μέρκελ και Ν. Σαρκοζί

Τη διαβεβαίωση ότι η Γερμανία «θα υποστηρίξει» την Ελλάδα στις προσπάθειές της για έξοδο από την κρίση παρείχε χθες στο νέο Έλληνα πρωθυπουργό η Γερμανίδα καγκελάριας Άγκελα Μέρκελ, στο συγχαρητήριο τηλεγράφημα που του απέστειλε. «Χαίρομαι για τη συνεργασία μας και σας διαβεβαιώ ότι η Γερμανία θα σας υποστηρίξει, όπως και τον ελληνικό λαό, σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς να αντιμετωπίσετε τις κοινές προκλήσεις της Ευρώπης και της Ευρωζώνης», ανέφερε η κ. Μέρκελ. Ξεκαθάρισε δε ότι «πάνω σας έχουμε στηρίξει μεγάλες ελπίδες και μεγάλες προσδοκίες. Η κυβέρνησή σας πρέπει,

επίσης, να προχωρήσει και να εφαρμόσει τις απαραίτητες και αποφασιστικές μεταρρυθμίσεις για την έξοδο της Ελλάδας από την κρίση».

Ο Ν. ΣΑΡΚΟΖΙ

Την ικανοποίησή του για την ορκωμοσία της κυβέρνησης ενόπτιας εξέφρασε και ο Γάλλος πρόεδρος Νικολά Σαρκοζί στο μήνυμά του προς τον κ. Παπαδήμο, με το οποίο τον συνεχάρη για την ανάληψη των καθηκόντων του. «Χαίρομαι για το σχηματισμό, υπό την ηγεσία σας, μιας κυβέρνησης ευρείας συμμετοχής η οποία εγγυάται την εφαρμογή της συμφωνίας της 27ης Οκτωβρίου και των

μέτρων που αυτή συνεπάγεται», ανέφερε ο κ. Σαρκοζί, επισημαίνοντας ότι «σε αυτή την κρίσιμη περίοδο, κατά την οποία διακυβεύονται τόσο πολλά, είμαι βέβαιος ότι θα εφαρμόσετε όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε η Ελλάδα να συνεχίσει να εκπληρώνει πλήρως το ρόλο της σε μία Ευρώπη ισχυρή και ενωμένη, πιστή στα ιδεώδη της». Τέλος, ο Γάλλος πρόεδρος ξεκαθάρισε πως «η Γαλλία, φίλη της Ελλάδας, θα συνεχίσει να προσφέρει την υποστήριξή της και τη βοήθειά της για να επιτύχουν οι μεταρρυθμίσεις, οι οποίες θα επιτρέψουν στη χώρα σας να ξαναμπει στο δρόμο της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης».

“Οι αυτονόητες διαφορές των κομμάτων δεν πρέπει επ' ουδενί να επηρεάσουν τη λειτουργία του νέου σχήματος που καλείται να σώσει τη χώρα από την άβυσσο

17 υπουργοί, 9 αναπληρωτές και 21 υφυπουργοί

Στη νέα
κυβέρνηση,
όπως και στην
προηγούμενη,

υπάρχουν μόνο
4 γυναίκες,
εκ των οποίων
μία υπουργός, μία
αναπληρωτής και
δύο υφυπουργοί

Παραμένουν

Θ. Πάγκαλος (αντιπρόεδρος),

ΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ευ. Βενιζέλος (αντιπρόεδρος και υπουργός Οικονομικών), Δ. Ρέππας (Διοικητικής Μεταρρύθμισης) Μ. Χρυσόχοιδης (Ανάπτυξης), Γ. Παπακωνσταντίνου (Περιβάλλοντος), Άννα Διαμαντοπούλου (Παιδείας), Γ. Κουτρουμάνης (Εργασίας), Αν. Λοβέρδος (Υγείας), Κ. Σκανδαλίδης (Αγροτικής Ανάπτυξης), Μ. Πασιγιάννου (Δικαιοσύνης), Χρ. Παπουτσης (Προστασίας του Πολίτη), Π. Γερουλάνος (Πολιτισμού).

ΩΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ

Φ. Γιαννίτης (Οικονομικών), Π. Οικονόμου (Οικονομικών), Μ. Ξενογιαννακοπούλου (Εξωτερικών), Σ. Ξυνίδης (Ανάπτυξης), Ν. Σηφουνάκης (Περιβάλλοντος)

ΩΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ντ. Ρόβλιας και Π. Τζωρτζάκης (Διοικητικής Μεταρρύθμισης), Π. Κουκουλόπουλος (Εσωτερικών), Δ. Δόλλης (Εξωτερικών), Κ. Σπηλιόπουλος (Άμυνας), Θ. Μωραϊτης (Ανάπτυξης), Γ. Μανιάτης (Περιβάλλοντος), Εύη Χριστοφιλοπούλου (Παιδείας), Γ. Κουτσούκος (Εργασίας), Μ. Μπόλαρης και Μ. Τιμοσίδης (Υγείας), Γ. Δριβελέγκας (Αγροτικής Ανάπτυξης), Γ. Πεταλωτής (Δικαιοσύνης), Μ. Όθωνας (Προστασίας του Πολίτη), Γ. Νικητιάδης (Πολιτισμού).

Νεοεισερχόμενοι

ΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Αν. Γιαννίτης (Εσωτερικών), Στ. Δήμας (Εξωτερικών), Δ. Αβραμόπουλος (Άμυνας), Μ. Βορίδης (Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων), Γ. Σταυρόπουλος (Επικρατείας)

ΩΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ

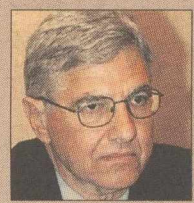
Φ. Γεννηματά (Εσωτερικών), Γ. Ραγκούσης και Γ. Γεωργίου (Εθνικής Άμυνας), Κ. Αρβανιτόπουλος (Παιδείας),

ΩΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ι. Μουρμούρας (Οικονομικών), Αδ. Γεωργιάδης (Ανάπτυξης), Δ. Βαρτζόπουλος (Υγείας), Αστ. Ροντούλης (Αγροτικής Ανάπτυξης), Π. Αλιβιζάτος (Πολιτισμού).

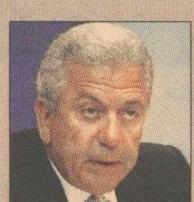
Δ. Ρέππας

Αν. Γιαννίτης

Στ. Δήμας

Δ. Αβραμόπουλος

Μ. Χρυσόχοιδης

Γ. Παπακωνσταντίνου

Α. Διαμαντοπούλου

Μ. Βορίδης

ΑΡΧΙΣΕ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ «ΠΕΙΡΑΜΑ» ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥ

Κυβέρνηση της 11ης Νοεμβρίου με «πυξίδα» την 26η Οκτωβρίου

ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΓΑΛΑΝΟΥ

Ενα μεγάλο πείραμα με ευθείες προβολές σε όλες τις πτυχές του «αύριο» της χώρας βρίσκεται από χθες σε εξέλιξη με τη συγκρότηση της κυβέρνησης Παπαδήμου, η οποία στηρίζεται στις δυνάμεις τριών κοινοβουλευτικών κομμάτων και στην οποία στηρίζει τις ελπίδες της η πλειονότητα των πολιτών.

Οι αβεβαιότητες στο δρόμο του νέου πρωθυπουργού και της κυβέρνησής του είναι πολύ περισσότερες από τις βεβαιότητες για όσα πρέπει να γίνουν, τα οποία ευτυχώς περιγράφονται με σαφήνεια στο πλαίσιο συμφωνίας που συνυπέγραψαν οι κυβερνητικοί εταίροι και έχει συνομολογηθεί απολύτως με τους Ευρωπαίους εταίρους.

Η ύπαρξη συγκεκριμένου οδικού χάρτη και οφικού χρονοδιαγράμματος αποτελεί ίσως από τα λίγα πλεονεκτήματα αυτής της κυβέρνησης, καθώς επιτρέπουν στο Λουκά Παπαδήμο να θέσει με αδιαπραγμάτευτο τρόπο, στο ομοιογενές πολυπληθές κυβερνητικό σχήμα, τις απόλυτες προτεραιότητες για την υλοποίηση της Συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου

και την εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής που εκπορεύεται και συνδέεται με αυτή.

Το μεγάλο ζητούμενο παραμένει, πάντως, μαζί με την «ψήφο» που θα ζητήσει την ερχόμενη εβδομάδα από τη Βουλή να λάβει άνθευτη και την εμπιστοσύνη και τη στήριξη των κυβερνητικών εταίρων και όσων συνυπογράφουν τη θέση ότι η ευρωπαϊκή είναι η μόνη προοπτική για τη χώρα.

ΚΑΧΥΠΟΨΙΑ

Η καχυποψία παραμένει ισχυρή κατά πόσο τα κόμματα που μετέχουν θα μπορέσουν να αντιταθούν στον «πειρασμό» να επιδοθούν στα συνήθη παίγνια τακτικής. Είναι, όμως, εξίσου ισχυρά τα μηνύματα που προέκυψαν τις τελευταίες ημέρες από μία μεγάλη μερίδα του πολιτικού κόσμου που δείχνει να ανταμβάνεται ότι τα πράγματα μπορεί να αλλάξουν ερήμην του. Οι μετέκοντες υπουργοί και υφυπουργοί -άλλοι ήδη «μπαρουτοκαπνισμένοι» και άλλοι απολύτως «άκαπνοι» πλην όμως υποψιασμένοι- έχουν πολλούς και καλούς λόγους να ενώσουν τις δυνάμεις τους.

Όχι μόνο γιατί το υπαγορεύει το εθνικό

καθήκον και οι περιστάσεις, αλλά και γιατί ίσως αποδειχθεί και το μοναδικό διαβατήριο για το πολιτικό τους μέλλον. Οι περισσότεροι εξ αυτών αντιλαμβάνονται ότι η «μεταβατική» κυβέρνηση Παπαδήμου συνιστά όντως μια μετάβαση: στις κυβερνήσεις συνεργασίας οι οποίες θα προκύψουν είτε ως ανάγκη είτε ως επιλογή και μάλιστα πολύ σύντομα.

Καλός ιωνός για τις δύσκολες μέρες που έχει μπροστά της η νέα κυβέρνηση είναι και το γεγονός ότι η Ν.Δ. παρά τη «φαινομενική» άρνησή της να προσδώσει καθαρά πολιτικά χαρακτηριστικά στην εκπροσώπηση της στο κυβερνητικό σχήμα, στην πράξη το έκανε. Με τη συμμετοχή στο σχήμα δύο κορυφαίων στελεχών της, Δήμα και Αβραμόπουλου, ο οποίος επέλεξε να παραιτηθεί από τη βουλευτική του έδρα ώστε να μετώχει ο' αυτό το νέο «πολιτικό πείραμα». Η αποστολή του νέου υπουργού Άμυνας, στο περιθώριο της ορκωμοσίας στο Προεδρικό, «αν αργούσαμε λίγο ακόμη θα παθαίναμε σπλην» δείχνει ότι εξακολουθεί να διατηρεί ισχυρή όσφρηση των πραγμάτων που έρχονται!

Θετικό πρόσημο στο κυβερνητικό σχήμα

Το νέο
κυβερνητικό σχήμα
αποτελείται από
48 πρόσωπα
και τον πρωθυπουργό
Λ. Παπαδήμο

Από αυτά,
35 προέρχονται
από το **ΠΑΣΟΚ**,
6 από τη **ΝΔ**,
4 από το **ΛΑΟΣ...**

... και δύο
πρόσωπα που
δεν προέρχονται από
τους τρεις κυβερνητι-
κούς εταίρους

Μετακινήθηκαν

Γ. Ραγκούσης από υπουργός Υποδομών σε αναπληρωτή υπουργό Εθνικής Άμυνας, Φ. Γεννηματά από αναπληρωτή υπουργό Παιδείας σε αναπληρωτή υπουργό Εσωτερικών.

Πρώτη φορά

Για πρώτη φορά σε κυβερνητικό σχήμα οι κ.κ. Γ. Σταυρόπουλος (υπουργός Επικρατείας), Μ. Βορίδης (υπουργός Μεταφορών - ΛΑΟΣ), Ι. Μουρμούρας (υφυπουργός Οικονομικών - ΝΔ), Γ. Γεωργίου (αναπληρωτής υπουργός Εθνικής Άμυνας - ΛΑΟΣ), Αδ. Γεωργιάδης (υφυπουργός Ανάπτυξης και Ναυτιλίας - ΛΑΟΣ), Κ. Αρβανιτόπουλος (αναπληρωτής υπουργός Παιδείας - ΝΔ), Δ. Βαρτζόπουλος (υφυπουργός Υγείας - ΝΔ), Αστ. Ροντούλης (υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης - ΛΑΟΣ), Π. Αλιβιζάτος (υφυπουργός Πολιτισμού - ΝΔ).

Εκτός

Εκτός κυβέρνησης βρεθήκαν έξι πρόσωπα: οι υπουργοί Εσωτερικών Χάρης Καστανίδης, Εξωτερικών Σταύρος Λαμπρινίδης, Εθνικής Άμυνας Πάνος Μπεγλίτης, Επικρατείας Ηλίας Μόσιαλος, καθώς και οι υφυπουργοί Χρήστος Αηδώνης και Αγγελος Τόλκας.

Η νέα κυβέρνηση

Πρωθυπουργός

Λουκάς Παπαδήμος

Αντιπρόεδρος

Θεόδωρος Πάγκαλος

Αντιπρόεδρος και υπουργός Οικονομικών

Ευάγγελος Βενιζέλος

Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

Υπουργός: Δημήτρης Ρέππας
Υφυπουργοί: Ντίνος Ρόβλιας, Παντελής Τζωρτζάκης

Υπουργείο Εσωτερικών

Υπουργός: Αναστάσιος Γιαννίτης
Αναπληρωτής Υπουργός: Φώφη Γεννηματά

Υπουργείο Οικονομικών

Υφυπουργός: Πάρις Κουκουλόπουλος
Υπουργός: Ευάγγελος Βενιζέλος

Υπουργείο Εξωτερικών

Αναπληρωτές Υπουργοί: Φίλιππος Σακινίδης, Παντελής Οικονόμου

Υπουργείο Εθνικής Άμυνας

Υφυπουργός: Ιωάννης Μουρμούρας
Υπουργός: Σταύρος Δήμας

Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας

Αναπληρωτής Υπουργός: Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου
Υφυπουργός: Δημήτρης Δόλλης

Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής

Υπουργός: Δημήτρης Αβραμόπουλος
Αναπληρωτές Υπουργοί: Ιωάννης Ραγκούσης, Γεώργιος Γεωργίου

Υπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων

Υφυπουργός: Κώστας Σπηλιόπουλος
Υπουργός: Μιχάλης Χρυσόχοιδης

Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων

Αναπληρωτής Υπουργός: Σωκράτης Ξυνίδης
Υφυπουργοί: Θάνος Μωραϊτης, Άδωνις Γεωργιάδης

Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης

Υπουργός: Γιώργος Παπακωνσταντίνου
Αναπληρωτής Υπουργός: Νίκος Σηφουνάκης

Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Υφυπουργός: Γιάννης Μανιάτης
Υπουργός: Άννα Διαμαντοπούλου

Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Αναπληρωτής Υπουργός: Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος
Υφυπουργός: Εύη Χριστοφιλοπούλου

Υπουργείο Δικαιοσύνης

Υπουργός: Μουρούλης Βορίδης
Υφυπουργός: Γιάννης Μαγκριώτης

Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη

Υπουργός: Πύργος Κουτρουμάνης
Υφυπουργός: Γιάννης Κουτσούκος

Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού

Υπουργός: Ανδρέας Λοβέρδος
Υφυπουργοί: Δημήτρης Βαρτζόπουλος, Μάρκος Μπόλαρης, Μιχάλης Τιμοσίδης

Υπουργός Επικρατείας

Υπουργός: Κώστας Σκανδαλίδης
Υφυπουργοί: Γιάννης Δριβελέγκας, Αστέριος Ροντούλης

Υπουργός: Μιλτιάδης Πασιγιάννου
Υφυπουργός: Γιώργος Πεταλωτής

Υπουργός: Χρήστος Παπουτσης
Υφυπουργός: Μανώλης Όθωνας

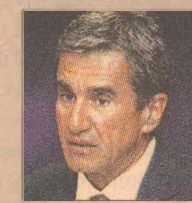
Υπουργός: Πάυλος Γερουλάνος
Υφυπουργοί: Γιώργος Νικητιάδης, Πέτρος Αλιβιζάτος

Υπουργός Επικρατείας: Γιώργος Σταυρόπουλος

Τις επόμενες ημέρες θα οριστεί κυβερνητικός εκπρόσωπος

Γ. Κουτρουμάνης

Α. Λοβέρδος

Κ. Σκανδαλίδης

Μ. Πασιγιάννου

Χρ. Παπουτσης

Π. Γερουλάνος

Γ. Σταυρόπουλος

► «Τεκτονικοί σεισμοί» και σοβαρές ανακατατάξεις, που ενδέχεται να αποδειχτούν καθοριστικοί για το μέλλον της χώρας καταγράφονται τα τελευταία 24ωρα στο πολιτικό στερέωμα, ιδιαίτερα

στους κόλπους των δύο μεγάλων κομμάτων εξουσίας. Τίποτα δεν μοιάζει όπως πριν και η ατζέντα αλλαγών ακόμα σε πρόσωπα, πράγματα και στρατηγικούς προσανατολισμούς είναι ορθάνοικτη.

ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ ΑΠΟ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ ΤΗΣ Ν.Δ.

Ρωγμές στα κομματικά κάστρα από την εξέγερση των «75»

ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

«Ως τώρα, οι βουλευτές των κομμάτων ήταν μέρος του προβλήματος. Τώρα για πρώτη φορά διαφαίνεται ότι μπορεί να αποτελέσουν τη λύση του». Η φράση αυτή βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, το μεσημέρι της Πέμπτης, στο σύνθημα πλέον στέκι των ζυμώσεων, στο εντευκτήριο, αποτυπώνει ίσως με μια δόση υπερβολής το νέο τοπίο που διαγράφεται στον πολιτικό χάρτη.

«Τεκτονικοί σεισμοί» και σοβαρές ανακατατάξεις, που ενδέχεται να αποδειχτούν καθοριστικοί για το μέλλον της χώρας καταγράφονται τα τελευταία 24ωρα στο πολιτικό στερέωμα, ιδιαίτερα στους κόλπους των δύο μεγάλων κομμάτων εξουσίας.

Το απόγευμα της περασμένης Τετάρτης, η απόφαση του πρωθυπουργού να υποδείξει ως λύση στο πρόβλημα της νέας κυβέρνησης το Φ. Πετσάλνικο αλλά και η αποδοχή του από τον Α. Σαμαρά, με τη λογική «όποιος και να 'ναι δεν υπάρχει αντίρρηση, αφού η κυβέρνηση είναι μεταβατική και έχει μικρή διάρκεια ζωής» πυροδοτούσε σφοδρές αντιδράσεις τόσο στο ΠΑΣΟΚ όσο και στη Ν.Δ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Το ίδιο απόγευμα βουλευτές όλων των αποχρώσεων στο ΠΑΣΟΚ με επικεφαλής τους υφυπουργούς «υπεράνω υποψίας» Μ. Μπόλαρη και Μ. Τιμοσίδη και άλλους 8 βουλευτές συνέταξαν επιστολή και επικοινωνούσαν με έξι υπουργούς -τους Δ. Ρέππα, Ευάγγ. Βενιζέλο, Μ. Χρυσόχοϊδη, Α. Διαμαντοπούλου, Α. Λοβέρδο και Γ. Ραγκούση- καθώς και με το Μαξίμου.

Το μήνυμα ήταν σαφές: αυτοί και άλλοι 40 βουλευτές έστειλαν τηλεσίγγραφο για επιλογή ισχυρής προσωπικότητας για τη θέση του πρωθυπουργού -αντί για τον κ. Πετσάλνικο- αλλιώς θα υπέβαλαν τις παραιτήσεις τους την επομένη το πρωί!

Παράλληλα, γύρω στους 25 βουλευτές από τη Ν.Δ., με επικεφαλής την πεντάδα των Κυρ. Μητσotάκη, Μιλτ. Βαρβιτσιώτη, Ευ. Αντώνη, Κ. Χατζηδάκη και Α. Σπλιωτόπουλου, ανακοίνωναν στο γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, Κ. Τασούλα, πως τυχόν υιοθέτηση της υποψηφιότητας Πετσάλνικου για την πρωθυπουργία ήταν απαράδεκτη και μη αποδεκτή. Καλούσαν και αυτοί, με τη σειρά τους, τη συμβολή του κόμματος στην ανάδειξη ισχυρού πρωθυπουργού, αλλά και πρότειναν τη συμβολή στη στήριξη της νέας κυβέρνησης με πολιτικά πρόσωπα.

Η συνέχεια είναι γνωστή. Ήρθαν τα πάνω - κάτω, η υποψηφιότητα Πετσάλνικου αποσύρθηκε και φτάσαμε τελικά στη λύση Παπαδήμου. Όμως στο μεταξύ τα σημάδια αλλαγών στον κομματικό χάρτη

Alpha Καταθετικά Προϊόντα

Τώρα, κάνετε την πιο **έξυπνη κίνηση** για να έχετε και τα χρήματά σας ελεύθερα και υψηλές αποδόσεις, κάθε μήνα.

Ε.Ε.Κ.Λ.Ε.Ι.Δ.Ω.Σ.Τ.Ε.

Ε.Ε.Υ.Π.Ν.Α. ΚΑΤΑΘΕΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

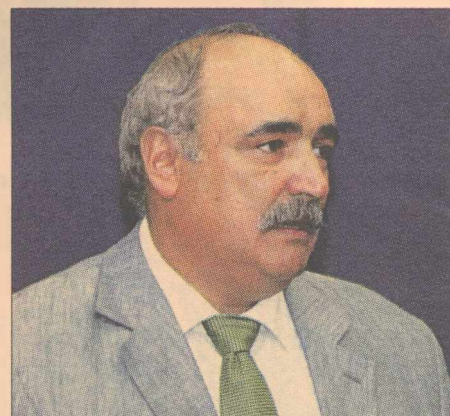
Alpha Μηνιαία Πρόοδος

Κάθε **μήνα** ελεύθεροι. Κάθε **μήνα** κερδισμένοι!

Ενημερωθείτε για τις ισχύουσες εκδόσεις της Προθεσμιακής Καταθέσεως, τα ελάχιστα ποσά συμμετοχής, τους πίνακες επιτοκίων και τη ΣΕΠΑ από τα Καταστήματα της Alpha Bank.

 ALPHA BANK

801 11 326 0000 www.alpha.gr

►► Ο Μ. Μπόλαρης

►► Ο Κ. Μαρκόπουλος

“ Το ερώτημα είναι πώς αυτό το «μωσαϊκό» τάσεων, ομάδων και επιδιώξεων θα διαμορφωθεί το αμέσως προσεχές διάστημα. Οι ισορροπίες αλλάζουν και ίσως η προσπάθεια εξόδου της χώρας από το αδιέξοδο να σηματοδοτήσει διεργασίες και μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

ήταν κάτι παραπάνω από ορατά.

Τίποτα δεν μοιάζει όπως πριν και η ατζέντα αλλαγών ακόμα σε πρόσωπα, πράγματα και στρατηγικούς προσανατολισμούς είναι ορθάνοικτη.

ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ ΣΤΟ ΠΑΣΟΚ

Στην κυβερνητική παράταξη τα όργανα είχαν αρχίσει με το πρωθυπουργικό «Βατερλό» για το δημοψήφισμα. Η θυελλώδης εβδομάδα που ακολούθησε ανέδειξε τις σοβαρές διαφοροποιήσεις για τη γενικότερη πορεία της κυβέρνησης και της χώρας. Η ψήφος εμπιστοσύνης που δόθηκε τα μεσάνυχτα της προπερασμένης Παρασκευής συνοδευόταν από τη σαφή εντολή των περισσότερων βουλευτών του ΠΑΣΟΚ για την προώθηση κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας.

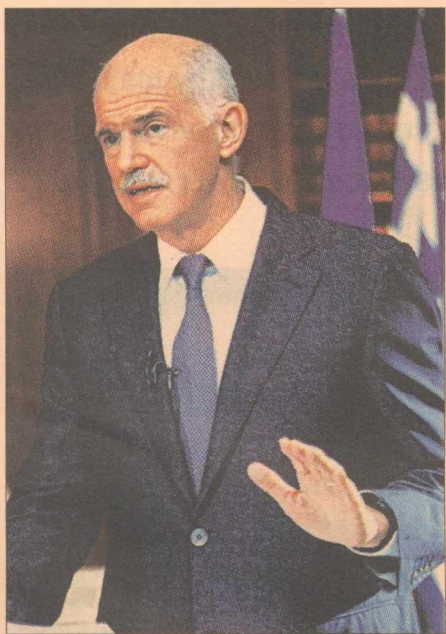
Στην εξέλιξη αυτή είχε ξεχωρίσει η όσιμη διαφωνία του Ευάγγ. Βενιζέλου για το δημοψήφισμα μετά τη δοκιμασία των Κανών, η οξεία τοποθέτηση της Βάσως Παπανδρέου επικεφαλής ομάδας βουλευτών, η δήλωση-παρέμβαση του Α. Λοβέρδου εκ μέρους της κίνησης των «τριών», που στο μεταξύ είχαν γίνει τέσσερις με τη συμμετοχή και του υπουργού Επικρατείας Ηλ. Μόσιαλου.

Οι προσδοκίες που γέννησε η συμφωνία του Α. Παπανδρέου με τον Α. Σαμαρά

το βράδυ της Κυριακής έδωσαν γρήγορα τη θέση τους στην αγωνία και την απογοήτευση από τη δυστοκία και το «θέατρο του παραλόγου» που ακολούθησε. Οι αντιδράσεις κορυφώθηκαν εκ νέου από την απομάκρυνση της προοπτικής για την ανάδειξη ενός πρωθυπουργού που να ανταποκρίνεται στις έκτακτες ανάγκες της χώρας. Η διαφανόμενη επιλογή πρωθυπουργού χαμηλών προδιαγραφών έδωσε το έναυσμα για νέο γύρο οξυτάτων αντιδράσεων μέσα στην κυβερνητική παράταξη. Ο υπουργός Υποδομών Γ. Ραγκούσης δήλωνε ότι «η χώρα έχει ανάγκη έναν πρωθυπουργό υψηλών πολιτικών και όχι μόνο προδιαγραφών και όχι τον κοινό χαμηλό μέσο όρο των κομμάτων».

Σε ανάλογο μήκος κύματος η Α. Διαμαντοπούλου υπογράμμιζε πως «η χώρα χρειάζεται πρωθυπουργό υψηλού κύρους και αποδοχής, στο εσωτερικό και το εξωτερικό, που... μαζί με ικανούς και αποφασισμένους ανθρώπους από το σύνολο του κομματικού φάσματος μπορούν να βάλουν φραγμό στην πορεία της καταστροφής». Παράλληλα και ο Ευάγγ. Βενιζέλος διέψευθε ότι έσπευτε εμπόδιο στην πρόταση για το Α. Παπαδήμο.

Η πρόταση για το Φ. Πετσάλνικο έδρασε ως καταλύτης για την εσωκομματική έκρηξη. Σε επίπεδο κορυφής και

➤➤ Ο Γ. Παπανδρέου

Τόσο το ΚΚΕ όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζονται τώρα ως οι μοναδικοί πόλοι της πάλης κατά του Μνημονίου.

άλλοι υπουργοί πήραν ενεργό μέρος, όπως ο Μιχ. Χρυσόχοϊδης αλλά και ο Γ. Παπακωνσταντίνου, που αναλάμβανε λίγο αργότερα διερευνητικές επαφές με τον Α. Παπαδήμο για τη διαμόρφωση των όρων αναθέμενης της πρότασης για πρωθυπουργία. Βουλευτές όλων των αποχρώσεων έβγαιναν στο προσκήνιο -από το Μ. Ανδρουλάκη, τη Σ. Γιαννακά, την Κατ. Μπατζελή που υπογράμμιζαν την ανάγκη σαφούς ευρωπαϊκής λύσης και σε επίπεδο οικονομικού επιτελείου, ομάδα νέων βουλευτών όπως ο Συμ. Κεδίκογλου, ο Θαν. Οικονόμου, η Ελ. Παναρίτη, η Χ. Κεφαλίδου, ο Οδ. Κωνσταντινίδης. Το ποτάμι της αμφισβήτησης «παρέσυρε» και τον βουλευτή Ηρακλείου Φρ. Παρασύρη, που μια εβδομάδα πριν σπλίτευε με σκληρές εκφράσεις όλους όσοι διατύπωναν αντιρρήσεις, έκανε προχτές λόγο για «νέα εποχή ευρύτερης συνεννόησης των πολιτικών δυνάμεων». Ξεχωριστός και ο ρόλος του Ντ. Βρετού, ο οποίος -μαζί με τη Β. Παπανδρέου- διατήρησε ανοικτή γραμμή με βουλευτές της Ν.Δ., στην προσπάθεια για μια συμπόρευση στην κρίση των τελευταίων 10 ημερών.

«ΜΗΣΑΪΚΟ» ΤΑΣΕΩΝ

Οι δυνάμεις μέσα στο κυβερνών κόμμα που «πόνταραν» στη λύση Παπαδήμου, ενισχύθηκαν. Το ερώτημα είναι πως αυτό το «μωσαϊκό» τάσεων, ομάδων και επιδιώξεων θα διαμορφωθεί το αμέσως προσεχές διάστημα. Ήδη ο Δημ. Λιντζέρης έθεσε το απόγευμα της Πέμπτης θέμα αλλαγής ηγεσίας με αφορμή τη λήξη της θητείας του Γ. Παπανδρέου ως προέδρου του ΠΑΣΟΚ. Οι ισορροπίες αλλάζουν και ίσως η προσπάθεια εξόδου της χώρας από το αδιέξοδο να σηματοδοτήσει διεργασίες και μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Θα φανεί στο αμέσως επόμενο διάστημα και βεβαίως έχει τεράστιο ενδιαφέρον η αντίδραση του Γ. Παπανδρέου.

ΔΙΚΑΙΩΜΕΝΗ Η ΝΤΟΡΑ

Τι αλλάζει στην Κεντροδεξιά;

Οι παρενέργειες από τις ραγδαίες εξελίξεις τα τελευταία 24ωρα δεν είναι δυνατόν ακόμα να συνεκτιμηθούν σε ό,τι αφορά στη διαμόρφωση των συσχετισμών στην ευρύτερη κεντροδεξιά. Σε κάθε περίπτωση ακόμα και οι επιτελείς της Συγγρού αναγνωρίζουν ότι η Ντόρα Μπακογιάννη εμφανίζεται δικαιωμένη γιατί κράτησε συνεπή θέση για πολλούς μήνες σε ό,τι αφορά την ανάγκη κυβέρνησης εθνικής ενότητας. Αλλά και ο πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ Γ. Καρατζαφέρης, με τη θεαματική αποχώρησή του από το Προεδρικό Μέγαρο το βράδυ της Τετάρτης - και τη συνολική του παρέμβαση τα τελευταία 24ωρα υπέρ του Α. Παπαδήμου- εμφανίζεται να κερδίζει πόντους αξιοπιστίας. Ορισμένοι στη Ν.Δ. προέβλεψαν ότι αν η ηγεσία του κόμματος συνεχίσει τις παλινοδίες της, τότε τόσο ο ΛΑ.Ο.Σ όσο και η Συμμαχία θα μπουν με άλλες προοπτικές στη μελλοντική εκλογική αναμέτρηση.

ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΗ... ΡΩΓΜΗ

Νέα δεδομένα ωστόσο δημιουργούνται και στο χώρο της Αριστεράς. Τόσο το ΚΚΕ όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζονται τώρα ως οι μοναδικοί πόλοι της πάλης κατά του Μνημονίου, αλλά βλέπουν το αίτημά τους για άμεση διενέργεια εκλογών να απομακρύνεται. Παράλληλα, η στροφή της Ν.Δ. και η μερική έστω στήριξη της νέας κυβέρνησης δημιουργεί ρήγμα στο ευρύτερο αντιμνημονιακό μέτωπο. Η Αριστερά βάζει πλέον στο «κάδρο των προθύμων» και τον Α. Σαμαρά... Ωστόσο, αξιολογείται η είναι και η διαφοροποιημένη θέση της Δημοκρατικής Αριστεράς από το παραδοσιακό «όχι σε όλα» των δύο άλλων κομμάτων. Από το βράδυ της Κυριακής μέχρι την εμφάνιση της υποψηφιότητας Πετσάλνικου, ο Φ. Κουβέλης επιφυλασσόταν να πάρει θέση για το νέο κυβερνητικό σχήμα, δίνοντας προτεραιότητα στην παραμονή της Ελλάδας σε ευρωπαϊκή τροχιά. Η δημοσκοπική ενίσχυση της τελευταίας διαστήματος ίσως σηματοδοτήσει μια αλλαγή συσχετισμών και στο χώρο της Αριστεράς, που μέχρι χτες έμοιαζε αδιανόητη.

ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΝΕΤΑΙ Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΣΤΩΝ - ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΩΝ

Η πρώτη αμφισβήτηση για τον Αντ. Σαμαρά

➤ Ο αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας βρίσκεται αντιμέτωπος με δύο... αντιπολιτεύσεις μέσα στο κόμμα

Η πρώτη μεγάλη αμφισβήτηση για τον Α. Σαμαρά, από τότε που ανέλαβε πρόεδρος της Ν.Δ., ήρθε στην περίοδο της κρίσιμότερης στιγμής των τελευταίων ετών για τη χώρα μας. Η επιλογή του, την περασμένη Κυριακή να στηρίζει κυβέρνηση συνεργασίας -μεταβατική με ορίζοντα τις εκλογές τον προσεχή Φεβρουάριο- άνοιξε τον ασκό του Αιόλου στη Συγγρού. Η αντιμνημονιακή γραμμή κλονίστηκε και πολλά στελέχη, διαπαιδαγωγημένα σ' αυτήν, βρέθηκαν μετέωρα και οργισμένα, ενώ ακόμα και υψηλόβαθμα στελέχη, όπως ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος Κ. Μαρκόπουλος, κινήθηκαν για τη συλλογή υπογραφών με ελάχιστο αίτημα τη μη συμμετοχή προβλεπόμενων στελεχών της Ν.Δ. στο νέο σχήμα. Ρήξη επήλθε και στο στενό κομματικό επιτελείο, καθώς οι Χρ. Λαζαρίδης και Δημ. Σταμάτης εμφανίστηκαν υπέρμαχοι της επιλογής του Α. Σαμαρά, την ώρα που ο Γ. Μουρούτης και ο Φ. Κρανιδιώτης διατύπωναν τις έντονες αντιρρήσεις τους, αλλά ταυτόχρονα οι δύο αντιπρόεδροι ο Δημ. Αβραμόπουλος και ο Στ. Δήμας συνεπικουρούσαν στην εξεύρεση συναινετικής λύσης.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ «ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ»

Η σοβαρή αντίδραση όμως καταγράφεται «από τα κάτω» και είχε να κάνει με την κίνηση των «πέντε» μια εβδομάδα πριν, όταν σε συνεννόηση με συναδέλφους τους του ΠΑΣΟΚ, ο Κυρ. Μητσοτάκης, Α. Σπλιωτόπουλος, Κ. Χατζηδόκης, Μιλτ. Βαρβιτσιώτης και Ευ. Αντώνιος έθεταν το ζήτημα να πάμε σε κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας - θέση πολύ πιο προωθημένη από τη «μεταβατική κυβέρνηση» που υιοθετούσε ο Α. Σαμαράς. Ωστόσο, η απόφαση αυτή του προέδρου της Ν.Δ. οδήγησε σε «πάγωμα» κοινή επιστολή βουλευτών και των δύο κομμάτων που

βρισκόταν στα σκαριά. Η κίνηση αποδόθηκε από τους επιτελείς της Συγγρού στους συνήθεις «νεοφιλελεύθερους» υπόπλους, ενώ ακούστηκαν ακόμα και φωνές για την απομάκρυνσή τους.

Οι εξελίξεις όμως πήραν διαφορετική τροπή. Η πρόταση του Γ. Παπανδρέου για το Φ. Πετσάλνικο μπορεί να προκάλεσε ταραχή στο ΠΑΣΟΚ, την ίδια ώρα όμως η άποψη της ηγεσίας της ΝΔ περί αποδοχής της πρότασης με το σκεπτικό «κυβέρνηση για εκλογές είναι, όποιος και να είναι επικεφαλής μας κάνει το ίδιο» θέριζε θύελλες στο κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Αίφνης το απόγευμα της Τετάρτης η βεντάλια των αντιρρήσεων άνοιγε θεαματικά. Ακόμα και «σαμαρικοί» βουλευτές, ορμώνον από την εκτίμηση ότι η υποψηφιότητα Πετσάλνικου ισοδυναμούσε με παραμονή του Γ. Παπανδρέου στην πρωθυπουργία της χώρας, ένωσαν τις δυνάμεις τους με τους μέχρι χτες ανεπιθύμητους «νεοφιλελεύθερους».

ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ

Η Φωτεινή Πιπιλή μιλούσε το πρωί της Πέμπτης για την ανάγκη μιας συνεγμένης πορείας προς μια ευρωπαϊκή αξιοπιστη κυβερνητική λύση. Και άλλοι βουλευτές, ωστόσο, θεωρούσαν απαραίτητη την εξέλιξη αυτή και έγερναν προς τη λύση Παπαδήμου. Ο Γιώργος Βλάχος, ο Μιχ. Μπεκίρης, ο Στ. Καραφάτης, ο Θ. Καραόγλου, ο Χρ. Ζώης, ο Αθ. Δαβάκης, ο Ν. Δένδιας, ο Αθ. Μπούρας, ο Μιχ. Παπαδόπουλος βρίσκονταν αίφνης στο ίδιο «χαράκωμα».

Θέση υπέρ του Α. Παπαδήμου έπαιρνε το πρωί της Πέμπτης και ο πρώην υπουργός Οικονομίας Γ. Παπαθανασίου, η Ευγ. Τσουμάνη, ενώ και ο πρώην πρόεδρος της Βουλής Δημ. Σιούφας, στο άκουσμα της εξέλιξης για το όνομα του Α. Παπαδήμου, έκανε λόγο για θετική εξέλιξη. Το ρεύμα αυτό παρέσυρε φωνές που κινήθηκαν σε σκληρή κατεύθυνση όπως του Π. Παναγιωτόπουλου ή του γραμματέα συνδικαλιστικού της ΝΔ Γ. Μανώλη, που δήλωσε ικανοποιημένος από τη λύση Πετσάλνικου γιατί έφερνε μια ώρα αρχύτερα το τέλος της προσωρινής κυβέρνησης και τις εκλογές...

Και στη Ν.Δ. οι λογαριασμοί παραμένουν ανοικτοί. Όπως έλεγε υψηλόβαθμο στέλεχος της Ν.Δ. «ο Α. Σαμαράς βρίσκεται αντιμέτωπος πλέον με δύο... αντιπολιτεύσεις μέσα στο κόμμα. Από τη μια αυτοί που ζητούν ουσιαστική στήριξη στη νέα κυβέρνηση και από την άλλη αυτοί που εξακολουθούν να θεωρούν το συμβιβασμό που επιτεύχθηκε εμπόδιο προς την πορεία της Ν.Δ. στην εξουσία και πλήγμα στη «συνεπή αντιμνημονιακή» γραμμή. Η μάχη μόλις ξεκίνησε...

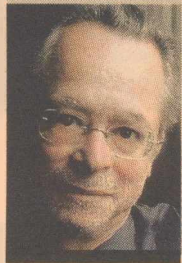
Στη Ν.Δ. υπάρχουν αυτοί που ζητούν ουσιαστική στήριξη στη νέα κυβέρνηση κι αυτοί που θεωρούν το συμβιβασμό εμπόδιο προς την εξουσία.

Κομματικές παθογένειες

ΓΡΑΦΕΙ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ
ΛΟΥΛΗΣ

ΤΑ ΟΣΑ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΟΝΤΑΙ στο άρθρο αυτό είναι ευρύτερα της τελικής επιλογής του νέου πρωθυπουργού, που δεν ήταν τότε γνωστή. Άλλωστε, το απίστευτο χάος, που ακολούθησε επί μερικές μέρες, έχει τα δικά του πολλαπλά μηνύματα. Αυτά, με τη σειρά τους, αθροίζουν σε μία κεντρική διαπίστωση: Τη βαθύτατη παθογένεια του πολιτικο-κομματικού

συστήματος. Και η παθογένεια αυτή προδικάζει μόνο ανησυχητικά και δυσάρεστα. Όταν τα δύο μεγάλα κόμματα και οι δύο αρχηγοί τους έκαναν το υποτίθεται γενναίο βήμα «συνεννόησης», ο τόπος, θεωρητικά, γύρισε σελίδα. Συνέβη, όμως, κάτι τέτοιο; Προφανώς όχι. Η δήθεν «ενότητα» ήταν επιφανειακή, ψευδεπίγραφη και σαθρή. Σε μεγάλο βαθμό επρόκειτο περί φάρσας. Οι δύο ηγέτες σύρθηκαν από εξωγενείς πιεστικούς παράγοντες. Ο Γιώργος Παπανδρέου πείστηκε έντονα από το κόμμα του, απειλούμενος με ανατροπή.

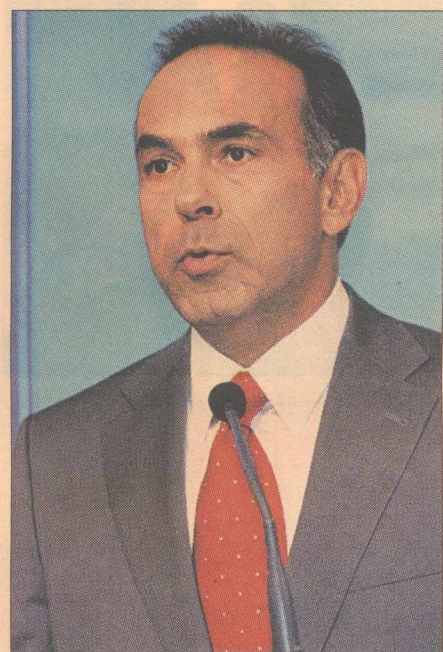
Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ πείστηκε ασφυκτικά από τον ευρωπαϊκό παράγοντα. Το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα για πρώτη φορά τον κατήγγειλε δημόσια ως ανεύθυνο. Η Ε.Ε. έριξε πάνω του το βάρος της απειλής χρεοκοπίας απαιτώντας να συμμετάσχει σε κυβέρνηση

«εθνικής ενότητας». Παρ' όλα αυτά, για μια ακόμη φορά, η πρόθεση ήταν, και από τις δύο πλευρές, να εξαπατηθούν οι εταίροι και δανειστές μας. Όταν οι Παπανδρέου και

Σαμαράς συμφωνούσαν στον Πετσάλνικο ως πρωθυπουργό, μόνο κυβέρνηση εθνικής ενότητας δεν θα διαμορφώνονταν! Άλλωστε, είναι παγκόσμια πρωτοτυπία να υπάρχει κυβέρνηση συνεργασίας μεταξύ δύο εταίρων και ο ένας εξ αυτών να αρνείται τη συνευθύνη.

ΟΙ ΣΤΡΕΒΛΩΣΕΙΣ ΑΥΤΕΣ συνοδεύονται και από άλλες: Ο Γιώργος Παπανδρέου δεν αναγνωρίζει το τραγικό λάθος περί δημοψηφίσματος, που έβαλε επιτακτικά στην Ευρώπη ζήτημα της εξόδου της χώρας από το ευρώ. Ο Αντώνης Σαμαράς δεν αναγνωρίζει τη δική του αδιανόητη επιλογή, εδώ και δύο χρόνια, να καταψηφίζει όλα τα πακέτα σωτηρίας. Διατηρώντας τη φενάκη της «επαναδιαπραγμάτευσης» και δημιουργώντας αμφιβολίες στην Ε.Ε. για τις μελλοντικές δεσμεύσεις του. Αρα, οι αρχηγοί των μεγάλων κομμάτων έχουν τραυματίσει την αξιοπιστία της χώρας στην Ε.Ε. Ακόμη και τώρα, πρόθεσή τους ήταν μόνο μια βιτρίνα κυβέρνησης «εθνικής ενότητας». Όταν ο Παπανδρέου διανοήθηκε την επιλογή Πετσάλνικου, ο Σαμαράς «δεν είχε καμιά αντίρρηση», συναινώντας εξωφρενικά στο αδιανόητο! Φυσικά, ουδείς ήθελε το Λουκά Παπαδήμο ως πρωθυπουργό, μία προοπτική που έμοιαζε να επιβάλλει, την ώρα που γράφονταν οι γραμμές αυτές, η κοινή γνώμη. Ο Παπαδήμος δεν ήταν αρεστός διότι δεν είναι ανδρείκελο. Θέλει τη συμμετοχή όλων των «πρόθυμων» κομμάτων με στελέχη πρώτης γραμμής. Θέλει τον αναγκαίο χρόνο για να προωθήσει μεταρρυθμίσεις. Δεν θα είναι παρατηρητής πρωθυπουργός. Επίσης, γίνεται σύμβολο ενότητας στην περίπτωση που οι εκλογές οδηγήσουν σε αδιέξοδο. Γι' αυτό και από τους δύο κομματικούς αρχηγούς θεωρήθηκε και θεωρείται απειλή.

Ο Παπαδήμος δεν ήταν αρεστός διότι δεν είναι ανδρείκελο. Θέλει την ενεργή συμμετοχή όλων

➤➤ Σε αντίπαλα στρατόπεδα βρέθηκαν οι άλλοτε σύντροφοι του «Δικτύου 21» Χρ. Λαζαρίδης και Φ. Κρανιδιώτης (φωτό στο κέντρο). Ο τελευταίος επιμένει στην αντιμνημονιακή γραμμή. Ο Δ. Σταμάτης (αριστερά) και ο Κ. Αρβανιτόπουλος στηρίξαν τον Αντ. Σαμαρά

ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΝΕΤΑΙ Η ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΦΙΛΟΕΥΡΩΠΑΪΣΤΩΝ - ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΩΝ

Διχασμός στη Ν.Δ. μετά τη στροφή Σαμαρά

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΣΠΥΡΑΚΗ

Μια εικόνα από το κοντινό μέλλον: Στα υπουργικά έδρανα κάθονται ο Δημήτρης Αβραμόπουλος, ο Σταύρος Δήμας και ο Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος. Από κάτω ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της Ν.Δ. Κώστας Μαρκόπουλος σφυροκοπά την κυβέρνηση για το νομοσχέδιο για τα ταξί. Μπορεί να είναι η Ν.Δ. τους επόμενους τρεις μήνες κόμμα «δύο σε ένα», συμμετέχοντας στην κυβέρνηση και ταυτόχρονα ασκώντας σκληρή αντι-μνημονιακή αντιπολίτευση ενόψει της κάλπης; Η επιλογή του Αντώνη Σαμαρά να τοποθετήσει στην κυβέρνηση Παπαδήμου πολιτικά πρόσωπα αιφνιδίασε την κομματική του βάση, δίχασε το στενό του περιβάλλον και ανακούφισε τους περισσότερους βουλευτές.

Ταυτόχρονα όμως σηματοδότησε τη μεγάλη στροφή στη στρατηγική του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης την τελευταία διετία που από φωνή καταγγελίας του Μνημονίου επικειρεί πλέον να μεταμορφωθεί σε εγγυητή της ευρωπαϊκής προοπτικής της χώρας και να απευθυνθεί στους μετριοπαθείς πολίτες που αγωνιούν για την τύχη τους.

«ΕΣΠΑΣΑΝ ΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ»

Το βράδυ της περασμένης Κυριακής, μόλις έγινε γνωστή η συμφωνία του προέδρου της Ν.Δ. με το Γιώργο Παπανδρέου μετά τη συνάντηση με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας στα γραφεία της Λ. Συγγρού, έσπασαν τα τηλέφωνα. Μεσαία στελέχη νομαρχιακών οργανώσεων αλλά και απλοί ψηφοφόροι τηλεφώνουσαν κατά εκατοντάδες για να «μη γίνει η συμμαχία με τους προδότες του ΠΑΣΟΚ», όπως έλεγαν χαρακτηριστικά.

Το «κύμα» της διαμαρτυρίας φούσκωσε το πρωί της Δευτέρας όταν τα τηλέφωνα του Κωνσταντίνου Αρβανιτόπουλου και του Κώστα Μπούρα πήραν «φωτιά» από τα

μηνύματα δυσaréσκειας που ελάμβαναν οι βουλευτές από την παραδοσιακή εκλογική βάση του κόμματος. Σε αυτό το κλίμα ήρθε να προστεθεί η δήλωση του Γιάννη Μανώλη που αποκαλούσε τον υπό αναζήτηση πρωθυπουργό «φούφουτο».

ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ

Οι στενοί συνεργάτες του Αντώνη Σαμαρά χωρίστηκαν σε δύο στρατόπεδα με τους μετριοπαθείς να υπερασπίζονται την επιλογή της συνεννόησης και τους αντιμνημονιακούς να προειδοποιούν ότι «αυτή είναι η καλύτερη συνταγή για να χάσει η Ν.Δ. τις εκλογές».

Από τη μία πλευρά ο Δημήτρης Σταμάτης, ο Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος, οι δύο αντιπρόεδροι Δημήτρης Αβραμόπουλος και Σταύρος Δήμας αλλά και ο Χούσανθος Λαζαρίδης και από την άλλη ο Γιώργος Μουρούτης, ο Φαίλος Κρανιδιώτης αλλά και κοινοβουλευτικά στελέχη με πρώτο τον Κώστα Μαρκόπουλο.

Σης αντιπαραθέσεις που ακολούθησαν μπορεί να μην έπεσαν μπουνιές αλλά αντιπλάγησαν σκληρές εκφράσεις για τις πολιτικές δυνατότητες του καθενός από τους εμπλεκόμενους. Η αναταραχή στο «σκληρό πυρήνα» της κομματικής βάσης και η εμφύλια σύρραξη στην προεδρική φρουρά δεν φάνηκε να επηρεάζουν τον

Αντώνη Σαμαρά. «Έκανα μια επιλογή και θα την τηρήσω έως το τέλος», είπε στους συνεργάτες του και συμπλήρωσε: «η Ν.Δ. δείχνει το δρόμο της σταθερότητας και της ασφάλειας εντός του ευρώ την ώρα που το ΠΑΣΟΚ καταρρέει μετά την εξαγγελία για δημοψήφισμα που λίγο έλειψε να μας οδηγήσει εκτός ευρώ».

Το μήνυμα ήταν σαφές: Ο πρόεδρος της Ν.Δ. αποφάσισε να επικειρήσει να καλύψει το πολιτικό κενό που αφήνει στο χώρο του κέντρου η ραγδαία φθορά του ΠΑΣΟΚ αφού θεωρεί πως έχει εξαντλήσει την επιρροή του στον παραδοσιακό χώρο της Δεξιάς μετά το δημοσκοπικό προβάδισμα που καταγράφει.

Αν τα πρόσωπα που εκπροσωπούν τη Ν.Δ. δείχνουν το δρόμο της συνύπαρξης με το ΠΑΣΟΚ στο μεταβατικό σχήμα, οι πολιτικές προτάσεις των δύο κομμάτων σε καυτά μέτωπα από την απελευθέρωση των ταξί και των φορτηγών μέχρι τα αναπτυξιακά νομοσχέδια είναι σε εντελώς αντίθετη κατεύθυνση.

«Το ερώτημα είναι εάν θα αγκαλιάσουμε αυτή την κίνηση για να σωθεί η χώρα ή θα την υπονομεύσουμε από την πρώτη μέρα», λέει ένας από τους υπουργούς της Ν.Δ. που δεν αρνείται ότι η κυβέρνηση Παπαδήμου δεν μπορεί να αποφύγει να ασχοληθεί με την τρέχουσα πολιτική ακόμη και αν παραμείνει μόνο 111 ημέρες.

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ

Ωστόσο στο εσωτερικό της Ν.Δ. υπάρχει ισχυρή ομάδα βουλευτών που εκτιμά ότι η προεκλογική εκστρατεία ξεκίνησε με την ορκωμοσία της κυβέρνησης Παπαδήμου. Με τους βουλευτές αυτούς συντάσσονται συνδικαλιστικά και κομματικά στελέχη που εκτιμούν ότι «μόλις περάσει η πρώτη ευφορία για τη νέα κυβέρνηση ο κόσμος θα ξαναβρεθεί στα κάγκελα». Θεωρούν μάλιστα «κομβικό λάθος» τη συμμετοχή ανώτατων πολιτικών στελεχών της

«Το ερώτημα είναι εάν θα αγκαλιάσουμε αυτή την κίνηση για να σωθεί η χώρα, ή θα την υπονομεύσουμε από την πρώτη μέρα», λέει ένας από τους υπουργούς της Ν.Δ.

κόμμα «δύο σε ένα», συμμετέχοντας στην κυβέρνηση και ταυτόχρονα ασκώντας σκληρή αντι-μνημονιακή αντιπολίτευση ενόψει της κάλπης; Η επιλογή του Αντώνη Σαμαρά να τοποθε-

τήσει στην κυβέρνηση Παπαδήμου πολιτικά πρόσωπα αιφνιδίασε την κομματική του βάση, δίχασε το στενό του περιβάλλον και ανακούφισε τους περισσότερους βουλευτές.

ΤΙ ΠΡΟΣΔΟΚΑ Ο Γ. ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Η αποχώρηση, η δικαίωση και ο νέος θεσμικός ρόλος

Ν.Δ. στην κυβέρνηση. Με βάση αυτό τον προβληματισμό, βουλευτές σχολιάζουν αρνητικά την παραίτηση του Δημήτρη Αβραμόπουλου από τη Βουλή. Κατηγορούν μάλιστα τον αντιπρόεδρο της Ν.Δ. ότι με αυτή του την κίνηση άφησε να εννοηθεί ότι η κυβέρνηση Παπαδήμου μπορεί να μην έχει διάρκεια μόνο τριών μηνών.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΥΝ

Το μήνυμα της μετριοπάθειας αποτυπώθηκε στην επιλογή των προσώπων που θα στελεχώσουν την κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου από την πλευρά της Ν.Δ.

➤ Ο Δημήτρης Αβραμόπουλος ήταν από την πρώτη μέρα της κρίσης θιασώτης της συνεννόησης. Είχε μάλιστα προτείνει τη δημιουργία μιας εθνικής ατζέντας στην οποία θα μπορούσαν να συμφωνήσουν οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου. Τώρα δηλώνει δικαιωμένος.

Ο αντιπρόεδρος της Ν.Δ. επέλεξε να μπει στην κυβέρνηση αναλαμβάνοντας το υπουργείο Εθνικής Αμυνας παραιτούμενος από τη βουλευτική του έδρα στην Α' Αθηνών ώστε να τηρηθεί η οδηγία του Αντώνη Σαμαρά για τη συμμετοχή μόνο εξωκοινοβουλευτικών στελεχών. Στην περίπτωση που η Ν.Δ. εκπροσωπούσαν στην κυβέρνηση με κοινοβουλευτικά στελέχη, τότε θα ήταν και θεσμικά κυβερνητικός εταίρος και τη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης θα καταλάμβανε το ΚΚΕ.

➤ Ο πρώην επίτροπος και νυν αντιπρόεδρος του κόμματος Σταύρος Δήμας ως επικεφαλής στο υπουργείο Εξωτερικών με θετική εικόνα στο εξωτερικό σηματοδοτεί την επιλογή του Αντώνη Σαμαρά να στρατεύσει στην προσπάθεια ανόρθωσης του κύρους της χώρας το πιο «εξαγώγιμο» στέλεχός του.

➤ Ο καθηγητής Διεθνών Σχέσεων του Παντείου Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος και αναπληρωτής υπουργός Παιδείας χαρακτηρίζεται επίσης «εξαγώγιμος», λόγω μακράς θητείας στην Αμερική, και μειλίσκος. Πρόσωπο με μακρά διαδρομή στο χώρο της Ν.Δ., διευθυντής του Ινστιτούτου Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Καραμανλής από το 2000 έως το 2009, διπύθνε μέχρι την Παρασκευή το γραφείο του Αντώνη Σαμαρά ενώ ετοιμάζεται να διεκδικήσει βουλευτική έδρα στην Α' Πειραιώς.

Ο άγνωστος στους πολλούς, καθηγητής Μακροοικονομικών του πανεπιστημίου Μακεδονίας Γιάννης Μουρμούρας, υφυπουργός Οικονομικών, είναι πρόεδρος του εποπτικού συμβουλίου των ορκωτών εκτιμητών που με την κατάθεσή του στην εξεταστική επιτροπή για το Βατοπέδι υπέδειξε τον τεχνικό τρόπο που καθιστά τα συμβόλαια ανταλλαγής μη σύννομα εξασφαλίζοντας το δημόσιο συμφέρον. Συνδέεται με τον Αντώνη Σαμαρά εδώ και μία εικοσαετία.

Η συμμετοχή του στο οικονομικό επιτελείο ήταν διακριτική αλλά ήταν πάντα «παρών» στις επαφές του προέδρου της Ν.Δ. στο εξωτερικό. Πρόσωπο χαμηλών τόνων επιλέγει να αρθρογραφεί αλλά αποφεύγει τις συνεντεύξεις, ενώ όσοι τον γνωρίζουν καλά βεβαιώνουν ότι δεν μπορεί κανείς να του πάρει κουβέντα...

Η αποχώρησή του Γ. Καρατζαφέρη από το Προεδρικό Μέγαρο την ώρα που εμφανιζόταν να έχει κλείσει για την πρωθυπουργία το όνομα του Φίλιππου Πετσάλνικου έδωσε τη χαριστική βολή στη συμφωνία. Μετά την επι-

λογή του νέου πρωθυπουργού, ο κ. Καρατζαφέρης μόνο εύσημα είχε να του αποδώσει. Τώρα αναμένει μόνο οφέλη από τη συμμετοχή του στην κυβέρνηση. Το βασικότερο είναι η ανάδειξή του ως συστημικού παίκτη.

Κάθε προσπάθεια αξίζει επιβράβευση.
Αποταμιευτικός Λογαριασμός «Αξίζει» με επιτόκιο **3%** για όλους!

Αποταμιευτικός Λογαριασμός «Αξίζει»

Μικρή ή μεγάλη, κάθε προσπάθεια είναι σημαντική!

Με τον νέο Αποταμιευτικό Λογαριασμό «Αξίζει», αρκεί να αυξάνεις τις καταθέσεις σου κάθε μήνα, έστω και κατά **1 ευρώ**, για να απολαμβάνεις επιτόκιο **3%*** και τα χρήματά σου πάντα διαθέσιμα!

Στην αποταμίευση, ξεκίνα με αυτά που μπορείς. Ξεκίνα με Τράπεζα Πειραιώς.

* Το επιτόκιο 3% είναι μικτό ετησιοποιημένο και ισχύει για κάθε μήνα που το υπόλοιπο του λογαριασμού είναι τουλάχιστον 300€ και υψηλότερο κατά 1€ από αυτό του προηγούμενου. Σε αντίθετη περίπτωση, ισχύει επιτόκιο 0,10%.

18218 www.piraeusbank.gr

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Η Τράπεζα με τη δική σου έννοια

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΣΠΥΡΑΚΗ

Σε αντίθεση με τη Ν.Δ. ο Γιώργος Καρατζαφέρης επιλέγει ευθέως το θεσμικό ρόλο του κυβερνητικού εταίρου, τοποθετώντας στην κυβέρνηση Παπαδήμου έναν αναπληρωτή υπουργό και δύο υφυπουργούς. Ο Μάκης Βορίδης ανέλαβε το υπουργείο Μεταφορών, Υποδομών και Δικτύων, ο Γιώργος Γεωργίου αναπληρωτής υπουργός στο υπουργείο Εθνικής Άμυνας και ο Άδωνης Γωργιάδης και ο Αστέριος Ροντούλης υφυπουργοί στο υπουργείο Ανάπτυξης και Αγροτικής Ανάπτυξης αντίστοιχα.

ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ

Ο πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. από την αρχή σχεδόν της ένταξης της χώρας στο Μηχανισμό Στήριξης καλούσε τα κόμματα σε συνεννόηση. Τώρα 18 μήνες μετά, επιμένει ότι δικαιώθηκε με τη δημιουργία της κυβέρνησης Παπαδήμου. Το βέβαιο είναι ότι ο κ. Καρατζαφέρης επιχειρεί να διευρύνει το ακροατήριό του και απευθύνεται τόσο στους μετριοπαθείς ψηφοφόρους με την κοινή λογική που υποφέρουν από την κρίση ανεξαρτήτως κομματικής προέλευσης όσο και στους δυσареστημένους από τη Ν.Δ.

Τα ποσοστά του στις δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η τακτική του δικαιώνεται. Ο πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. πρωταγωνίστησε τις

Η διπλή τακτική του, συμμετοχή στην κυβέρνηση και αμφισβήτηση των μέτρων, δείχνει μέχρι τώρα να τον δικαιώνει. Το ερώτημα είναι τι θα συμβεί εάν η εκλογική αναμέτρηση διεξαχθεί σε συνθήκες οξυτάτης πόλωσης.

προηγούμενες ημέρες στη δημιουργία της κυβέρνησης Παπαδήμου, καθώς άσκησε δημόσια μεγάλη πίεση στο ΠΑΣΟΚ και τη Ν.Δ. να τα βρουν.

Εξ αρχής ο κ. Καρατζαφέρης ζητούσε κυβέρνηση πολιτικών προσώπων, τονίζοντας σε κάθε ευκαιρία ότι οι πολιτικοί έχουν την πείρα και τη γνώση για να αντιμετωπίσουν την κρίση. Για το πρόσωπο του πρωθυπουργού, όμως, είχε έγκαιρα προτείνει το Λουκά Παπαδήμο, αλλά -όπως λένε οι πληροφορίες- δεν είχε αντίρρηση και για το Νικηφόρο Διαμαντούρο.

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΚΑΙ ΠΙΕΣΗ

Η αποχώρησή του από το Προεδρικό Μέγαρο την ώρα που εμφανιζόταν να έχει κλείσει για την πρωθυπουργία το όνομα του Φίλιππου Πετσάλνικου έδωσε τη χαριστική βολή στη συμφωνία. Μετά την επιλογή του νέου πρωθυπουργού, ο κ. Καρατζαφέρης μόνο εύσημα είχε να του αποδώσει. «Είναι ένα πρόσωπο καθ' όλα σεβαστό.

Πιστεύω ότι είναι ο κατάλληλος να μας βγάλει από τη περιδίνηση και έχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα, στηρίζεται από τρία κόμματα. Θα πάρει ψήφο εμπιστοσύνης και θα είναι η ευρύτερα εμπιστοσύνη που θα έχει πρωθυπουργός τα τελευταία χρόνια».

Τώρα, ο κ. Καρατζαφέρης αναμένει μόνο οφέλη από τη συμμετοχή του στην κυβέρνηση. Το βασικότερο είναι η ανάδειξη των τεσσάρων στελεχών του σε συστημικούς παίκτες. Σε αυτό συμβάλλει και το ποσοτικό στοιχείο, μιας και ο ΛΑ.Ο.Σ. κατέλαβε τέσσερις κυβερνητικές θέσεις, ενώ η Ν.Δ. μόλις έξι. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Γιώργος Καρατζαφέρης δεν θα σπρώξει ψηλά το λάβαρο κατά αντιλαϊκών μέτρων. Ήδη, τον τελευταίο χρόνο εκφράζεται με υψηλούς τόνους κατά των αποτελεσμάτων της πολιτικής του Μνημονίου. Η διπλή τακτική του, συμμετοχή στην κυβέρνηση και αμφισβήτηση των μέτρων, δείχνει μέχρι τώρα να τον δικαιώνει. Το ερώτημα είναι τι θα συμβεί εάν η εκλογική αναμέτρηση διεξαχθεί σε συνθήκες οξυτάτης πόλωσης και ενώ η Ν.Δ. θα προηγείται εμφανώς δημοσκοπικά.

Πρόσωπα και γεγονότα του κρί

ΤΗΣ **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΓΑΛΑΝΟΥ**

Οι πρωταγωνιστές, οι κομπάρσοι, οι ατάκες, οι δηλώσεις, τα γεγονότα, οι πληροφορίες και οι φήμες που συνέθεσαν τη «Μεγάλη» εβδομάδα της ελληνικής συναίνεσης.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
Θολό
μήνυμα

Δρομολόγηση, όπως είχε, την εκκίνηση μιας νέας πολιτικής κουλτούρας παραπομπών προς χάριν της συνεισφοράς και της πατρίδας, «θαλάσμι» το μήνιμα με τον τρόπο που κινείται. Κρατάει καλά το παιχνίδι του «μπαλάντ» που ο ίδιος επιπράττει και δικαιολογείται στους υπουργούς του την περασμένη Τρίτη «ενώ θα μπορούσε κανείς να φανταστεί ιδανικές καταστάσεις που στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν...». Όσοι τον ακούν αντιλαμβάνονται ότι κάτι περίεργο θα προκύψει, και δεν πέφτει εύρα. Διαπιστώνεται στην πορεία ότι αυτό που όλοι θεωρούσαν ως «ενδεχόμενη» λύση, δεν περιλαμβάνεται μούλιν στα πλάνα του Παναγόπουλου. Δεν θέλει η ΝΔ, όπως λέει αργότερα οι δικόι του ή γιατί τελικά δεν θέλει το όλον ΠΑΣΟΚ Ασφαλείς και αίσιουρη απάντηση δεν υπάρχει. Υπάρχουν μόνο τα γεγονότα που εμφανίζονται το Γ. Παναγόπουλου να μην επικοινωνεί με τον κ. Παπαδόπουλο παρά

μόνο την Τετάρτη το απόγευμα και αφού προηγουμένως οι σχεδιασμοί του να παραδώσει την πρωθυπουργία στο Φίλ. Πετσάλνικο βγάζουν στα κάγκελα τους πάντες. Εξαναγκάζεται την ύστατη ώρα να καταφύγει στο Λουκά Παπαδήμο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ
Η μεγάλη
στροφή

Εξαναγκάζεται και μέσα σε λίγες μέρες από το «δεν καταλάβα» Κ. Παπαδόπουλου δεν θα συμμετέχουμε» λέει, να χορεύει αναστρέφοντας το τακό της συναισθήσεως. Με το μισό κόμμα να τον προτρέπει να συναντήσει και με το μισό να τον προβάλλει να υποκριθεί ότι συναισεί ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης τελικά να κάνει ό,τι τα ήξιμα. Κάνει όμως και ένα παραπάνω: αποκαλύπτει ότι τα προσκλήματα για την επίσημη Παποδόμηση δεν προέρχονται από τη Συγκροτού αλλά από το Μαξίμου, δηλώνει δημοσίως ότι δεν έχει αντίρρηση για τον Παποδόμη και προκαλεί φρενιτισία στο πρω-

θυπουργικό γραφείο το οποίο έχει αποφύγει ως εκείνη την ώρα τις διαρροές. Με τη φράση «τέλειωσαν τα παραμύθια» απαντούν ότι ο κ. Σαμαράς δεν ήθελε τον Παπαδήμο γιατί ήταν... τραπεζίτης.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ
«Τελειώσαμε»
δεν τελειώσαμε

«Τελεωσαμε», ακούγεται να δηλώνει ο Κάρλος Παπούλιας το μεσημέρι της Τετάρτης αναχωρώντας από το Προεδρικό Μέγαρο όπου ανέμενε υπομονετικά τους πολιτικούς αρχηγούς σε ένα «ανοιχτό ραντεβού». Η φράση του δεν ακούγεται ως ευχάριστη προαναγγελία του τέλους μιας πολιτικής περιπέτειας αλλά μάλλον σαν μια δυσοίωνη πρόβλεψη της προοπτικής του τέλους! Είναι η μέρα και η ώρα που οι πληροφορίες ίσως και η... πληρο-

Γ. ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ
Ξέσπασμα
live...

Αφού επί μήνες φαινόταν να ρίχνει επιδέρια νερό στο μύλο της συναισθησε, την Τετάρτη στις 7 και κάτι το απόγευμα ξεχύνεται στην Ηρώδου Αττικού από το Προεδρικό Μέγαρο όπου έχει κληθεί, στη σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών, η οποία και συναυγεί. Οργανώμενος καταγγέλλει τα παιχνίδια τακτικής, όπως λέει, των κ. Παναγιώτου και Σαμαρά και δηλώνει ως πανελλαδικώς ισχυρά και παγκόσμιο δίκτυο πως «αν δεν βάλ-

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Προεξόφλησε κακό «τέλος»

«Ο Παπαδηρίος δεν παίζει» εκμισθώνεται με αμοιβή στα σπορ διαδρομής της Βουλής, το άσχετο της Τρίτης, ο πρώην πρόεδρος του κοινοβουλίου σε όσους σπεύδουν να ρωτήσουν για τα περιγρά, «ήγναμε έλα που έχει με το Γ. Παπαδηρίο, το Ν. Αθανασάκη και τον Ευδύγ. Βενιζέλο. Και όντως δεν λείπει φέρμα. Αποκαλύπτει μάλιστα, όταν πλέον «καλάει» το συντοκείο, ότι είχε συναντηθεί και συμφωνήσει και με το Γ. Παπαδηρίο και με τον Αντ. Σαμαρά. Όλα αυτά μάλιστα στις τηλεοπτικές κάμερες

ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ
12-13.11.2011

σιμου τετραήμερου

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ
«Βελούδινη»
επανάσταση

Ήταν μεταξύ των υπουργών που ενθάρρυναν από το παρασκήνιο τη «βελοϋδίνη» επανάσταση των βουλευτών για την ακύρωση της επιλογής Πετσαλνίκου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ
Προληπτικό
πλήγμα

Έχει και εκείνος τρομάξει με τις λύσεις που εφευρίσκονται και δηλώνει πρωί πρωί πως «η χώρα έχει ανάγκη από έναν πρωθυπουργό υψηλών πολιτικών προδιαγραφών κι όχι τον κοινό χαμηλό μέσο όρο των κομμάτων, ειδικά εντός των κομμάτων».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
Ας βάλουν
το «φούφουτο»

«Ας βάλουν πρωθυπουργό και το 'φουφουτο' αρκεί να πάρει σύντομα σε εκλογές», έλεγε την Τρίτη ο Γραμματέας του συνδικαλισμού της Ν.Δ., προσδιορίζοντας με σαφήνεια το «περιεχόμενο» που δίνει στην συνάντηση μια μεγάλη μερίδα στελεχών της Συγγράφ που βλέπουν την μεταβατική κυβέρνηση ως ένα «αναγκαστικό» και απεχθές στάδιο για να φτάσουν στις κάλπες.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΚΟΥΡΗΣ
Πέρασε
ξυστά...

Μεταμεσονύκτια κάποιοι βλέπουν «όνειρο» ότι το όνομα του πρόεδρου του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της Ευρώπης παίζει για υποψήφιος πρωθυπουργός. Ο ίδιος κοιμάται αμέριμνος στο σπίτι του χωρίς να γνωρίζει το παραμυθό. Διαπιστώνει ότι πέρασε... Ψυστά στην πρωθυπουργία διαβάζοντας το διαδίκτυο και τις εφημερίδες την επομένη.

ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ
Αγνωστοι
πρωταγωνιστές

Οι πολλοί άγνωστοι πρωταγωνιστές: Οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας που ετοίμαζαν την «επανάσταση του εντευκτηρίου» αν τελικώς οι ηγέσιές τους επέλεξαν έναν «βολικό» πρωθυπουργό που όμως θα οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια τη χώρα στη χρεοκοπία.

ΕΥΑΓΓ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
**«Εγώ πάω για ύπνο.
 Πρέπει και να επιβιώσω»**

«Εγώ πάω για ύπνο. Πρέπει και να επιβιώσω», λέει σιβαλικά ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης την Τρίτη όταν επιστρέφει από τη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού και εντάσσεται και πάλι ενεργά στους πρωταγωνιστές των συζητήσεων στο ΠΑΣΟΚ για τον επόμενο πρωθυπουργό. Μέχρι την Τετάρτη το πρωί έχει κάμψους φορές περάσει στο «ον off» του υποψηφίου πρωθυπουργού ανάλογα με τις υποληψιφίστες που «έκρινε» το Μαξίμου. Την Τετάρτη πια, και ενώ ο Παπανδρόπου καταβυθίζεται στο προεδρικό με την υποληψιφίτη Πεταλιδάκη υπό μάλης, ο κ. Βενιζέλος προβαίνει -με προφανή σκοπιμότητα- στην πρώτη δημόσια πρόκληση με «δημοσιογραφική φύσacca» ότι εκείνος έχει το πρόβλημα με τον Παπαδόημο Αντιθέτως λέει ότι τον περασμένο Ιούλιο εκείνος είχε προ-

...αυτήν την περίοδο της κρίσης να υπογράψω Οικονομικές ημερίδες αναλύοντας αυτό το βαρύ κατήκον. Αυτό είναι η μισή αλήθεια λένε όσοι γνωρίζουν από πρώτο χέρι τα όσα έγιναν τον περασμένο Ιούνιο των χαμένων ευκαιριών. «Ο Βαγγέλης είχε όπως προτείπει τον Παπαδόπουλο αλλά με εκείνον επικεφαλής αντιπροέδρου», τον καρφώνουν πρώην υπουργούς

ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ
Αχρηστη
η μαριονέτα...

Προέρχεται το μεσοπρόθεσμο της Τετάρτης στη Βουλή πριν από το ραντεβού Παπανδρέου και Σαμαρά στο Προεδρικό και δηλώνει ότι ένας πρωθυπουργός-«μιαρτσινέτα» είναι άχρηστος για τη χώρα. Ζήτη ισχυρό πρωθυπουργό, περιγράφει το Λαϊκό Παράτιδο ως «έναν άνθρωπο διεθνούς κύρους, τεχνικάρη» και ζητά τη δόξα να αντιληφθούν ότι δεν μπορεί να είναι «ακυράνθρωπος».

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
Φωτογράφησε
Παπαδήμο

Το πρῶτο της Τετάρτης η ανησυχία της -όπως και πολλών άλλων- έχει χτυπήσει «κόκκινο». Όλα δείχνουν με ανησυχιακή βεβαιότητα ότι η ενδεχόμενη λύση απομακρύνεται και η χώρα οδηγείται σε επιλογές κατώτερες των περιστάσεων. Βγάζει μια ανακοίνωση όπου ζητά «πρωθυπουργό υψηλού κύρους και αποδοχών, στο εσωτερικό ή το εξωτερικό», φωτογραφίζοντας το Λουκά Παπαδήμο μήπως και μπει

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Ανέλαβε
την επαφή

Σε αυτόν ανέθεσε ο Γ. Παπανδρέου τις λεπτές διαπραγματεύσεις με το Λ. Παπαδόπουλο για να συμφωνηθεί το πλαίσιο για την κυβέρνηση εθνικής συνεργασίας. Κινήθηκε αθόρυβα και αποτελεσματικά διακρινώντας την επισιτόσουν δύο πρωθυπουργών: του πρώην και του νυν.

Π. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ
Χάθηκαν
τα ίχνη του

Ο εκπρόσωπος της χώρας μας στο ΔΝΤ χάνει τον ύπνο του για να έρθει στην Ελλάδα από την Ουάσιγκτον εσωτερικευμένα. Κλείνεται το βράδυ της Τρίτης στο γραφείο του Γ. Παπανδρέου στη Βουλή παρουσία του Ευάγγελου Βενιζού και έκτοτε... αθήληκαν τα ίχνη του.

ΛΟΥΚΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ

Εθνική αποστολή

► Ο Λουκάς Παπαδήμος έχει μια αξιοθαύμαστη καριέρα... Κι όμως, όλες οι σπουδές και η προϋπηρεσία δεν κατάφεραν να του βρουν... καλύτερη δουλειά. Ετσι, στα 64 ανέλαβε τη δυσκολότερη και ίσως χειρότερα αμειβόμενη θέση της καριέρας του...

ΤΗΣ ΦΑΙΗΣ ΚΑΡΑΒΙΤΗ
fkaraviti@pegasus.gr

Στην Ελλάδα η λέξη «τεχνοκράτης» είναι μάλλον βρισιά. Η κατάρτιση, η υψηλή εξειδίκευση και η ακαδημαϊκή αναγνώριση θεωρούνται από πολλούς εγγύηση απόλυτης έλλειψης πρακτικού μυαλού, κοινής λογικής και ικανότητας στο... χωρίζουν δύο γαϊδουριών άχυρα. Αντιθέτως, τουλάχιστον μέχρι πρόσφατα, τρέφαμε ιδιαίτερη εκτίμηση για τους λαϊκούς ήρωες. Αυτούς που διαφημίζουν τη γροθιά τους που χτυπά με δύναμη το τραπέζι, το σπαθί τους, που πάνω του δεν κολλάει ούτε μύγα και το DNA του Λεωνίδα, που πλημμυρίζει το είναι τους. Αυτές τις μέρες, τα πρώτα αποτελέσματα για τη λέξη «τεχνοκράτης» στο Google αφορούν το νέο πρωθυπουργό της Ελλάδας. Και μιλούν -προς το παρόν- για προτέρημα.

Ο Λουκάς Παπαδήμος έχει μια αξιοθαύμαστη καριέρα στο πανεπιστήμιο και στην άσκηση νομοσυντακτικής πολιτικής. Έχει σπουδάσει φυσική, έχει κάνει μεταπτυχιακά στη μηχανολογία και διδακτορικό στα οικονομικά, όλα στο MIT, έχει διδάξει στο Κολούμπια και στο πανεπιστήμιο Αθηνών και έχει εργαστεί στην Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ, στην Τράπεζα της Ελλάδος και στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Από το 2006 είναι και μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Κι όμως, όλες οι σπουδές και η προϋπηρεσία δεν κατάφεραν να του βρουν... καλύτερη δουλειά. Ετσι, στα 64 ανέλαβε τη δυσκολότερη και ίσως, χειρότερα αμειβόμενη θέση της καριέρας του.

ΔΟΞΕΙΣ

Ως πρωθυπουργός της Ελλάδας δεν έχει να περιμένει δόξες. Ούτε καν για εκείνο το μικρό διάστημα στην αρχή κάθε θητείας, όταν οι προσδοκίες είναι στον ουρανό και οι νικητές στα σύννεφα. Ως πρωθυπουργός της Ελλάδας ο κ. Παπαδήμος έχει μόνο προβλήματα. Μπορεί να απέφυγε κατ'επανάληψη το υπουργείο Οικονομικών και τη συναστροφή με τους κατά τα άλλα συμπαθέστατους Σόιμπλε, Μπαρουάν και Λαγκάρντ, αλλά πολύ σύντομα θα πρέπει να γοντεύσει τη Μέρκελ και το Σαρκοζί. Και αν η πρώτη τον εκτιμά για την προϋπηρεσία του στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ο δεύτερος είχε, το 2007, αμφισβητήσει την ουδετερότητά του, με αφορμή τις αναφορές για «δημιουργική λογιστική» που επιστρατεύθηκε προκειμένου να ενταχθεί η Ελλάδα στην ΟΝΕ.

Σήμερα εκείνα τα σχόλια μοιάζουν μικρά και ασήμαντα, μπροστά στα καρφιά νυν και πρώην Ευρωπαίων ηγετών για τη συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη, με τους μεν να εκπλησσονται και τους δε να δηλώνουν εξαπατηθέντες. Και είναι ο κ. Παπαδήμος, με τον ήρεμο,

συγκροτημένο και ευρωπαϊκό του τρόπο, που θα πρέπει να τους πείσει ότι έχουμε μπει στον ίδιο δρόμο, ότι εννοούμε όσα λέμε και, κυρίως, ότι εφαρμόζουμε όσα συμφωνούμε.

Ο νέος πρωθυπουργός δεν έχει ψηφιστεί από τον ελληνικό λαό. Ωστόσο, είναι γεγονός ότι από την πρώτη στιγμή που έγινε γνωστό ότι αναζητείται προσωπικότητα ευρείας αποδοχής με διεθνές κύρος, ο έμπειρος τραπεζίτης εμφανίστηκε ως η πρώτη και αυτονόητη επιλογή. Ίσως γι' αυτό να πείστηκε, τελικά, να επιστρέψει. Προφανώς γνωρίζει πολύ καλά την κατάσταση της χώρας. Γνωρίζει τα λάθη, τις παραλείψεις, τις ανάγκες, γνωρίζει τις ευρωπαϊκές απαιτήσεις και τους κώδικες, γνωρίζει και τις αδυναμίες όλων μας. Και προφανώς δεν έχει αυταπάτες για τη κρισιμότητα της κατάστασης.

Η κυβέρνηση της οποίας θα ηγηθεί δεν αποτελεί δική του επιλογή. Επιπλέον,

» Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ...

Αποστολή του είναι να ξαναδώσει στην Ελλάδα τη χαμένη της αξιοπρέπεια, να κρατήσει τη χώρα στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το ευρώ στα πορτοφόλια μας.

» ΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ...

Σ' αυτή την προσπάθεια το πολιτικό μας σύστημα θα δώσει τις πιο σκληρές εξετάσεις του. Ακόμη και αν μόλις χρεοκόπησε, προσπαθώντας το τελευταίο διάστημα να διασώσει το χειρότερο εαυτό του...

» ... ΚΑΙ ΤΟ «ΠΕΙΡΑΜΑ»

Το «πείραμα», όμως, πρέπει οπωσδήποτε να πετύχει και -γιατί όχι;- να μας οδηγήσει σε διαφορετικές πολιτικές νοοτροπίες. Πριν απ' αυτό όμως, πρέπει να πετύχει, επειδή, πολύ απλά, αυτή τη στιγμή μπορεί να διαχειριζόμαστε την τελευταία από τις τελευταίες ευκαιρίες μας.

ον, η σύνθεσή της είναι ετερόκλητη και οι υπουργοί μάλλον θεωρούν ότι δεν του οφείλουν τίποτα. Ο ίδιος δεν είναι ασφαλώς τόσο αφελής, ώστε να πιστεύει ότι η στήριξη τριών κομμάτων τα οποία αριθμούν 254 βουλευτές του εξασφαλίζει ευρεία κάλυψη. Γνωρίζει την ελληνική κατάσταση και μάλλον μαντεύει ότι η αμφισβήτησή του άρχισε ήδη από... χτες. Ετσι κι αλλιώς τα κόμματα της Αριστεράς δεν υπήρχε περίπτωση να τον καλοδεχτούν. Στο πρόσωπό του βλέπουν όλα

►► Ο νέος πρωθυπουργός δεν έχει ψηφιστεί από τον ελληνικό λαό. Ωστόσο από την πρώτη στιγμή που έγινε γνωστό ότι αναζητείται προσωπικότητα ευρείας αποδοχής με διεθνές κύρος, ο έμπειρος τραπεζίτης εμφανίστηκε ως η πρώτη και αυτονόητη επιλογή.

αυτά που καταγγέλλουν: το αιμοβόρο τραπεζικό κατεστημένο, την αστική ελίτ της χώρας και έναν άνθρωπο που μιλάει την ίδια γλώσσα με τους δανειστές μας. Ακόμη όμως και τα κόμματα που συναίνεσαν στην επιλογή για το σκηνοθετικό κυβερνητικό συνεργασίας θα δυσκολευθούν να συνηθίσουν να μην απορρίπτουν συλλήβδην τις προτάσεις το ένα του άλλου, να συνεννοούνται πριν μιλήσουν, να κάθονται γύρω από το ίδιο τραπέζι και να σχεδιάζουν κοινές στρατηγικές. Κι εμείς οι υπόλοιποι, μπορεί να υποδεχτήκαμε με κάποια ανακούφιση την άρση του αδιεξόδου, αλλά δεν θα στοιχηματίζαμε ότι τα μεγάλα κόμματα δεν θα αρχίσουν ήδη από αύριο να υπονομεύουν το εγχείρημα, από φόβο μήπως πετύχει και μας βάλει ιδέες.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Όλοι εμείς πάντως, είτε συμφωνούμε με την επιλογή του κ. Παπαδήμου είτε όχι, έχουμε πολλούς λόγους να θέλουμε να πετύχει. Αποστολή του είναι να ξαναδώσει στην Ελλάδα τη χαμένη της αξιοπρέπεια, να κρατήσει τη χώρα στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το ευρώ στα πορτοφόλια μας. Αν αυτό το πετύχει χωρίς να εξαντλήσει τα ήδη εξαντλημένα νοικοκυριά και αν αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις κρίσεις που είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα προκύψουν, τότε ίσως θα έχουν τεθεί οι βάσεις για ένα περισσότερο ελπιδοφόρο μέλλον, με περισσότερη συνεργασία και συναίνεση.

Σ' αυτή την προσπάθεια το πολιτικό μας σύστημα θα δώσει τις πιο σκληρές εξετάσεις του. Ακόμη και αν μόλις χρεοκόπησε, προσπαθώντας το τελευταίο διάστημα να διασώσει το χειρότερο εαυτό του. Ακόμη και αν νομίζει ότι και πάλι μπορεί να μας ξεγελάσει. Αυτή η φορά, όμως, δεν μπορεί να είναι σαν τις άλλες. Η ζωή των Ελλήνων έχει αλλάξει -προς το χειρότερο- και το μέλλον προδιαγράφεται δύσκολο για όλο και περισσότερους συμπατριώτες μας. Το «πείραμα» λοιπόν πρέπει οπωσδήποτε να πετύχει και -γιατί όχι;- να μας οδηγήσει σε διαφορετικές πολιτικές νοοτροπίες. Πριν απ' αυτό όμως, πρέπει να πετύχει, επειδή, πολύ απλά, αυτή τη στιγμή μπορεί να διαχειριζόμαστε την τελευταία από τις τελευταίες ευκαιρίες μας.

ΜΟΝΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ως πρωθυπουργός της Ελλάδας δεν έχει να περιμένει δόξες. Ούτε καν για εκείνο το μικρό διάστημα στην αρχή κάθε θητείας, όταν οι προσδοκίες είναι στον... ουρανό και οι νικητές στα σύννεφα. Ως πρωθυπουργός της Ελλάδας, ο κ. Παπαδήμος έχει μόνο προβλήματα

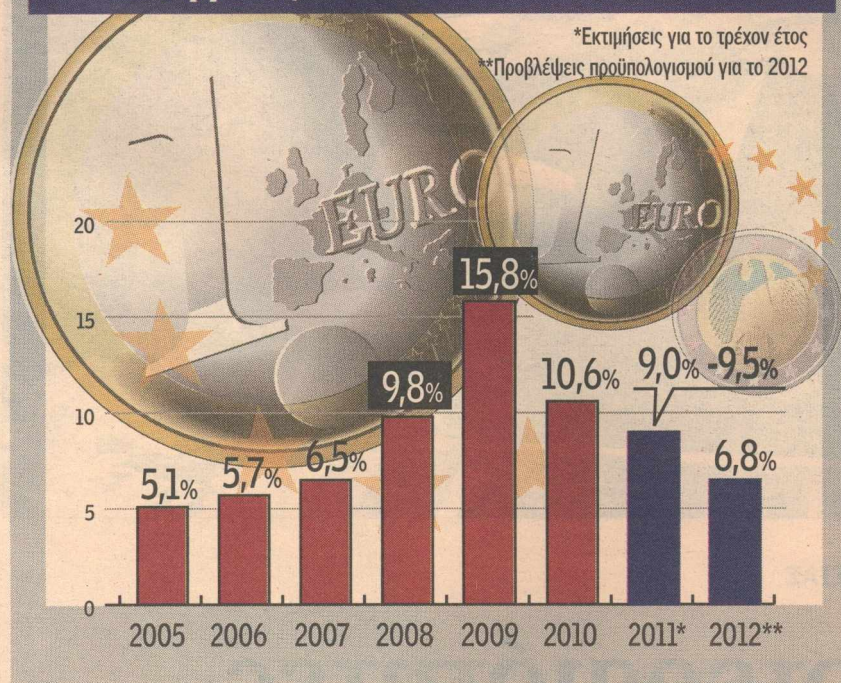
► Ξεκάθαρη εικόνα για τη διαμόρφωση του φετινού ελλείμματος θα υπάρχει στα τέλη Φεβρουαρίου του 2012 και εφόσον χρειαστούν πρόσθετες

παρεμβάσεις. Αυτές θα ληφθούν το Μάρτιο από τη νέα κυβέρνηση που θα προκύψει από τις βουλευτικές εκλογές.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΜΗ ΛΗΨΗ ΝΕΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Νάρκη στον προϋπολογισμό του 2012 ο εκτροχιασμός των ελλειμμάτων

Η πορεία του δημοσιονομικού ελλείμματος

Κομισιόν: Βασικές προβλέψεις για την ελληνική οικονομία

	2010	2011	2012	2013
ΑΕΠ	-3,5	-5,5	-2,8	0,7
Ιδιωτική Κατανάλωση	-3,6	-6,2	-4,3	-0,9
Δημόσια Κατανάλωση	-7,2	-8,5	-9,0	-7,0
Ακαθάριστες Επενδύσεις Παγίου Κεφαλαίου	-15,0	-15,9	-3,6	6,3
Εξαγωγές	4,2	4,8	6,5	6,5
Εισαγωγές	-7,2	-6,2	-3,2	0,7
Απασχόληση	-1,9	-5,7	-2,8	0,4
Ανεργία	12,6	16,6	18,4	18,4
Πραγματικό κόστος ανά μονάδα εργασίας	-3,3	-4,2	-3,0	-1,8
Εναρμονισμένος Πληθωρισμός	4,7	3,0	0,8	0,8
Ισοζύγιο Πληρωμών	-12,3	-9,9	-7,9	-6,9
Έλλειμμα γενικής κυβέρνησης (% ΑΕΠ)	-10,6	-8,9	-7,0	-6,8
Διαρθρωτικό έλλειμμα (% ΑΕΠ)	-9,0	-5,0	-2,9	-3,4
Χρέος γενικής κυβέρνησης (% ΑΕΠ)	144,9	162,8	198,3	198,5

(% ετήσια μεταβολή) *Δεν ενσωματώνονται στις προβλέψεις οι επιπτώσεις από την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου
Πηγή: Κομισιόν

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΤΣΑΧΑΚΗ

Στα... βαθιά ρίχνεται η νέα κυβέρνηση με το καλημέρα, καθώς εντός της ερχόμενης εβδομάδας αναμένεται να ολοκληρωθεί η κατάρτιση του τελικού σχεδίου του προϋπολογισμού του 2012, ώστε να κατατεθεί στη Βουλή το αργότερο έως τη Δευτέρα 21 Νοεμβρίου. Βασικός του στόχος είναι να καλυφθεί το χαμένο έδαφος στην προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής εντός του 2011. Στόχος που έχει δυσκολέψει, αφού σύμφωνα με τις τελευταίες εκτιμήσεις το έλλειμμα... ξεφεύγει κινούμενο προς το 9,5% του ΑΕΠ μία ποσοστιαία μονάδα υψηλότερα από τον αναθεωρημένο στόχο του υπουργείου Οικονομικών. Θα ξεπεράσει, δηλαδή, τα 20 δισ. ευρώ και θα πρέπει, σύμφωνα με όσα θα προβλέπει ο προϋπολογισμός του 2012, να υποχωρήσει στα 14,6 δισ. ευρώ ή το 6,8% του ΑΕΠ.

ΒΑΘΥΤΕΡΗ ΥΦΕΣΗ

Η προσαρμογή αυτή θα πρέπει να γίνει σε ένα δυσμενές περιβάλλον με το σκεπτικό ότι η ύφεση θα είναι πιο βαθιά. Στο τελικό σχέδιο θα προσδιορίζεται πιθανότατα στο 2,8% του ΑΕΠ έναντι 2,5% που ήταν η πρόβλεψη στο προσχέδιο.

Πάντως στις επαφές που έχουν γίνει για την ενημέρωση των εκπροσώπων της Νέας Δημοκρατίας από το οικονομικό επιτελείο, έχει συμφωνηθεί ότι στην παρούσα φάση είναι αρκετές οι περικοπές δαπανών και οι αυξήσεις αμέσων κατά κύριο λόγο φόρων συνολικής απόδοσης 11 δισ. ευρώ που περι-

έχονται στο προσχέδιο. Και οι δύο πλευρές πιστεύουν ότι στην παρούσα φάση και εν αναμονή του επικαιροποιημένου μνημονίου, το οποίο θα συνοδεύσει τη νέα δανειακή σύμβαση, δεν θα πρέπει να περιληφθούν στο τελικό σχέδιο νέα μέτρα.

Όπως σημειώνεται, ξεκάθαρη εικόνα για τη διαμόρφωση του φετινού ελλείμματος θα υπάρχει στα τέλη Φεβρουαρίου του 2012 και, εφόσον χρειαστούν πρόσθετες παρεμβάσεις, αυτές θα ληφθούν το Μάρτιο από τη νέα κυβέρνηση που θα προκύψει από τις βουλευτικές εκλογές.

Πιο αναλυτικά, στο τελικό σχέδιο το υπουργείο Οικονομικών αναμένεται να προσδιορίζει το φετινό έλλειμμα στο 9% του ΑΕΠ από 8,5% του ΑΕΠ στο προσχέδιο. Όμως στα τέλη Οκτωβρίου η «μαύρη τρύπα» στα έσοδα προσέγγιζε τα 2,4 δισ. ευρώ και θεωρείται εξαιρετικά δύσκολο να επιβεβαιωθεί και ο αναθεωρημένος στόχος. Οι αστοχίες επικεντρώνονται στους εμμέσους φόρους. Γι' αυτό και στον προϋπολογισμό του 2012 το βάρος πέφτει στους άμεσους φόρους.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ

Ειδικότερα στο σκέλος των εσόδων σύμφωνα με τον προϋπολογισμό οι φορολογούμενοι θα κληθούν εντός του επόμενου έτους να πληρώσουν πρόσθετους φόρους ύψους 5,55 δισ. ευρώ σε σχέση με το 2011. Οι φόροι που θα πληρώσουν το 2012 μισθωτοί, συνταξιούχοι, ελεύθεροι επαγγελματίες και εμποροβιοτέχνες για τα εισοδήματά τους προσδιορίζονται στα 10,9 δισ. ευρώ και είναι αυξημένοι κατά 2,57

9,5%

του ΑΕΠ

ΑΠΟ 8,5%

ΤΟΥ ΑΕΠ ΣΤΟ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟ 2011

2,8%

προσδιορίζεται

Ο ΡΥΘΜΟΣ

ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΕΠ ΓΙΑ ΤΟ 2012 ΣΤΟ ΤΕΛΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΕΝΑΝΤΙ 2,5% ΣΕ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ

11

δισ. ευρώ

ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΔΑΠΑΝΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΕΙΩΘΕΙ ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΣΤΟ 6,8% ΤΟΥ ΑΕΠ

δισ. ευρώ ή 30,88% σε σύγκριση με φέτος. Η φορολογική επιδρομή στα εισοδήματα των φυσικών προσώπων θα προέλθει μεταξύ των άλλων από τη μείωση του αφορολόγητου ορίου στις 5.000 ευρώ, το «ψαλίδισμα» και την κατάργηση πολλών φοροαπαλλαγών, την επιβολή τέλους επιτηδεύματος στους ελεύθερους επαγγελματίες και στις επιχειρήσεις, το οποίο από 300 ευρώ φέτος αυξάνεται του χρόνου στα 500 ευρώ και την επιβολή ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης στους φορολογούμενους με εισοδήματα άνω των 12.000 ευρώ.

ΜΙΣΘΟΙ ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΕΣ

Στο μέτωπο των δαπανών ο προϋπολογισμός φέρνει νέες περικοπές σε μισθούς, συντάξεις, κοινωνικές παροχές και επιδόματα. Συνολικά το υπουργείο Οικονομικών... φιλοδοξεί να περιορίσει τις πρωτογενείς δαπάνες κατά 5,52 δισ. ευρώ σε σύγκριση με το τρέχον έτος. Μόνο από το μισθολογικό κόστος στο Δημόσιο υπολογίζεται ότι θα κοπούν 1,8 δισ. ευρώ. Το κονδύλι που θα εξοικονομηθεί από το περιορισμό των επιχορηγήσεων προς τα Ταμεία και τον ΟΑΕΔ ξεπερνά τα 3 δισ. ευρώ, γεγονός που προδικάζει δραστηκές μειώσεις στις συντάξεις (κύριες και επικουρικές). Το υπουργείο υπολογίζει ότι η μείωση των συντάξεων θα αποφέρει 740 εκατ. ευρώ εντός του 2012.

ΑΝΑΣΑ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΕΟΣ

Όσον αφορά το δημόσιο χρέος, στο προσχέδιο διατυπώνονταν η εκτίμηση ότι θα φτάσει στο 172,7% του ΑΕΠ ή στα 372 δισ. ευρώ από 356,5 δισ. ευρώ (161,8% του ΑΕΠ) το τρέχον έτος. Οι τόκοι εξυπηρέτησης του χρέους θα φτάσουν του χρόνου στα 17,9 δισ. ευρώ από 16,3 δισ. φέτος. Όμως τα δεδομένα αυτά αλλάζουν με την εφαρμογή των αποφάσεων της Συνόδου Κορυφής της 26ης Οκτωβρίου. Εφόσον προχωρήσει το «κούρεμα» των ελληνικών ομολόγων θα προκύψει εξοικονόμηση 4,5 δισ. ευρώ για την πληρωμή τόκων και το χρέος θα διαμορφωθεί σε χαμηλότερα επίπεδα.

Εντός της ερχόμενης εβδομάδας αναμένεται να ολοκληρωθεί η κατάρτιση του τελικού σχεδίου του προϋπολογισμού του 2012, ώστε να κατατεθεί στη Βουλή το αργότερο έως τη Δευτέρα 21 Νοεμβρίου

➤ Η νέα κυβέρνηση καλείται να φέρει εις πέρας το δύσκολο έργο της υλοποίησης της συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου και να αποτρέψει

μία ανεξέλεγκτη χρεοκοπία

➤ Επίσης, καλείται να δημιουργήσει τη βάση για την ανάκαμψη σε μία οικονομία που έχει

ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΡΛΑΠΑΝΟΥ

Το δύσκολο έργο της σταθεροποίησης της ελληνικής οικονομίας και της λήψης όλων των μέτρων τα οποία κρίνονται αναγκαία ώστε να μπορέσει η Ελλάδα να «τοποθετηθεί» όσο το δυνατόν καλύτερα σε ένα διαρκώς επιδεινούμενο ευρωπαϊκό περιβάλλον, αναλαμβάνει από σήμερα η κυβέρνηση του Λ. Παπαδήμου.

Μέσα σε περίπου εκατό ημέρες η νέα κυβέρνηση καλείται, υπό εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες, να φέρει εις πέρας το δύσκολο έργο της υλοποίησης της συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου και να αποτρέψει μία ανεξέλεγκτη χρεοκοπία που θα οδηγήσει άμεσα τη χώρα εκτός ευρώ. Κυρίως, όμως, καλείται να δημιουργήσει τη βάση για την ανάκαμψη σε μία οικονομία που έχει ήδη το ένα πέμπτο του εργατικού της δυναμικού στην ανεργία και απειλείται με πολυετή ύφεση και σοβαρές κοινωνικές εντάσεις. Σε μεγάλο αστάθμητο παράγοντα εξελίσσεται μέρα με τη μέρα η μετάδοση της κρίσης χρέους στο σκληρό πυρήνα της σημερινής Ευρωζώνης: Η Ιταλία με χρέος κοντά στα 2 τρις. ευρώ πλήττεται από τις αγορές που εκπνέσσουν στα ύψη το κόστος δανεισμού της χώρας, τριγμοί διαφαίνονται και για το μεγάλο μέτωπο της Γαλλίας, ενώ την ίδια ώρα η πολυπόθητη μόχλευση του EFSF προσκρούει σε «τεχνικές ή νομικές» δυσκολίες. Την ίδια ώρα το ανατριπτικό σενάριο διάσπασης της Ευρωζώνης σε ένα δημοσιονομικά «ενάρετο βορρά» και ένα «μη ενάρετο νότο» προκαλεί ρίγη, εγείροντας σοβαρά ερωτήματα για την αφοσίωση των εύπορων χωρών, από τις οποίες εξαρτάται η Ελλάδα για την πληρωμή μισθών και συντάξεων, στην Ευρωζώνη με τη σημερινή της μορφή.

ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΡΟΪΚΑ

«Ο δρόμος δεν θα είναι εύκολος, αλλά είμαι πεπεισμένος ότι τα προβλήματα μπορούν να επιλυθούν ταχύτερα και με μικρότερο κόστος εάν υπάρχει ενότητα, κατανόηση και σύνεση», η συμμετοχή στο ευρώ είναι συντελεστής ευημερίας, ήταν το σαφές μήνυμα που έστειλε ο νέος πρωθυπουργός, ο οποίος, ίσως και την επόμενη εβδομάδα, ξεκινά κρίσιμες διαπραγματεύσεις με την τρόικα για το νέο μνημόνιο. Η ευφορία που προκάλεσε διεθνώς η επιλογή του κ. Παπαδήμου στο «τιμόνι» της Ελλάδας δείχνει να «ξεκλειδώνει» αφενός την εκταμίευση της έκτης δόσης άμεσα, αφετέρου την επιστροφή της τρόικας στην Αθήνα για διαπραγματεύσεις για τα μέτρα της διατήρησης 2013 - 2014.

Από τα σήματα που θα σταλούν στις αγορές τις αμέσως επόμενες μέρες, θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό και η επιτυχία των διαπραγματεύσεων για το PSI +, το «κούρεμα» δηλαδή κατά 50% του συνόλου του χρέους που έχουν στην κατοχή τους ιδιώτες. Το πρώτο

ΟΙ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Οι έξι προτεραιότητες στο πρόγραμμα των 100(;) ημερών

Δημοπρασία εντόκων

➤ **Νέα δημοπρασία εντόκων γραμματίων** με στόχο το δανεισμό 1 δισ. ευρώ διενεργεί το ελληνικό δημόσιο την Τρίτη με την έκδοση τίτλων τριμήνης διάρκειας. Με τη νέα δημοπρασία είχε προηγηθεί μια ακόμη την εβδομάδα που πέρασε για έντοκα εξαμήνης διάρκειας - το υπουργείο Οικονομικών αντλεί πολύτιμη ρευστότητα, εν αναμονή της έκτης δόσης. Οι αναχρηματοδοτήσεις εντόκων γραμματίων το Νοέμβριο είναι περίπου 3,6 δισ. ευρώ.

μήνυμα προς πιστωτές και εσωτερικά «μέτωπα» αναμένεται με τις προγραμματικές δηλώσεις της νέας κυβέρνησης, το πιθανότερο μέσα στο Σαββατοκύριακο. Από μεθαύριο οι εκκρεμότητες που πρέπει να αντιμετωπιστούν άμεσα είναι οι εξής:

1 Η έγκαιρη εκταμίευση της έκτης δόσης

Στόχος είναι τα 8 δισ. ευρώ της έκτης δόσης να εισρεύσουν στην Ελλάδα έως τα τέλη του μήνα. Χθες ο εκπρόσωπος του Ολι Ρεν διευκρίνισε πως η απόφαση για την έκτη δόση συνδέεται με την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα και την ικανότητα της νέας κυβέρνησης να συμφωνήσει στα βασικά στοιχεία του προγράμματος. «Μόλις λάβουμε διευκρινίσεις από τις ελληνικές αρχές το θέμα θα ξανασυζητηθεί στο Eurogroup» δήλωσε ο Ο. Μπαγί ενώ διευκρίνισε πως παραμένει σε ισχύ το αίτημα του Eurogroup περί έγγραφης δέσμευσης των δύο μεγάλων κομμάτων για την υλοποίηση της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου. Πρόκειται πάντως για ένα θέμα που θα απαιτήσει λεπτές χειρισμούς από όλες τις πλευρές, δεδομένων των ενστάσεων που εγείρει η Ν.Δ. και της επιτακτικής ανάγκης για αποφυγή μίας νέας πολιτικής κρίσης στη χώρα. Τα διαθέσιμα του Δημοσίου κινούνται σε οριακά επίπεδα και υπό προϋποθέσεις πληρωμών μόνο των α-

πολύτως απαραίτητων, δηλαδή μισθών και συντάξεων, εκτιμάται πως αντέχουμε το πολύ μέχρι τα μέσα Δεκεμβρίου. Αμέσως μετά πρέπει να καλυφθούν πέραν των παγίων υποχρεώσεων του Δημοσίου και ομολογιακές λήξεις αξίας περίπου 3 δισ. ευρώ, αδυναμία πληρωμής των οποίων θα οδηγήσει σε χρεοστάσιο.

2 Διαπραγματεύσεις με την τρόικα για το νέο μνημόνιο

Σύμφωνα με τις τελευταίες ενδείξεις, η τρόικα επιστρέφει στην Αθήνα, ίσως και την προσεχή εβδομάδα, παρέχοντας με τον τρόπο της στήριξη στην επιχείρηση «επιστροφή στη σταθερότητα» που επιδιώκει η νέα κυβέρνηση. Στο «τραπέζι» είναι το νέο μνημόνιο, με μεγάλη εκκρεμότητα την επικύρωση των μέτρων του 2012 - που αποφασίστηκαν στην τελευταία διαπραγμάτευση με την τρόικα - κυρίως όμως την εξειδίκευση των μέτρων της κρίσιμης διετίας 2013 - 2014, στην οποία θα πρέπει να σταθεροποιηθεί στην Ελλάδα η παραγωγή πρωτογενών πλεονασμάτων. Κεντρική κατεύθυνση είναι η περαιτέρω συρρίκνωση του δημοσίου τομέα και η διασφάλιση της προσαρμογής κυρίως με την περιστολή των δαπανών, αφού η φοροδοτική ικανότητα των Ελλήνων, όπως φαίνεται να εκτιμά και ο νέος πρωθυπουργός, έχει εξαντληθεί. Το νέο μνημόνιο πρέπει να ψηφιστεί μαζί με την και-

Στο «τραπέζι» είναι το νέο μνημόνιο, με μεγάλη εκκρεμότητα την επικύρωση των μέτρων του 2012, κυρίως όμως την εξειδίκευση των μέτρων της κρίσιμης διετίας 2013 - 2014

ήδη το ένα πέμπτο του εργατικού δυναμικού της στην ανεργία και απειλείται με πολυετή ύφεση και σοβαρές κοινωνικές εντάσεις.

νούρια δανειακή σύμβαση, που προβλέπει την παροχή 130 δισ. ευρώ στην Ελλάδα, από 180 βουλευτές το αργότερο έως τα τέλη του έτους. Εφόσον όλα κυλήσουν ομαλά, έως τις αρχές του 2012 θα εισρεύσουν τα πρώτα 80 δισ. ευρώ από το νέο «πακέτο», κυρίως για τη διεξαγωγή του PSI+.

3 Διαπραγματεύσεις με τις τράπεζες για το PSI+, το οποίο ιδανικά θα οδηγήσει σε μείωση του ελληνικού χρέους **κατά 100 δισ. ευρώ**

Στόχος είναι να διασφαλιστεί η μέγιστη δυνατή συμμετοχή στο πρόγραμμα, τουλάχιστον 90%, εν μέσω μιας εξαιρετικά δύσκολης διαπραγμάτευσης: Αφενός οι τράπεζες θα διαπραγματευθούν σκληρά για να λάβουν τις μέγιστες δυνατές εγγυήσεις επί των νέων «κουρεμένων» ομολόγων που θα λάβουν. Αφετέρου η συμμετοχή τους θα εξαρτηθεί από την επιτυχή ψήφιση του νέου μνημονίου, με αστάθμητους παράγοντες καθοριστικής σημασίας το κλίμα στην εσωτερική πολιτική σκηνή της Ελλάδας αλλά και τις κρίσιμες εξελίξεις στο «μέτωπο» της ευρωπαϊκής κρίσης χρέους που επιδεινώνεται ώρα με την ώρα. Με βάση το σχεδιασμό, οι διαπραγματεύσεις πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί έως το τέλος Δεκεμβρίου. Εως τις αρχές Ιανουαρίου θα πρέπει να εκταμιευθούν 30 δισ. ευρώ για την επανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών και επιπλέον 30 δισ. ευρώ για την εφαρμογή του PSI.

4 Να καταθέσει, ίσως και μέσα στην εβδομάδα, το αργότερο έως τις 21 Νοεμβρίου, τον προϋπολογισμό του 2012, που πρέπει να ψηφιστεί **πριν από τις 31 Δεκεμβρίου**

Ο νέος προϋπολογισμός στηρίζεται στη φιλόδοξη υπόθεση για πρωτογενές πλεόνασμα το 2012, όρος απολύτως απαραίτητος για να «δουλέψει» η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου.

5 Να εκτελέσει με τις μικρότερες δυνατές αποκλίσεις το φετινό προϋπολογισμό, ώστε να μην υπάρξει ανάγκη πρόσθετων μέτρων το 2012 για να διασφαλιστεί -πάση θυσία- ο στόχος για **πρωτογενές πλεόνασμα**

Εως τα τέλη Δεκεμβρίου πρέπει να διασφαλιστεί η εισροή εσόδων ύψους 12 δισ. ευρώ, απολύτως απαραίτητων για την πληρωμή μισθών - συντάξεων στο δίμηνο Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου.

6 Να θωρακιστούν ταμεία και τράπεζες

Με τα κατάλληλα μέτρα για να μπορέσουν να συμμετάσχουν στο κούρεμα των ελληνικών ομολόγων που έχουν στην κατοχή τους κατά 50%.

Επείγουν

✓ **ΕΚΤΗ ΔΟΣΗ** - αποδέσμευση το ταχύτερο δυνατό των 8 δισ. ευρώ

✓ **ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ** με τρόικα για νέο Μνημόνιο ίσως και από την ερχόμενη εβδομάδα. Ψήφιση από τη Βουλή της σύμβασης και του νέου Μνημονίου έως το τέλος Δεκεμβρίου

✓ **ΚΑΤΑΘΕΣΗ** Προϋπολογισμού 2012 το αργότερο έως τη Δευτέρα 21 Νοεμβρίου

✓ **ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ** των σοβαρών αποκλίσεων του φετινού προϋπολογισμού

✓ **ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ** με τους πιστωτές μας για το PSI+ - οριστικοποίηση όρων συμφωνίας - μέτρα για την ασφαλή συμμετοχή ελληνικών τραπεζών και ταμείων στο «κούρεμα»

✓ **ΑΠΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ** - μεταρρυθμίσεις

Ο ΣΤΟΧΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΕΩΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α' ΤΡΙΜΗΝΟΥ

Το στοίχημα των 5 δισ. από τις αποκρατικοποιήσεις

ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΠΑΠΑΔΗ

Μπορεί η νέα κυβέρνηση να έχει ως βασικό της στόχο την υλοποίηση της συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου, ωστόσο υπάρχει μία σειρά υποχρεώσεων της χώρας που απορρέουν από το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα και που η τρόικα αναμένει αποτελέσματα. Σοβαρό θέμα με σημαντικές μάλιστα καθυστερήσεις είναι οι αποκρατικοποιήσεις. Η προηγούμενη κυβέρνηση είχε αναθεωρήσει τους στόχους ουκ ολίγες φορές, κάτι που ενόχλησε αφάνταστα τους επικεφαλής της τρόικας.

Το επείγον του υπουργείου Οικονομικών πως είναι δύσκολο να υλοποιηθούν σημαντικές αποκρατικοποιήσεις, εξαιτίας της κατάστασης που επικρατεί στο Χρηματιστήριο, δεν φαίνεται να πείθει κανέναν. Οι ελεγκτές θεωρούν πως υπάρχουν ώριμες προς αποκρατικοποίηση επιχειρήσεις ή συμβάσεις παραχώρησης και κακώς δεν έχουν προχωρήσει. Σημειώνουν μάλιστα οι πιστωτές μας πως η υλοποίηση των αποκρατικοποιήσεων, εκτός των εσόδων για το Δημόσιο θα τονώσει και την οικονομία και την ανάπτυξη, με τις επενδύσεις οι οποίες θα πραγματοποιηθούν από τους νέους επενδυτές.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙΣ

Οι νέοι στόχοι που έχουν τεθεί για το το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων και περιλαμβάνονται στον νέο προϋπολογισμό του 2012, είναι 3,7 δισ. ευρώ μέχρι το Μάρτιο, τότε δηλαδή που χρονικά λήγει και η θητεία της νέας κυβέρνησης.

Εντός του τρέχοντος έτους η υλοποίηση του προγράμματος που είχε συμφωνηθεί με την τρόικα δεν απέδωσε τα αναμενόμενα εξαιτίας μεγάλων καθυστερήσεων.

Είναι ενδεικτικό ότι μέχρι σήμερα τα εκτιμώμενα έσοδα από την πώληση του 10% του ΟΤΕ στην Deutsche Telekom και την υπογραφή δύο συμβάσεων με τον ΟΠΑΠ μετά βίας φθάνουν τα 1,3 δισ. ευρώ.

Πλέον ο νέος στόχος που τίθεται από το οικονομικό επιτελείο και θα αποτυπωθεί στο τελικό κείμενο του προϋπολογισμού είναι τα συνολικά έσοδα από ιδιωτικοποιήσεις να φθάσουν τα 5 δισ. ευρώ έως το τέλος του πρώτου τριμήνου του 2012. Μ' αυτό το δεδομένο θα πρέπει μέσα σε τεσσεράμισι μήνες να εισπραχθούν 3,7 δισ. ευρώ. Πρόκειται για έναν φιλόδοξο στόχο που δύσκολα πάντως θα επιτευχθεί, αν η υλοποίηση

Μέχρι σήμερα τα εκτιμώμενα έσοδα από την πώληση του 10% του ΟΤΕ στην Deutsche Telekom και την υπογραφή δύο συμβάσεων με τον ΟΠΑΠ, μετά βίας φθάνουν το 1,3 δισ. ευρώ.

του προγράμματος συνεχιστεί με τους σημερινούς... νωχελικούς ρυθμούς.

Επιπλέον σε κάθε ένα από τα υπόλοιπα τρία τρίμηνα του 2012 τα έσοδα υπολογίζονται στα 2 δισ. ευρώ, ώστε το τέλος του έτους να φθάσουν συνολικά στα 11 δισ. ευρώ.

Ειδικότερα στις άμεσες προτεραιότητες βρίσκεται η ανανέωση της υφιστάμενης σύμβασης με την Hochtief για τη διαχείριση του αεροδρομίου Ελευθέριος Βενιζέλος τα επόμενα 20 χρόνια. Το τίμημα υπολογίζεται μεταξύ 200 - 250 εκατ. ευρώ. Επίσης στις 30 Νοεμβρίου εκπνέει η προθεσμία για την εκδήλωση ενδιαφέροντος στην πρώτη φάση του διαγωνισμού διάθεσης για 12 χρόνια των Κρατικών Λαχείων.

Από εκεί και πέρα το οικονομικό επιτελείο σε συνεργασία με το Ταμείο Αξιοποίησης Δημόσιας Περιουσίας θα πρέπει να προχωρήσουν και μεγάλα projects, προκειμένου εξασφαλίσουν τα 3,7 δισ. ευρώ.

Ο ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Μεταξύ αυτών είναι η πώληση σημαντικών δημόσιων επιχειρήσεων όπως τα ΕΛΠΕ, η ΔΕΠΑ, τα ΕΛΤΑ, η ΕΥΑΘ η ΛΑΡΚΟ, πιθανότατα ο ΟΠΑΠ, καθώς και η αξιοποίηση του πρώτου «πακέτου» κρατικών ακινήτων αλλά και της έκτασης στο Ελληνικό.

Εξάλλου μέσα στις επόμενες ημέρες αναμένεται να περάσουν στο Ταμείο όλα τα περιουσιακά στοιχεία του Δημοσίου που πρόκειται να πωληθούν ή να αξιοποιηθούν βάσει του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων.

Δεν αποκλείεται σε κλίμα συναίνεσης να υπάρξουν κινήσεις και για τη ΔΕΗ, ενώ ως δεδομένη θα πρέπει να θεωρείται η αποκρατικοποίηση των Ελληνικών Πετρελαιο.

► Την ώρα που διαφαινόταν ότι τις επόμενες εβδομάδες η Ιταλία, σταδιακά, θα βρισκόταν στο στόχαστρο των αγορών, αυτό τελικά συνέβη μέσα

σε λίγα 24ωρα. Ο στόχος έχει «κλειδώσει» πλέον και ήδη ρίχνονται οι πρώτες... τροχιοδεικτικές βολές προς τον επόμενο: τη Γαλλία.

ΕΠΟΜΕΝΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΩΝ Η ΓΑΛΛΙΑ;

Μετά το ελληνικό δράμα, ιταλική οπερέτα για την Ευρωζώνη

ΤΟΥ ΧΑΡΗ ΣΑΒΒΙΔΗ
hsav@pegasus.gr

Οι ημέρες που ακολούθησαν τη Σύνοδο Κορυφής της Ε.Ε. (26/10) εξελίχθηκαν ακριβώς όπως προέβλεπε η συντριπτική πλειονότητα των αναλυτών. Το «βαθύ κούρεμα» στο ελληνικό χρέος πυροδότησε μαζικό ξεπούλημα των ιταλικών ομολόγων και οδήγησε στην πτώση του Σίλβιο Μπερλουσκόνι.

Την Τετάρτη τα επιτόκια στα ιταλικά ομόλογα ξεπέρασαν το όριο απόκλισης των 4,5 ποσοστωίων μονάδων από τα επιτόκια της Ευρωζώνης - αυτό που πρακτικά μεταφράζεται ως όριο του 7% για τα επιτόκια στα δεκαετή ομόλογα. Παρά τις μαζικές αγορές ιταλικών ομολόγων από την ΕΚΤ, το επιτόκιο στα δεκαετή ιταλικά ομόλογα «άγγιξε» το 7,5%. Αμέσως μεγάλοι οίκοι εκκαθάρισης συναλλαγών άρχισαν να απαιτούν 5% περισσότερα εκέγγυα για να δεχθούν ιταλικούς τίτλους. Μέσα σε λίγες ώρες, οι μεγάλοι επενδυτές έσπευδαν να «κλείσουν θέσεις», ρευστοποιώντας κάθε λογής τοποθετήσεις (ομόλογα, μετοχές και παράγωγα).

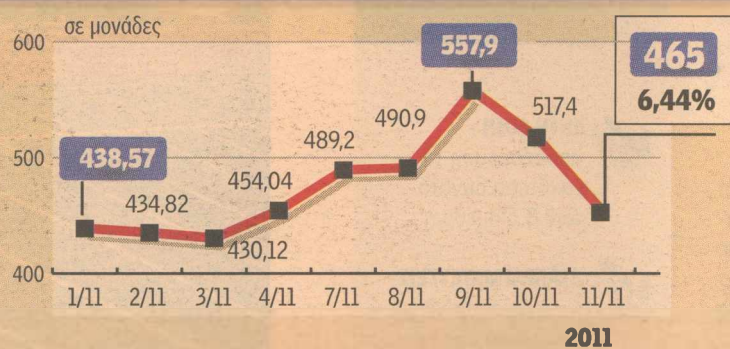
Αυτό που δεν ήταν αναμενόμενο ήταν η ταχύτητα με την οποία κλιμακώνεται η κρίση. Ενώ φαινόταν ότι τις επόμενες εβδομάδες η Ιταλία σταδιακά θα βρεθεί στο στόχαστρο των αγορών, αυτό τελικά συνέβη μέσα σε λίγα 24ωρα. Πλέον ο στόχος έχει «κλειδώσει» και ήδη ρίχνονται οι πρώτες... τροχιοδεικτικές βολές προς τον επόμενο: Τη Γαλλία. Το μεσημέρι της Πέμπτης ένα κύμα ρευστοποίησης οδήγησε το επιτόκιο στα γαλικά ομόλογα στο επίπεδο του 3,5%, διευρύνοντας το spread από το αντί-

Ν. Ρουμπίνι: Οι τέσσερις επιλογές

» Όπως πρόσφατα εξηγούσε σε ένα ερευνητικό άρθρο του ο Νουριέλ Ρουμπίνι, υπάρχουν 4 επιλογές για την Ευρωζώνη: Η τόνωση της ανάπτυξης και η εξασθένηση του ευρώ μέσω εκτύπωσης, με παράλληλη λιτότητα και διαρθρωτικές αλλαγές στο νότο. Η μείωση του κόστους παραγωγής (κυρίως των μισθών) στο νότο με παράλληλες διαρθρωτικές αλλαγές. Η μόνιμη χρηματοδότηση των ελλειμμάτων του νότου από το βορρά. Και η ριζική αναδιάρθρωση χρέους με παράλληλη διάσπαση της Ευρωζώνης. Μέχρι σήμερα ακολουθείται ένας συνδυασμός της δεύτερης και της τρίτης επιλογής. Εφόσον σύντομα δεν υιοθετηθεί η πρώτη, τότε αναπόφευκτα η Ευρωζώνη οδηγείται στην τελευταία.

στοιχο Γερμανικό στο υψηλότερο επίπεδο από το 1992! Τα δε συμβόλαια προστασίας από το γαλλικό χρεοστάσιο (τα περίφημα CDS) εκπνάχθηκαν πάνω από τις 200 μονάδες. Στην αγορά κυκλοφόρησε η φήμη ότι κάποιος μεγάλος οίκος αξιολόγησης θα

Spread απόδοσης δεκαετούς ιταλικού ομολόγου με το δεκαετές bund

υποβαθμίσει σε αρνητική (negative) την προοπτική (outlook) της πιστοληπτικής αξιολόγησης του γαλλικού Δημοσίου. Ήταν αναμενόμενο ότι το επόμενο διάστημα η κορυφαία αξιολόγηση της Γαλλίας (AAA) θα τεθεί σε αμφισβήτηση. Όχι όμως ότι αυτό θα συνέβαινε μόλις δύο εβδομάδες μετά τη Σύνοδο Κορυφής.

«ΤΕΧΝΙΚΟ ΣΦΑΛΜΑ»

Τελικά επρόκειτο για «λάθος»: Νωρίς το απόγευμα η Standard & Poor's ανακοίνωσε ότι λόγω ενός «τεχνικού σφάλματος» απεστάλη σε κάποιους πελάτες ειδοποίηση για αλλαγή στην γαλλική αξιολόγηση. Η S&P στην ανακοίνωση ξεκαθάρισε ότι κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Ακόμα κι έτσι, όλοι «πήραν μια γεύση» τι θα συμβεί όταν έρθει η ώρα της υποβάθμισης. Στο Παρίσι έχουν, όμως, πιο άμεσες ανησυχίες. Η επιδείνωση της κατάστασης στην Ιταλία προκαλεί κραδασμούς στο γαλλικό τραπεζικό σύστημα (αναλυτικό ρεπορτάζ στη σελίδα Α12).

Ως αποτέλεσμα οι πιέσεις στις μετοχές των γαλλικών τραπεζών το τελευταίο τρίμηνο είναι εξαιρετικά ισχυρές, αναγκάζοντας το Παρίσι να απαγορεύσει το short selling. Όλα πλέον δείχνουν ότι η Ευρωζώνη περνά στο τελικό στάδιο της κρίσης χρέους. Στο Βερολίνο γνωρίζουν, καιρό τώρα, αυτό που θεωρείται αναπόφευκτο στην αγορά: τελικά, η ΕΚΤ θα αναγκαστεί να «τυπώσει» χρήμα. Οι Σύνοδοι Κορυφής της Ε.Ε. και του G20 απέδειξαν ότι διαθέσιμα κεφάλαια δεν υπάρχουν. Τα περιθώρια της ΕΚΤ να αγοράζει κρατικά ομόλογα χωρίς να τυπώνει χρήμα (sterilization) στενεύουν απειλητικά. Εκτιμάται ότι ακόμα μπορεί να αγοράσει περί τα 100 δισ. ευρώ χωρίς να αρχίσει να «ρουφά» ρευστότητα από το τραπεζικό σύστημα της Ευρωζώνης.

Το αργότερο μέχρι την άνοιξη, τα «πυρομαχικά» θα έχουν εξαντληθεί. Στο Βερολίνο τελικά θα αποδεχτούν την ανάγκη της «ποσοπτικής χαλάρωσης» (όπως αποδέχτηκαν τις αγορές

Σύμφωνα με εκτιμήσεις αναλυτών η Ευρώπη μπορεί να απορροφήσει 3 τρισ. φρεσκοτυπωμένα ευρώ χωρίς τον κίνδυνο έντασης των πληθωριστικών πιέσεων

κρατικών ομολόγων ή τη μόχλευση του EFSF) αλλά αφού πρώτα εξασφαλίσουν το μεγαλύτερο δυνατό αντάλλαγμα.

ΔΙΠΛΑΣΙΑ ΠΟΣΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Οι αναλυτές εκτιμούν ότι η Ευρωζώνη στην παρούσα φάση μπορεί να απορροφήσει περί τα 3 τρισ. ευρώ «φρεσκο-τυπωμένων» ευρώ, χωρίς να δημιουργηθούν ανησυχιακές πληθωριστικές πιέσεις. Το ποσό επαρκεί για να χρηματοδοτηθεί πάνω από το 50% του χρέους Ισπανίας και Ιταλίας. Αρα η μετάδοση της «φωτιάς» στις δύο μεγαλύτερες οικονομίες της Ευρω-περιφέρειας μπορεί να αποφευχθεί χωρίς σημαντικό κόστος. Αντιθέτως, εξαιρετικά επικίνδυνοι είναι οι αποπληθωριστικοί κίνδυνοι που κρύβει η σημερινή πολιτική. Ήδη οι τράπεζες έχουν «αναγκαστεί» να δεσμευτούν ότι θα αποσύρουν από την οικονομία τουλάχιστον 1 τρισ. δολ. και οι αναλυτές προειδοποιούν ότι το ποσό μπορεί να διπλασιαστεί.

εισαγωγές να «τρέχουν» με 28,7%.

Η ΚΙΝΑ, ΟΜΩΣ, δεν είναι ακόμη ικανή να σηκώσει μόνιμο το βάρος της παγκόσμιας ανάπτυξης. Όσο η Γερμανία επιμένει να εμποδίζει την εκτύπωση ευρώ και επιβάλλει πολιτικές λιτότητας και αποπληθωρισμού, τόσο μεγαλύτερος γίνεται ο κίνδυνος μιας νέας παγκόσμιας ύφεσης, βαρύτερης εκείνης που ακολούθησε τη χρεοκοπία της Lehman Brothers. Πολλοί υποστηρίζουν το τελευταίο διάστημα ότι στο συλλογικό υποσυνείδητο των Γερμανών έχει ταυτιστεί η εμπειρία του υπερπληθωρισμού το 1923 με την άνοδο του Χίτλερ. Εκείνη την περίοδο, όμως, δεν συνέβη παρά το αποτυχημένο «πραξικόπημα της Μπιρμάριας». Τους ναζί οδήγησε στην εξουσία η σκληρή λιτότητα της περιόδου 1930-32.

Η ΕΥΡΩΖΩΝΗ εισέρχεται σε ύφεση, παραδέχτηκε προχθές η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Δημοσιοποιώντας τις εξαμηνιαίες προβλέψεις της για την οικονομία της Ε.Ε., η Επιτροπή προέβλεψε συρρίκνωση του ΑΕΠ της Ευρωζώνης το τρέχον τρίμηνο και στασιμότητα το εχόμενο. Η συνέχεια διαφαίνεται εξίσου δύσκολη, με την ανάπτυξη κατά μέσο όρο τον επόμενο χρόνο να μην ξεπερνά το 0,5%. Μόλις την Άνοιξη, στις Βρυξέλλες προβλεπαν αύξηση του ΑΕΠ 1,8% το 2012. Μεσολάβησαν, όμως, τα μέτρα πρωτόγνωρης λιτότητας και η υιοθέτηση εξαιρετικά «σφιχτής» πιστωτικής πολιτικής από τις τράπεζες.

ΣΕ ΝΕΑ ΥΦΕΣΗ κινδυνεύουν να εισέλθουν επίσης Βρετανία και Ιαπωνία. Στις ΗΠΑ, η εκτύπωση χρήματος και η «χαλαρή» δημοσιονομική πολιτι-

κή τροφοδοτούν μια εξαιρετικά «αναιμική» ανάκαμψη. Η υιοθέτηση πολιτικών λιτότητας το επόμενο διάστημα είναι βέβαιο ότι θα οδηγήσει και την αμερικανική οικονομία στην οδό που σήμερα κινείται η ευρωπαϊκή.

Η ΕΞΑΣΘΕΝΗΣΗ ΤΗΣ ΖΗΤΗΣΗΣ στο αναπτυσσόμενο κόσμο μοιραία επηρεάζει και τον αναπτυσσόμενο. Τον Οκτώβριο οι κινεζικές εξαγωγές προς την Ε.Ε. «έτρεχαν» με ρυθμό ετήσιας αύξησης 7,5%, από 9,8% ένα μήνα νωρίτερα. Συνολικά οι κινεζικές εξαγωγές αυξήθηκαν τον προηγούμενο μήνα 15,9%, από 17,1% το Σεπτέμβριο. Η κινεζική οικονομία για να συνεχίσει να αναπτύσσεται πρέπει να στραφεί στην εγχώρια ζήτηση. Η εκτύπωση χρήματος και η χαλάρωση της νομισματικής πολιτικής επιτρέπουν στις κινεζικές

ΕΓΓΥΤΕΡΑ
ο εφιάλτης
της
παγκόσμιας
ύφεσης

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΗ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΖΩΝΗΣ

Τέσσερις οικονομολόγοι, τρεις συνταγές και δύο ευρώ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ Ι. ΜΑΥΡΟΥ
gmavros@pegasus.gr

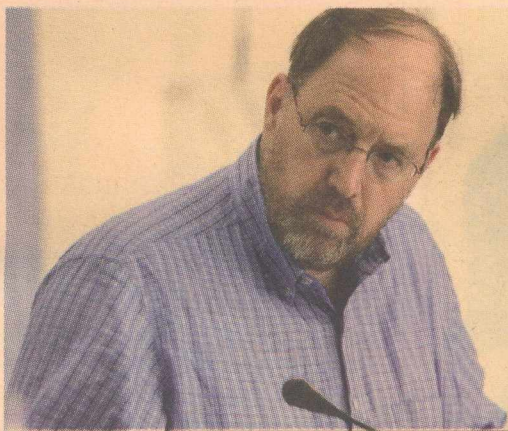
Μέχρι πρότινος η Ελλάδα αποτελούσε το τέλειο άλλοθι για μια Ευρωζώνη που ε-
θελοτυφλούσε. Βασικό μέλημα της ευρω-

παϊκής ελίτ τα τελευταία δυο χρόνια ήταν
η διάσωση μεμονωμένων οικονομιών με
μεγαλύτερο πονοκέφαλο πώς θα επιτευ-
χθεί η «ελεγχόμενη» πτώχευση της Ελλά-
δας. Πλέον, μετά και τη «μετάσταση» της
κρίσης στην τρίτη μεγαλύτερη οικονομία

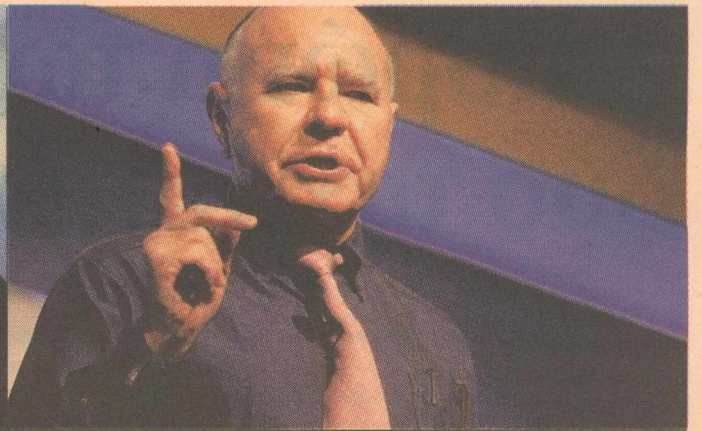
του ευρώ, την Ιταλία, ο «πονοκέφαλος»
αφορά -όπως έπρεπε να είχε συμβεί εξ
αρχής- σε κάτι πολύ πιο δομικό: πώς θα
επιτευχθεί η «ελεγχόμενη» διάλυση της
Ευρωζώνης.

Ο Αμερικανός οικονομολόγος, Τζ.

Γκαλμπρέιθ, ο «γκουρού» των αγορών,
Μ. Φάμπερ και το δίδυμο Μ. Αργυρού και
Τζ. Τσουκαλάς από το οικονομικό «εργα-
στήρι» του Ν. Ρουμπίνι, καταθέτουν τρεις
διαφορετικές προσεγγίσεις προς την κα-
τεύθυνση αυτή:

➤➤ Ο Αμερικανός οικονομολόγος Τζ. Γκαλμπρέιθ

➤➤ Ο Ν. Ρουμπίνι είναι ο μέντορας των Μ. Αργυρού
και Τζ. Τσουκαλά

➤➤ Ο «γκουρού» των αγορών Μ. Φάμπερ

ΩΘΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ

«Ασθενές» και «ισχυρό» ευρώ για Βορρά και Περιφέρεια

Ήταν ακριβώς πριν από ένα χρόνο όταν οι Μ. Αργυρού και Τζ. Τσουκαλάς, υπεύθυνοι για την περιοχή της Ευρώπης στο οικονομικό «εργαστήρι» του διάσημου οικονομολόγου Ν. Ρουμπίνι, Roubini Global Economics, πρότειναν μία Ευρωζώνη με δύο νομίσματα, ένα «ισχυρό» και ένα «ασθενές ευρώ», τα οποία θα είναι αμφότερα υπό τον έλεγχο της ΕΚΤ. Τότε, η πρότασή τους πέρασε αμέσως στο περιθώριο, καθώς η διάσπαση της Ευρωζώνης θεωρείτο αδιανόητη. Πλέον, όμως, το σενάριο που επεξεργάστηκαν συζητείται ευρέως και μοιάζει ένα από τα ρεαλιστικότερα να πραγματοποιηθούν, προκειμένου να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του ευρώ. Βάσει του σχεδίου αυτού, οι χώρες του σκληρού πυρήνα, όπως η Γερμανία και η Γαλλία, θα συνεχίσουν να χρησιμοποιούν το ευρώ όπως το ξέρουμε σήμερα, δηλαδή «ισχυρό». Οι χώρες της περιφέρειας, όπως η Ελλάδα, θα υιοθετήσουν, για μια ορισμένη χρονική περίοδο, ένα άλλο νόμισμα, το «ασθενές ευρώ».

Το πιο σημαντικό σημείο της πρότασης είναι ότι τα ομόλογα και το χρέος των χωρών της περιφέρειας, θα παραμείνουν σε όρους «ισχυρού ευρώ». Αντίθετα, οι εμπορικές τους συναλλαγές θα γίνονται σε «ασθενές ευρώ». Μια τέτοια κίνηση, υποστηρίζουν οι δυο οικονομολόγοι, θα έδινε ώθηση στην ανταγωνιστικότητά τους, «θωρακίζοντας» τις οικονομίες τους έναντι των επώδυνων μεταρρυθμίσεων που καλούνται να προωθήσουν άμεσα. Σ' αυτό το σενάριο, η ΕΚΤ θα εξακολουθούσε να ασκεί νομισματική πολιτική για το σύνολο της Ευρωζώνης όπως και σήμερα, με τη διαφορά ότι θα καθόριζε όχι ένα, αλλά δύο επιτόκια, ένα για το «ισχυρό» κι ένα για το «ασθενές» ευρώ. Οι χώρες της περιφέρειας, θα μπορούσαν να εγκαταλείψουν το «ασθενές» ευρώ και να ενταχθούν στο «ισχυρό», όταν θα πετύχαιναν πραγματική και διατηρήσιμη σύγκλιση. Τέλος, με την εισαγωγή ενός δεύτερου νομίσματος δημιουργείται και ένας ρεαλιστικός προθάλαμος για τις χώρες που επιδιώκουν την είσοδό τους στην Ευρωζώνη, στην οποία υπό τις παρούσες συνθήκες δεν έχουν καμία ελπίδα να ενταχθούν.

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΥ

Μαζική διαγραφή χρέους στην Ευρώπη για επανεκκίνηση της οικονομίας

Η ηγεσία της Ευρώπης έκανε μια δεσμευτική επιλογή πέρσι, η οποία έναν χρόνο αργότερα αποδεικνύεται πόσο μοιραία ήταν, τονίζει μιλώντας αποκλειστικά στην «Η» ο Μάρκ Φάμπερ. «Επέλεξε να διασώσει τις χώρες με πρόβλημα χρέους, αντί να αφήσει την αγορά να κάνει τη δουλειά της». Ο Ελβετός «γκουρού» των αγορών υποστήριζε εξ αρχής ότι το γενναίο «κούρεμα» των ομολόγων χωρών όπως η Ελλάδα ήταν επιβεβλημένο. Μόνο που τώρα που συμφώνησαν οι Ευρωπαίοι γι' αυτό είναι πλέον αργά. Σύμφωνα με τον κ. Φάμπερ, οι αποφάσεις της ευρωπαϊκής ελίτ οδηγούν μαθηματικά σ' αυτό που η Γερμανία θέλει όσο τίποτα άλλο να αποφύγει: την εκτύπωση χρήματος. Όταν η Ευρώπη, λέει, αρχίσει να τυπώνει χρήμα για να διασώσει τις χώρες με πρόβλημα χρέους, τότε θα ακολουθήσει και ο υπόλοιπος πλανήτης δημιουργώντας ένα πληθωριστικό φαύλο κύκλο, ο οποίος θα καταπεί τα πάντα. Τότε η παγκόσμια οικονομία θα χρειαστεί να κάνει... επανεκκίνηση -όπως ακριβώς ένας υπολογιστής που μόλις έχει «κρασάρει»- μέσω μιας παγκόσμιας συμφωνίας για μαζική διαγραφή του συσσωρευμένου χρέους. Τι δεινά περιμένουν στο τέλος αυτού του δρόμου που οδηγεί στη λυτρωτική για όλους «επανεκκίνηση» ο κ. Φάμπερ τα περιγράφει δανειζόμενος τα λόγια ενός άλλου μεγάλου οικονομολόγου, του Γενς Ο. Πάρσον: «Όλοι αγαπούν τον πληθωρισμό στην αρχή, διότι οι επιπτώσεις του είναι θετικές. Υπάρχει απότομη αύξηση της προσφοράς χρήματος, ενίσχυση των κρατικών δαπανών, διεύρυνση των δημοσίων ελλειμμάτων, άνθηση στο χρηματιστήριο και θεαματική γενική ευημερία, εν μέσω προσωρινά σταθερών τιμών. Όλοι ωφελούνται και κανείς δεν πληρώνει. Αυτό είναι το πρώιμο μέρος του κύκλου. Στον όψιμο πληθωρισμό, όμως, τα αποτελέσματα είναι όλα δυσμενή. Η κυβέρνηση πιθανώς αυξάνει σταθερά τον πληθωρισμό για να αναβάλει τις όποιες επιπτώσεις, όμως αυτές περιμένουν την ώρα τους υπομονετικά. Στον καταληκτικό πληθωρισμό, υπάρχει κατάρρευση της ευημερίας, συρρίκνωση της ρευστότητας, διόρθωση στο χρηματιστήριο, αύξηση φόρων κι ακόμα μεγαλύτερα δημόσια ελλείμματα αυτή τη φορά εν μέσω εκρηκτικής ανόδου των τιμών και αναποτελεσματικότητας όλων των παραδοσιακών «γιατρικών». Όλοι πληρώνουν και κανείς δεν ωφελείται. Αυτός είναι ο πλήρης κύκλος του πληθωρισμού...».

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ «ΔΝΤ»

Αυστηρή εποπτεία των τραπεζών και εκτεταμένες επενδύσεις

Ο αυστηρός έλεγχος των τραπεζών και η άμεση προώθηση μεγάλων επενδυτικών σχεδίων για να ανακάμψουν οι διαλυμένες από την πολιτική λιτότητας οικονομίες του νότου είναι δυο βασικές παράμετροι μιας λύσης για τη σοβαρή κρίση που αντιμετωπίζει σήμερα η Ευρωζώνη, δήλωσε στην «Η» ο διάσημος Αμερικανός οικονομολόγος, Τζέιμς Γκαλμπρέιθ. Οι μεγάλες δυνάμεις της Ευρωζώνης, λέει, διακατέχονται κυρίως από την επιθυμία να καθυστερήσουν, να διατηρήσουν όσο γίνεται το φαινομενικό αξιόχρεο των τραπεζών τους και να κινηθούν στα επίπεδα του τι θεωρείται ασφαλής πολιτική στο εσωτερικό τους μέτωπο. Ωστόσο, η πραγματικότητα, ύστερα από την «μετάσταση» της κρίσης στην Ιταλία, θα αναγκάσει τις μεγάλες δυνάμεις να δουν την πραγματικότητα κατάματα.

Σύμφωνα με τον κ. Γκαλμπρέιθ, το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνει η Ευρωζώνη είναι να αντικαταστήσει τις πιστωτικές αγορές με μια κοινή ευρωπαϊκή δανειστική υπηρεσία. Έτσι ώστε να βρίσκονται κεφάλαια που θα ρέουν προς τις κυβερνήσεις μέσω μιας οντότητας που θα μπορεί να δανείζει με επιτόκια ανάλογα με αυτά που δανείζονται οι ΗΠΑ. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας (EFSF) δεν είναι ακόμα μια τέτοια οντότητα, όμως, υπό την πίεση των συνθηκών μπορεί να εξελιχθεί σε μια τέτοια, λέει ο κ. Γκαλμπρέιθ.

Το δεύτερο που χρειάζεται, συμπληρώνει, είναι μια ισχυρή, αυτόνομη αρχή εποπτείας των τραπεζών: «Έχει γίνει σαφές ότι οι τράπεζες δεν εποπτεύονται από μόνες τους μέσω π.χ. εκκλήσεων για ενίσχυση των κεφαλαίων τους. Θα πρέπει η συμπεριφορά τους να ελέγχεται. Δεν είναι ο ρόλος της ΕΚΤ να το κάνει αυτό, δεν είναι η δουλειά των κεντρικών τραπεζών να ελέγχουν τις τράπεζες. Αυτό φάνηκε στην πράξη, στις ΗΠΑ, να αποτυγχάνει. Άλλη φορά θα πρέπει να διασώζονται μόνο οι καταθέσεις του κόσμου κι όχι ολόκληρες οι τράπεζες. Διότι το να σώσουμε τις τράπεζες και μετά να περιμένουμε να διορθωθούν φάνηκε στην πορεία ότι δεν έχει κανένα αποτέλεσμα». Τέλος, τονίζει ο κ. Γκαλμπρέιθ, χρειάζεται ένα μεγάλο πρόγραμμα επενδύσεων. Να τεθούν τα χρήματα στη διάθεση οργανισμών που θα τα ξοδεύουν φτιάχνοντας, επισκευάζοντας και χτίζοντας. Πού θα βρεθούν τα χρήματα για ένα τέτοιο πρόγραμμα; Εν ανάγκη, λέει, ως εκτυπωθεί νέο χρήμα.

Σαν... βόμβα έσκασαν, αυτή την εβδομάδα, οι δηλώσεις και διαρροές περί δημιουργίας μιας «Ευρώπης δύο ταχυτήτων» (όπως είπε ο Νικολά Σαρκοζί) ή ακόμη και συρρίκνωσης της Ευρωζώνης (όπως θέλουν ολοένα περισσότεροι Γερμανοί). Την ίδια κιόλας μέρα, εκδηλώθηκε μπαράζ δηλώσεων και διευκρινίσεων, που στόχο είχαν να ξορκίσουν το κακό. Μόνο που όσοι παρακολουθούν συστηματικά τις εξελίξεις στην Ευρώπη,

ειδικά τους τελευταίους μήνες, μάλλον δεν ένιωσαν την ίδια έκπληξη. Διότι, πολύ απλά, κατανοούν ότι η κρίση είναι βαθιά και συστημική, ενώ η διαχείρισή της δεν μπορεί να συνιστά «business as usual», όπως θα έλεγαν οι Αγγλοσάξονες.

Με άλλα λόγια: έστω κι αν ορισμένα σενάρια μοιάζουν -και είναι- ακραία, είναι απολύτως λογικό να πέφτουν στο τραπέζι.

ΥΠΑΡΚΤΟ ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ, ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΔΙΑΦΥΕΥΣΕΙΣ

Αδιέξοδος ή διέξοδος η Ευρώπη των δύο ταχυτήτων;

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η τοποθέτηση του Νικολά Σαρκοζί απλώς επισημοποίησε αυτό που ήδη (γνωρίζουμε ότι) συμβαίνει στην πράξη: «Μπορούμε να έχουμε τους ίδιους κανόνες και για τους '27'; Όχι, απολύτως όχι. Στο τέλος, είναι προφανές ότι θα υπάρξουν δύο ταχύτητες στην Ευρώπη: μία που θα οδηγεί σε βαθύτερη ολοκλήρωση στο πλαίσιο της Ευρωζώνης και μια άλλη που θα ισοδυναμεί με μια συνομοσπονδία στο πλαίσιο της Ε.Ε.», δήλωσε ο πρόεδρος της Γαλλίας. Το ίδιο είπε και ο πρώην υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας, Γίόσκα Φίσερ - μέχρι σήμερα, ένας από τους πιο διαπρύσιους ρήτορες του φεντε-ραλισμού. «As ξεχάσουμε την Ευρώπη των 27. Δυστυχώς, δεν βλέπω τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσαν αυτές οι 27 χώρες να φτάσουν από κοινού σε μια ουσιαστική μεταρρύθμιση. Έτσι, πρέπει να συγκροτηθεί μια πρωτοπορία γύρω από το ευρώ», υποστήριξε ο Φίσερ.

Για την ακρίβεια, η Ευρώπη των «27» είναι ήδη παρελθόν. Αρκεί να αναλογιστούμε το πώς έχουν ληφθεί οι σημαντικότερες αποφάσεις το τελευταίο διάστημα -από τον πόλεμο στη Λιβύη ως τη διαχείριση της κρίσης χρέους.

Ένας στενός κύκλος ισχυρών -με πρώτα βιολιά τους Γερμανούς και τους Γάλλους- αποφασίζει για τα πάντα και, στη συνέχεια, απαιτεί από τους υπόλοιπους να βάλουν την υπογραφή τους. Και φυσικά, αυτό δεν ισχύει μόνο για την Ε.Ε., αλλά και για την Ευρωζώνη, όπου το μοντέλο των 17 ισότιμων μελών έχει τελειώσει προ πολλού - παρά τις φωνές διαμαρτυρίας του Μπαρόζο, του Γιούνκερ και ορισμένων χωρών.

Μόνο που αυτό έχει συμβεί ντε φάκτο και όχι ντε γιούρε. Έτσι, το Βερολίνο θέτει πλέον ευθέως και μετ' επιτάσεως το θέμα της αλλαγής της Συνθήκης της Ε.Ε., επιδιώκοντας να κατοχυρώσει τα όσα έχουν ήδη συντελεστεί. Επισήμως, βεβαίως, η Άγκελα Μέρκελ δηλώνει ότι η Γερμανία επιθυμεί όχι μόνο τη διάσωση, αλλά και την ενίσχυση της Ευρωζώνης «στη σημερινή της μορφή». Ταυτόχρονα, όμως, τάσσεται υπέρ μιας «επανάστασης για τη δημιουργία μιας νέας Ευρώπης». Όπως εύκολα μπορούν όλοι να καταλάβουν, μια επανάσταση δεν είναι δυνατόν να συμβαδίζει με τη διατήρηση της σημερινής μορφής. Τι θέλει να μας πει, λοιπόν, η καγκελάρια;

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΜΟΡΦΗ

Στην προσπάθεια να δοθεί απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, είναι χρήσιμη η άποψη της φιλοκυβερνητικής γερμανικής εφημερίδας FAZ, η οποία παραδοσιακά απηχεί τις απόψεις και ανησυχίες του πιο συντηρητικού (και πλειοψηφικού) τμήματος της γερμανικής ελίτ. «Κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει ότι, στη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, θα χωρίσει η ήρα από το στάρι. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, στο τέλος του δρόμου, η Ε.Ε. θα έχει διαφορετική μορφή», έγραφε στο κεντρικό σχόλιο της Πέμπτης ο εκ των εκδοτών της, Γκίντερ Νόνεναμαχερ. Η γερμανική εφημερίδα προαναγγέλλει, με τον τρόπο της, μεγάλες αλλαγές - και οι κυβερνώντες Χριστιανοδημοκράτες, από την πλευρά τους, προσπαθούν να ανοίξουν το δρόμο για να τις διευκολύνουν. Γι' αυτό, στο συνέδριο που θα γίνει αυτή την εβδομάδα, κατατίθεται πρόταση τροποποίησης της συνθήκης της Ε.Ε., βάσει της οποίας θα επιτρέπεται σε μια χώρα, εφόσον το επιθυμεί, να αποχωρήσει από την Ευρωζώνη.

Η αλήθεια είναι ότι οι «σκληροπυρηνικοί» του κόμματος επιδίωξαν να περάσουν μια πρόβλεψη για αποβολή των χωρών που παραβιάζουν τις συνθήκες, όμως αυτό δεν έγινε δεκτό από την ηγεσία. Στην πράξη, το αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο: εφόσον η Γερμανία και οι άλλες χώρες του διευθυντηρίου αποφασίσουν ότι δεν θέλουν πλέον να έχουν συνεταίρο στο κλαμπ κάποια χώρα-

μέλος, τότε θα της κάνουν «τον βίο αβίωτο», αναγκάζοντάς την να αποχωρήσει... εθελοντικά. Ακόμη κι αν μείνει, όμως, τότε πρακτικά θα έχει αποποιηθεί όλα της τα δικαιώματα ως ισότιμου μέλους - κάτι που επιχειρείται, σήμερα, με την Ελλάδα.

ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ

Όσο κι αν κάποιοι εθελουφλούν και συνεχίζουν να πουλάνε φύκια για μεταξωτές κορδέλες στους ψηφοφόρους τους, η κατεύθυνση αυτή φαντάζει μονόδρομος για τις πλούσιες χώρες του Βορρά και κυρίως για τη Γερμανία. Το γιατί περιγράφει έξοχα η αμερικανική εφημερίδα Wall Street Journal, σε ανάλυση που δημοσιεύτηκε την Πέμπτη, με τίτλο «Ευρώπη: η ακυβέρνητη ήπειρος». «Από τα μέσα της δεκαετίας του '90 ως το 2008, η Ευρώπη συνιστούσε για τους περισσότερους Ευρωπαίους μια πρόταση που τους άφηνε όλους

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΛΙΤ ΘΕΤΕΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ

«Μπορούμε, άραγε, να μιλάμε με μία φωνή;»

► Η Γαλλία θα κληθεί το επόμενο διάστημα να αποφασίσει με ποια πλευρά είναι -το Βορρά και τη Γερμανία ή το Νότο την Ιταλία και τους πιο αδύναμους εταίρους

«Είναι δυνατό να έχουμε μια ενιαία φωνή;», αναρωτιέται η le Monde, στο ειδικό ένθετο για την οικονομία που κυκλοφόρησε την Τρίτη 8 Νοεμβρίου. Η «ναυαρχίδα» του γαλλικού Τύπου χαρακτηρίζει ουσιαστικά ανεπαρκή τη συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου, με το επιχείρημα ότι «οι ελλείψεις της αποτυπώνονται στις ιδιαιτερότητες της εσωτερικής πολιτικής σκηνής των χωρών που την έχουν υπογράψει».

ΕΥΕΛΙΞΙΑ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Παράλληλα δε, τονίζει πως «ο κίνδυνος της ύφεσης απαιτεί περισσότερη ευελιξία και φαντασία, προκαλώντας ρήγμα στα δόγματα του ενιαίου νομίσματος». Στην ανάλυσή της, η le Monde δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφισβήτησης για το γεγονός ότι στο Παρίσι εξετάζονται ήδη αρκετά ε-

ναλλακτικά σχέδια με στόχο τη σωτηρία του ευρώ - το οποίο εξακολουθεί να αποτελεί ταμπού για τη γαλλική ελίτ. Ανάμεσα στα σχέδια αυτά περιλαμβάνεται και η «διχοτόμηση» της Ευρωζώνης σε χώρες του Βορρά και του Νότου, κάτι που θα συνεπάγεται τη μετατροπή του ευρώ από «ενιαίο» σε «κοινό» νόμισμα, χωρίς την υποχρέωση να τηρείται απαρεγκλίτως η ίδια οικονομική πολιτική από όλους. «Η σύγκλιση της ανταγωνιστικότητας ανάμεσα στη Βόρεια Ρηνανία και την Πελοπόννησο, μέσω της μισθολογικής και δημοσιονομικής λιτότητας, συνιστά μια μέθοδο η οποία αγγίζει τα όριά της», σημειώνει ο οικονομικός αναλυτής Αλέν Γκραντζάν, υποστηρίζοντας τη συγκεκριμένη εκδοχή. Το σίγουρο είναι ότι η Γαλλία θα κληθεί, το επόμενο διάστημα και

Για «το τέλος της Ευρώπης που γνωρίσαμε» κάνουν πλέον ανοιχτά λόγο κυβερνητικοί, διπλωματικοί, αλλά και οικονομικοί - επιχειρηματικοί κύκλοι

Πρόκειται για ένα «πόλεμο» (κατά δήλωση των πρωταγωνιστών) και, κατά συνέπεια, απαιτούνται και μη συμβατικές τακτικές για να υπάρχουν ελπίδες επιβίωσης και επιτυχίας. Άλλωστε, υπάρχει και η ιστορία.

Ποιος φανταζόταν, λίγο μετά το Κραχ του '29, ότι η Ευρώπη θα οδηγούνταν σε ένα νέο «εμφύλιο» ή ότι η ηττημένη στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο Γερμανία θα επιχειρούσε εκ νέου να κατακτήσει την Ευρώπη;

ΖΟΖΕ ΜΠΑΡΟΖΟ

ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΟΧΙ ΚΑΤΑΚΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ο Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο επανήλθε χθες στα σενάρια περί δημιουργίας δύο ή περισσότερων ταχυτήτων -αποδεικνύοντας, αν μη τι άλλο, ότι το θέμα είναι υπαρκτό. «Η λύση δεν βρίσκεται στο να διχάσουμε την Ευρώπη, δήλωσε ο πρόεδρος της Κομισιόν. Υποσχέθηκε δε ότι η Επιτροπή θα κάνει ό,τι μπορεί προκειμένου να αποφύγει τον κατακερματισμό. Την ίδια δέσμευση υιοθέτησε χθες και ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Χέρμαν Βαν Ρομπάι. Αφού έκανε λόγο για «υπαρξιακή κρίση της Ευρωζώνης», υποσχέθηκε ότι «θα κάνει ό,τι μπορεί για να διατηρήσει τη συνοχή της Νομισματικής Ένωσης».

κερδισμένους (win-win)», γράφει η WSJ και συνεχίζει: «Για όσους ζούν στην περιφέρεια, ισοδυναμούσε με φτηνές πιστώσεις και ακμάζουσες οικονομίες. Για εκείνους που βρίσκονται στο κέντρο, τα οφέλη ήταν μεν πιο περιορισμένα, όμως γενικά απολάμβαναν συνθήκες ανάπτυξης και χαμηλό πληθωρισμό, ενώ δεν ανησυχούσαν για το πώς θα μετέτρεπαν τα χρήματά τους σε εθνικά νομίσματα στη διάρκεια των διακοπών τους». «Σήμερα, που η φαντασίωση της σύγκλισης σε ένα ηλιόλουστο οικονομικό παράδεισο έχει τελειώσει για τους Ευρωπαίους της περιφέρειας, ενώ την ίδια στιγμή, οι πολίτες του κέντρου έχουν αρχίσει να σκέφτονται το ύψος του λογαριασμού από τις καλές εποχές, ο ενθουσιασμός για την Ευρώπη είναι μικρότερος. Και θα γίνεται ολοένα μικρότερος όσο η λιτότητα ροκανίζει το επίπεδο ζωής στις πιο φτωχές χώρες,

ενώ η διάσωσή τους πλήττει το επίπεδο ζωής στις πιο πλούσιες».

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Και καταλήγει η αμερικανική εφημερίδα, κάνοντας αναφορά στο δήτην αδιανόητο: «Οι άνθρωποι -γράφει- πιστεύουν ότι δεν μπορούμε να επιστρέψουμε στις δεκαετίες του '20 και του '30, στα εγκληματικά καθεστώτα που γνωρίσαμε τότε. Γιατί όχι, όμως; Οι άνθρωποι δεν είναι σήμερα διαφορετικοί σε σχέση με τότε - ούτε πιο σοφοί ούτε πιο ευγενείς. Εκτός και αν οι πολιτικοί ανταποκριθούν στις λογικές απαιτήσεις που υπάρχουν σήμερα -συμπεριλαμβανομένου ενός επαναπροσδιορισμού του ευρωπαϊκού οικοδομήματος και της δυνατότητας επιστροφής στα εθνικά νομίσματα- οι ακραίοι και μανιασμένοι λαϊκιστές θα προσφέρουν αργότερα ρεαλιστικές λύσεις». Τόσο απλά μαθήματα ιστορίας...

στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, να αποφασίσει με ποια πλευρά είναι -το Βορρά και τη Γερμανία ή το Νότο, την Ιταλία και τους πιο αδύναμους εταίρους.

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Από τη μέχρι στιγμής στάση του Σαρκοζί αλλά και της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτικών δυνάμεων, υπερτερεί σαφώς η πρώτη επιλογή. Όταν, όμως, η κρίση, τα spread και οι οίκοι αξιολόγησης χτυπήσουν για τα καλά την πόρτα της -κάτι που δεν θα αργήσει- τότε ίσως αναγκαστεί να επαναπροσδιορίσει τη στάση της. Σε κάθε περίπτωση, θα απαιτηθούν εξόχως πολιτικές αποφάσεις. Και είναι εξαιρετικά αμφίβολο εάν οι Γάλλοι θα αποφασίσουν να τις αναθέσουν σε «τεχνοκράτες», όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες...

ΕΥΡΩΖΩΝΗ

Η κρίση σαρώνει τις κυβερνήσεις

► Ιρλανδία / Μπρίαν

Κόουεν: Το Νοέμβριο του 2010, η Ιρλανδία ζήτησε τη βοήθεια του EFSF για να αντιμετωπίσει την κρίση χρέους. Τον Ιανουάριο, η κυβέρνηση παραιτήθηκε, αφού πρώτα εγκρίθηκαν τα έκτακτα μέτρα λιτότητας που απαιτήθηκε η τρόικα. Στις εκλογές του Φεβρουαρίου αναδείχθηκε πρωθυπουργός ο Έντα Κένι.

► Πορτογαλία / Ζοζέ

Σόκρατες: Το Μάρτιο, η κυβέρνηση Σόκρατες παραιτήθηκε μετά την καταψήφιση του έκτακτου προϋπολογισμού. Τον Απρίλιο υπέβαλε αίτημα για βοήθεια από τον EFSF. Στις εκλογές του Ιουνίου, εξελέγη πρωθυπουργός ο Πέντρο Πάσος Κοέλιο, αφού πρώτα είχε δεσμευτεί να τηρήσει τη συμφωνία με τους δανειστές.

► Ισπανία / Χοσέ Θα-

πατέρο: Υπό την πίεση των αγορών και την απειλή προσφυγής στον EFSF, η κυβέρνηση αναγκάστηκε να αποφασίσει πρόωγες εκλογές, που διεξάγονται την ερχόμενη Κυριακή 20 Νοεμβρίου. Προηγούμενως, έχει ψηφίσει σειρά μέτρων, ενώ η αντιπολίτευση (που προηγείται στις δημοσκοπήσεις) έχει δεσμευτεί να πάρει πιο σκληρά μέτρα.

► Ιταλία / Σίλβιο

Μπερλουσκόνι: Η κατάσταση στην Ιταλία επιδεινώθηκε ραγδαία την τελευταία εβδομάδα. Οι πληροφορίες αναφέρουν ότι η ψήφιση του προϋπολογισμού λιτότητας θα ολοκληρωθεί σήμερα και ο Σίλβιο Μπερλουσκόνι θα υποβάλει αμέσως μετά την παραιτήσή του. Οι πρόωγες εκλογές θα διεξαχθούν, πιθανότατα, στις αρχές του 2012.

► Ελλάδα / Γιώργος

Παπανδρέου: Υστερα από ένα πολιτικό θρίλερ διαρκείας, τα ηνία της πρώτης χώρας η οποία μπήκε κάτω από την «ομπρέλα» Ε.Ε. - ΕΚΤ - ΔΝΤ ανέλαβε μια μεταβατική κυβέρνηση, προκειμένου να εγκρίνει τη συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου, να προωθήσει τα αναγκαία μέτρα και να οδηγήσει την Ελλάδα σε πρόωγες εκλογές.

Η ΕΥΡΩΠΗ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗ ΛΑΪΚΗ ΕΤΥΜΗΓΟΡΙΑ

Κραυγή αγωνίας για το έλλειμμα δημοκρατίας

«Η ταχεία ανάδυση της Ομάδας της Φραγκφούρτης γυρνά πίσω τους δείκτες στο ρολόι της δημοκρατίας. Τα εκλογικά σώματα παραμερίζονται, καθώς η εντεινόμενη λιτότητα εγκλωβίζει τις πιο αδύναμες χώρες σε μια ατέρμονη βουτιά θανάτου». Η εκτίμηση ανήκει στην ομάδα των οικονομικών συντακτών και αναλυτών της βρετανικής The Guardian και αποτυπώθηκε, αυτή την εβδομάδα, στο blog της εφημερίδας. Ως «Ομάδα της Φραγκφούρτης» ορίζει δε τους οκτώ ανθρώπους που, κατά τη γνώμη της, λαμβάνουν σήμερα όλες τις σημαντικές αποφάσεις, αγνοώντας και παρακάμπτοντας τους θεσμούς: Λαγκάρντ, Μέρκελ, Σαρκοζί, Ντράγκι, Μπαρόζο, Γιούνκερ, Βαν Ρομπάι και Ρεν.

Στο ίδιο κείμενο, η ομάδα της Guardian σημειώνει τα εξής: «Η Ε.Ε. αντιμετώπιζε πάντοτε προβλήματα με τη δημοκρατία (...) Όταν η Ιρλανδία είπε όχι στη Συνθήκη της Νίκαιας, αναγκάστηκε να φέρει το σωστό αποτέλεσμα σε ένα δεύτερο δημοψήφισμα.

Όσο για την ΕΚΤ, η οποία διαθέτει τεράστια δύναμη, κανείς δεν γνωρίζει πώς ψηφίζουν τα μη εκλεγμένα μέλη της διοίκησής της, επειδή δεν δημοσιοποιούνται τα πρακτικά των συνεδριάσεων. Σ' αυτή δε τη φάση που έχει εισέλθει η κρίση χρέους (...) οι άνθρωποι που τελικά θα υποστούν όλο το βάρος των προγραμμάτων λιτότητας, ανακαλύπτουν ότι χειραγωγούνται από τις πολιτικές ελίτ».

ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ

Όποιοι νομίζει ότι η συζήτηση για το μέλλον της δημοκρατίας στην ήπειρο όπου αυτή γεννήθηκε έχει να κάνει με μια «βρετανική εξαίρεση», πέφτει έξω.

Ο Γκέοργκ Βάτολαβεκ, συντάκτης της γερμανικής Handelsblatt, σε σχόλιό του με τίτλο «τα όρια της δημοκρατίας», δηλώνει ότι συμμερίζεται τις ανησυχίες που διατυπώνονται - αν και μάλλον προσπαθεί να... τετραγωνίσει τον κύκλο, γράφοντας χαρακτηριστικά: «Οι παράγοντες της αγοράς αποδεικνύουν ότι δεν είναι οι νεκροθάφτες της δημοκρατίας, αλλά τα στηρίγματά της. Κι αυτό διότι έχουν την τύχη να ψηφίζουν κάθε μέρα - και όχι, όπως οι ψηφοφόροι, κάθε τέσσερα

χρόνια». Πώς, όμως, ενισχύει η καθημερινή ψήφος των αγορών -και όχι των πολιτών- τη δημοκρατία; Σύμφωνα με τον αρθρογράφο της Handelsblatt, «όταν οι αγορές βγάζουν από το τραπέζι το ένα μετά το άλλο τα πακέτα διάσωσης των υπερχρεωμένων χωρών, όπως συμβαίνει με την Ελλάδα και την Ιταλία, τότε στην πραγματικότητα μπαίνουν στο παιχνίδι οι ψηφοφόροι (...)

Διότι όταν μια κυβέρνηση καταρρέει, πρέπει να εκλεγεί μια νέα». Ο ίδιος θεωρεί ότι αυτό ακριβώς έγινε στην Ιρλανδία και την Πορτογαλία, όχι όμως στην Ελλάδα και την Ιταλία, όπου αναλαμβάνουν τα νηπία οι τεχνοκράτες. «Μπορεί να έχουν πλειοψηφία στα κοινοβούλια, όχι όμως και στην κοινωνία», γράφει, προσθέτοντας ότι «σε χώρες όπως η Ελλάδα, να μην αποτυπώνεται μια αίσθηση του αναγκαίου όσον αφορά τη λιτότητα, αυτό όμως επι' ουδενί δεν σημαίνει ότι υπάρχει και συναίνεση γύρω από το συγκεκριμένο στόχο».

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Πρακτικά, σε αυτό το σκεπτικό στηρίχθηκε η στήριξη που παρείχε το σύνολο σχεδόν των γερμανικών (και όχι μόνο) ΜΜΕ στην απόφαση του Γ. Παπανδρέου να προκηρύξει δημοψήφισμα - μη δίνοντας παρά ελάχιστη σημασία στα περί «αιφνιδιασμού» των εταίρων της Ελλάδας. Και μπορεί τα δημοψηφίσματα να μην «ισοφαρίζουν» την κυριαρχία των αγορών, σίγουρα όμως δίνουν μια διέξοδο και προσφέρουν μια ευκαιρία δημοκρατικής νομιμοποίησης. Μόνο που, μετά τα αλλεπάλληλα στραπάτσα που έχουν πάθει, οι ευρωπαϊκές ελίτ μάλλον επιχειρούν να τα αποφύγουν, όπως ο διάολος το λιβάνι.

“
Οι αγορές έχουν το δικαίωμα να ψηφίζουν κάθε μέρα, ενώ οι ψηφοφόροι μόλις μια φορά κάθε τέσσερα χρόνια
”

► Το ταμπού της εθελούσιας ή αναγκαστικής εξόδου από την Ευρωζώνη έσπασε ένα σχεδόν χρόνο μετά την υιοθέτηση της συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα στην

ελεγχόμενη χρεοκοπία πρώτα από τους Μέρκελ-Σαρκοζί στην Ντοβίλ και στη συνέχεια από τους «27» της Ε.Ε. ως εργαλείο του Μόνιμου Μηχανισμού ESM

«ΣΥΝΤΑΓΗ» ΓΙΑ ΝΕΑ ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Επικίνδυνα φλερτ με τη «μικρή» Ευρωζώνη

► Προθάλαμος πολυδιάσπασης της Ευρώπης με απρόβλεπτες γεωπολιτικές ανακατατάξεις

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΠΟΠΟΥΛΟΥ
Kapopoulos@pegasus.gr

Ο Ν. Σαρκοζί «φλερτάρει» και η Α. Μέρκελ διαψεύδει. Σε κάθε περίπτωση ένα είναι βέβαιο: η αποπομπή χώρας-μέλους από την Ευρωζώνη αποτελεί σενάριο που επεξεργάζονται και οι συνεργάτες του Β. Σόιμπλε στο Βερολίνο, αλλά και σε επίπεδο γαλλογερμανικής διμερούς διαβούλευσης τεχνοκράτες των δύο χωρών.

ΤΑΜΠΟΥ

Το ταμπού της εθελούσιας ή αναγκαστικής εξόδου από την Ευρωζώνη έσπασε ένα σχεδόν χρόνο μετά την υιοθέτηση της συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα στην ελεγχόμενη χρεοκοπία πρώτα από τους Μέρκελ-Σαρκοζί στην Ντοβίλ τον Οκτώβριο του 2010 και στη συνέχεια από τους 27 της Ε.Ε. ως εργαλείο του Μόνιμου Μηχανισμού ESM, η λειτουργία του οποίου θα αρχίσει το 2013.

Άλλοι για τους προβληματισμούς διαχείρισης μιας ενδεχόμενης εξόδου χώρας ή και χωρών μελών από την Ευρωζώνη η απόφαση του απελθόντος πρωθυπουργού για διεξαγωγή δημοψηφίσματος, αλλά πραγματικό αίτιο η αδυναμία αντιμετώπισης μιας κρίσης δανεισμού της Ιταλίας, με δεδομένη την άρνηση της Γερμανίας για πραγματική ενίσχυση του Προσωρινού Μηχανισμού EFSF αλλά και της παροχής στην ΕΚΤ της δυνατότητας να λειτουργήσει ως ύστατος δανειστής, ως εγγυητής δηλαδή του συνόλου του δημόσιου χρέους της Ευρωζώνης κατά το πρότυπο της FED στις ΗΠΑ.

Ο Σαρκοζί «φλερτάρει» δημόσια με την ενδεχόμενη αποπομπή από την Ευρωζώνη της Ελλάδας και πιθανόν και της Πορτογαλίας, σε μια προσπάθεια αποτροπής μιας κατάρρευσης της Ιταλίας, που θα οδηγούσε στο βαρύ κλονισμό της Γαλλίας, η οποία θα έχανε όχι μόνο την αξιολόγηση AAA της πιστοληπτικής της ικανότητας, αλλά δεν θα είχε συνολικά τις προδιαγραφές για να συμμετέχει σε μια μικρή γερμανική Ευρωζώνη.

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ

Πιο διακριτική η Α. Μέρκελ, διαψεύδει χλιαρά τα σενάρια συρρίκνωσης περιμένοντας την εξέλιξη της πίεσης των αγορών και τις αντοχές των χωρών που έχουν στοχοποιηθεί. Σε κάθε περίπτωση, το σενάριο συρρίκνωσης της Ευρωζώνης με προπέτασμα την ενισχυμένη συνοχή των μελών της ως σκληρού πυρήνα μιας Ευρώπης των «27» δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να είναι ένας ελεγχόμενος σχεδιασμός, οδηγεί σε διάσπαση της Ε.Ε. και σε γεωπολιτικές ανακατατάξεις πιο βαρύνουσες και από αυτές του 1989 εντός και εκτός Γηραιάς Ηπείρου.

ΝΕΑ ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ας υιοθετήσουμε ως υπόθεση εργασίας ότι το μόνο αξιόπιστο σενάριο απέναντι σε μια συνολική θωράκιση της Ευρωζώνης στη σπιρταγή της σύνθεσης -στην οποία η Γερμανία δεν θέλει να εμπλακεί- είναι μια μικρή Ευρωζώνη με μέλη τη Γερμανία, την Ολλανδία, το Λουξεμβούργο, την Αυστρία και τη Φινλανδία - με μόνο ερώτημα τη συμμετοχή ή όχι της Γαλλίας.

Μια παρόμοια προοπτική πέραν των ερωτημάτων που γεννά για τη σχέση της με το νότο, αποτελεί από μόνη της μια γεωπολιτική ανατροπή χωρίς προηγούμενο: Παραπέμπει περισσότερο στη γερμανική Μεσευρώπη, που ήταν το

“ Το σενάριο συρρίκνωσης της Ευρωζώνης δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να είναι ένας ελεγχόμενος σχεδιασμός ”

όραμα τόσο των θεωρητικών της Γεωπολιτικής στα τέλη του 19ου αρχές 20ού αιώνα, αλλά και στρατηγικός στόχος του Βερολίνου στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και πολύ λίγο αν όχι καθόλου στη δυτικοευρωπαϊκή ολοκλήρωση, έτσι όπως αυτή άρχισε στις αρχές της δεκαετίας του '50 με πρωταγωνιστές το Παρίσι και τη Βόννη.

Μια γερμανική Μεσευρώπη θα δημιουργήσει αυτόματα αντιυποπειρώσεις σε πολλά μέτωπα:

► Στο νότο, η δυνατότητα περιφερειακής συσπείρωσης θα εξαρτηθεί από τη συμμετοχή ή όχι της Γαλλίας και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να παρακαμφθεί η συμμετοχή της Τουρκίας σε οποιοδήποτε σχήμα νοτιοευρωπαϊκής και πολύ περισσότερο μεσογειακής συνεργασίας.

► Στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη θα υπάρξει μια δυναμική απορρόφησης των κρατών της περιοχής με ζητούμενο το κατά πόσον η δυναμική αυτή θα σταματήσει στα σύνορα της πρώην ΕΣΣΔ ή αν θα οδηγήσει το Βερολίνο σε αντιπαράθεση με τη Μόσχα για τον έλεγχο της Ουκρανίας και της Λευκορωσίας.

► Στη δυτική και τη νότια Ευρώπη ζητούμενη θα είναι η βούληση της περαιτέρω ενεργοποίησης σε πολιτικοστρατιωτικό επίπεδο των ΗΠΑ και της Βρετανίας.

Μοιραία πολυδιάσπαση

► Μια πολυδιασπασμένη Ευρώπη θα οδηγήσει στην αναβάθμιση δυνάμεων όπως η Κίνα, η Ρωσία, η Βραζιλία και η Ινδία, αλλά και η Τουρκία

ΜΙΑ ΠΟΛΥΔΙΑΣΠΑΣΗ της Ευρώπης στην παραπάνω δυναμική θα έχει μοιραίες συνέπειες για τη θέση της Ευρώπης και της Δύσης συνολικά στους παγκόσμιους συσχετισμούς.

ΜΙΑ ΠΟΛΥΔΙΑΣΠΑΣΜΕΝΗ Ευρώπη θα οδηγήσει στην αναβάθμιση δυνάμεων όπως η Κίνα, η Ρωσία, η Βραζιλία και η Ινδία, αλλά και η Τουρκία, ενώ μοιραία η αποδυνάμωση της Διατλαντικής Σχέσης θα έχει αρνητικές επιπτώσεις και για τη θέση των ΗΠΑ στους παγκόσμιους συσχετισμούς.

ΑΝ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΘΕΙ η συρρίκνωση της Ευρωζώνης και στη

συνέχεια η γεωπολιτική πολυδιάσπαση της Γηραιάς Ηπείρου, τότε θα έχει καταστεί σαφές ότι θα έχει κλείσει μια παρένθεση κατά τη διάρκεια της οποίας δόθηκε η ψευδαίσθηση της μόνιμης υπέρβασης διαιρέσεων και ανταγωνισμών αιώνων:

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΚΟΡΥΦΗΣ της Κοπεγχάγης το Δεκέμβριο του 2002, όταν αποφασίστηκε η πλήρης ένταξη των χωρών της κεντρικής και της ανατολικής Ευρώπης στην Ε.Ε. και έκλεισε και τυπικά η διαίρεση της Γιάλτας, μέχρι σήμερα που συζητούνται σενάρια συρρίκνωσης της Ευρωζώνης, δεν έχει

περάσει ούτε καν μια δεκαετία.

ΕΤΣΙ ΔΙΠΛΑ στη διαπίστωση ότι καμιά δύναμη δεν μπορεί να επιβάλει την κυριαρχία της στο σύνολο της Ευρώπης, προστίθεται η οδυνηρή παραδοχή ότι το ίδιο ισχύει και μέσα από μια θεσμική ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Ετσι μετά τις δύο προσπάθειες κυριαρχίας της Γερμανίας στην Ευρώπη τον 20ό αιώνα, η επιβολή γερμανικών προδιαγραφών εν μέσω μιας παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης στην Ευρωζώνη οδηγεί σε παρόμοια καταστροφικά αποτελέσματα.

“ Άλλοι για τους προβληματισμούς διαχείρισης μιας ενδεχόμενης εξόδου χώρας ή και χωρών-μελών από την Ευρωζώνη η απόφαση του απελθόντος πρωθυπουργού για διεξαγωγή δημοψηφίσματος ”

► Ποιος να το περίμενε, αλήθεια; Η χώρα που εγκαλεί τους εταίρους της για διαφθορά και αδιαφάνεια στην οικονομία και το φορολογικό σύστημα, αποδεικνύεται εξαιρετικά φιλόξενη για τα προϊόντα του εγκλήματος...

«ΚΟΛΑΦΟΣ» ΟΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ Ε.Ε., ΗΠΑ ΚΑΙ ΟΟΣΑ - ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΔΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΗΣ HANDELSBLATT

«Γερμανία, ένας παράδεισος για ξέπλυμα μαύρου χρήματος»!

43-57

δισ. ευρώ
είναι το μαύρο χρήμα που ξεπλένεται ετησίως στη Γερμανία, σύμφωνα με τους υπολογισμούς του ΟΟΣΑ.

13,5%

του ΑΕΠ
φτάνει και ξεπερνά ο τζίρος της «σκιά-δους οικονομίας» στη Γερμανία.

500

δισ.
εκτιμάται ότι είναι το ύψος της «σκιά-δους οικονομίας», (δηλαδή, των δραστηριοτήτων που έχουν τζίρο ο οποίος δεν φορολογείται ούτε κατ' ελάχιστο).

30

χρόνια
διαρκεί η «ειδική σχέση» της Deutsche Bank με μια πανίσχυρη οικογένεια της Μαλαισίας, η οποία «ξεπλένει» συστηματικά μαύρο χρήμα.

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

«Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησε σήμερα από τη Γερμανία να συμμορφωθεί πλήρως με τους νόμους της Ε.Ε. αναφορικά με το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος και την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου (...) Η Γερμανία έχει αποτύχει να αποτρέψει την κατάχρηση του χρηματοοικονομικού της συστήματος για το ξέπλυμα μαύρου χρήματος και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας (...) Εάν η Γερμανία δεν ανταποκριθεί ικανοποιητικά μέσα στους επόμενους δύο μήνες, τότε η Επιτροπή ενδέχεται να παραπέμψει το θέμα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο».

Όλα αυτά αποτελούν μέρος της αιτιολογημένης έκθεσης που εξέδωσε η Κομισιόν για τη Γερμανία στις 27 Ιανουαρίου - ένας πραγματικός «κόλαφος» για την ισχυρότερη χώρα της Ευρώπης, η οποία παρουσιάζεται στους εταίρους της ως τιμητής και εγγυητής της νομιμότητας και της διαφάνειας στην οικονομία. Για όσους, μάλιστα, πιστεύουν ότι έχει αλλάξει κάτι στους δέκα μήνες που έχουν μεσολαβήσει μέχρι σήμερα, αρκεί το ρεπορτάζ που δημοσιεύτηκε πρόσφατα στη μεγαλύτερη οικονομική εφημερίδα της χώρας.

Υπό τον τίτλο «Γερμανία, ο παράδεισος για το ξέπλυμα μαύρου χρήματος», η Handelsblatt εξαπολύει μύδρους: «Ο,τι είναι η Ελβετία και το Λίχτενσταϊν για τους φοροφυγάδες, το αντιπροσωπεύει η Γερμανία για όσους ξεπλένουν μαύρο χρήμα: έναν παράδεισο. Η εξαιρετικά υψηλή κυκλοφορία χρήματος, η ρευστότητα στην αγορά, το θωρακισμένο νομικά χρηματοπιστωτικό σύστημα και ο μικρός βαθμός διαφθοράς, δημιουργούν ένα πλαίσιο που έλκει Ιταλούς, Ρώσους, Λιβανέζους και, ασφαλώς, Γερμανούς εγκληματίες οι οποίοι επιθυμούν να καθαρίσουν το βρόμικο χρήμα τους», γράφει χαρακτηριστικά.

Ο ΟΟΣΑ

Αλλά και ο ΟΟΣΑ βάζει κάκιστο βαθμό στην Γερμανία - με την ειδική υπηρεσία που ασχολείται με την καταπολέμηση αυτού του φαινομένου να τη χαρακτηρίζει ως «μη συμμορφούμενη προς τις υποδείξεις». Αξίζει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με τους υπολογισμούς του διεθνούς οργανισμού, το μαύρο χρήμα που ξεπλένεται ετησίως στη Γερμανία κυμαίνεται από 43-57 δισ. ευρώ - ενώ το σύνολο της

«σκιάδους οικονομίας» (δηλαδή, των δραστηριοτήτων που έχουν τζίρο ο οποίος δεν φορολογείται ούτε κατ' ελάχιστο) ξεπερνά το 13,5% του ΑΕΠ της και αγγίζει το μισό τρισε. ευρώ ετησίως! Κι αυτό, σε μία χώρα η οποία καταγγέλλει άλλες (ανάμεσά τους και την Ελλάδα) ότι δεν διαθέτουν αποτελεσματικό φορολογικό σύστημα...

Ακόμη και το υπουργείο Εσωτερικών των ΗΠΑ -που, για ευνόητους λόγους, δίνει μεγάλη σημασία στην αντιμετώπιση της διακίνησης μαύρου χρήματος, καθώς θεωρεί ότι συνδέεται άμεσα με τη διεθνή τρομοκρατία- στις εκθέσεις του χαρακτηρίζει τη

Γερμανία ως «χώρα με εξέχουσα σημασία στο ξέπλυμα μαύρου χρήματος» και θεωρεί ότι το Βερολίνο δεν έχει εκπονήσει καμία ολοκληρωμένη στρατηγική σε αυτό το μέτωπο.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ

Κάποιες φορές, βεβαίως, γίνονται ορισμένες ενέργειες, κυρίως σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν συγκεκριμένες καταγγελίες. Μια τέτοια αφορά την Deutsche Bank, η οποία βρίσκεται στο μικροσκόπιο της επιτροπής κεφαλαιαγοράς (BaFin), εξαιτίας των πολυετών και επικερδών σχέσεων που έχει αναπτύξει με την οικογένεια Ταϊμπ - η οποία, εδώ και 30 χρόνια, ελέγχει απολύτως την κυβέρνηση του πολυπληθέστερου κρατιδίου της Μαλαισίας, του Σαραβάκ. Εκεί δηλαδή όπου, σύμφωνα με αρκετούς, συντελείται «το μεγαλύτερο περιβαλλοντικό έγκλημα της εποχής μας», με την καταστροφή του τεράστιου και πολύτιμου βροχώδους δάσους...

ΔΙΑΦΘΟΡΑ

Η Siemens και το «φακελάκι»

Το «φακελάκι» είναι ίσως η μοναδική ελληνική λέξη την οποία γνωρίζουν όλοι οι Γερμανοί - ή τουλάχιστον, εκείνοι που έχουν διαβάσει στα γερμανικά ΜΜΕ έστω και ένα ρεπορτάζ για τα όσα συμβαίνουν σήμερα στην Ελλάδα. Μόνο που, όπως λέει ο σοφός λαός, συχνά «άλλος έχει το όνομα και άλλος τη χάρη». Διότι όσοι επικαλούνται το «φακελάκι» για να αποδείξουν πόσο διεφθαρμένη είναι η Ελλάδα, ξεχνούν τα κατορθώματα της δικής τους Siemens, μιας από τις μεγαλύτερες και πιο ιστορικές επιχειρήσεις της Γερμανίας.

Αξίζει να υπενθυμίσουμε, μόνο, ότι το 2008 είχε έρθει στην επιφάνεια ένα τεράστιο και παγκοσμίων διαστάσεων κύκλωμα «λαδώματος» που είχε στήσει η Siemens, προκειμένου να εξασφαλίσει επικερδή συμβόλαια. Αυτός ήταν, άλλωστε, ο λόγος για τον οποίο καταδικάστηκε από αμερικανικό δικαστήριο στο τέλος του ίδιου έτους και υποχρεώθηκε να καταβάλει πρόστιμο ύψους 1,6 δισ. δολαρίων! Πάντως, οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι υπάρχει μια διαφορά με τις... καθυστερημένες χώρες: στη Γερμανία οι μίζες δίνονται από τις επιχειρήσεις και όχι από τους πολίτες.

Διακίνηση ναρκωτικών και λευκής σαρκός, εμπόριο όπλων, εκβιασμοί και μίζες - χρήματα από όλες αυτές τις δραστηριότητες «καθαρίζονται» στη Γερμανία!

➤➤ Ο Αλ. Διομήδης στη Βουλή του 1949, ενώ διατυπώνει τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης συνεργασίας Φιλελευθέρων - Λαϊκών.

Οι κυβερνητικές συναινέσεις μετά την απελευθέρωση

Από τις 16 κυβερνήσεις που σχηματίστηκαν μετά την απελευθέρωση της χώρας έως την αυτοδύναμη κυβέρνηση Παπάγου το 1952, οι δέκα ήταν μη μονοκομματικές:

- **ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ** υπό το Γ. Παπανδρέου
Οκτώβριος 1944 - Ιανουάριος 1945
Στις 2 Δεκεμβρίου αποχωρούν οι υπουργοί του ΕΑΜ.
- **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΟΦΟΥΛΗ**
Νοέμβριος 1945 - Απρίλιος 1946
Εκπροσωπούνταν όλα τα κόμματα και τάσεις του Κέντρου και είχε «καταρχήν ανοχή» του ΚΚΕ. Από τον Ιανουάριο του 1946 άρχισαν να παραιτούνται υπουργοί που δεν ανήκαν στο Κόμμα των Φιλελευθέρων.
- **ΙΔΙΟΤΥΠΗ «ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ» ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΟΥΛΙΤΣΑ**
Απρίλιος του 1946
Μετά τις εκλογές οι ηγέτες του Λαϊκού Κόμματος (είχαν κατακτήσει την πλειοψηφία) και των Φιλελευθέρων στήριξαν για δύο εβδομάδες ως πρωθυπουργό τον πρόεδρο του Αρείου Πάγου, Π. Πουλίτσα.
- **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΑΞΙΜΟΥ**
Ιανουάριος - Αύγουστος του 1947
Ο εξωκοινοβουλευτικός (και τραπεζίτης) Δ. Μάξιμος στηρίζεται από το Λαϊκό Κόμμα και μέρος των Φιλελευθέρων.
- **ΣΥΜΜΑΧΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΟΦΟΥΛΗ - ΤΣΑΛΔΑΡΗ**
Ιούλιος του 1947 - Ιούνιος του 1949 Συνεργασία Φιλελευθέρου και Λαϊκού Κόμματος.
- **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΙΟΜΗΔΗ**
Ιούνιος του 1949 - Ιανουάριος του 1950
Ο εξωκοινοβουλευτικός Αλ. Διομήδης, πρώην διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος και αντιπρόεδρος έως τότε της προηγούμενης κυβέρνησης, έχει τη στήριξη των κεντροδεξιών δυνάμεων, όπως εκφραζόταν μετά τις εκλογές του 1946.
- **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ**
Μάρτιος - Απρίλιος του 1950
Κεντροδεξιός συνασπισμός (Φιλελεύθεροι, Λαϊκοί, Ενωτικό Κόμμα κ.ά.), ως αποτέλεσμα μη αυτοδυναμίας από τις εκλογές.
- **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΛΑΣΤΗΡΑ**
Απρίλιος - Αύγουστος του 1950 Συνασπισμός των κεντρώων πολιτικών σχηματισμών.
- **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ**
Αύγουστος του 1950 - Οκτώβριος του 1951
Σχήμα συνασπισμού, που πέρασε από διάφορες φάσεις.
- **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΛΑΣΤΗΡΑ**
Οκτώβριος 1951 - Οκτώβριος 1952
Μετά την άρνηση του Ελληνικού Συναγερμού (διάδοχος του Λαϊκού Κόμματος) και την άρνηση του αρχηγού του (Αλ. Παπάγος), που είχε την πλειοψηφία, σχηματίζεται κυβέρνηση συνασπισμού των κεντρώων δυνάμεων.

Από την απελευθέρωση της χώρας το 1944 ως τη δικτατορία και τη μεταπολίτευση Μύθοι και πραγματικότητες για την «κουλτούρα» συνεργασιών...

ΤΟΥ **ΤΑΚΗ ΚΑΤΣΙΜΑΡΔΟΥ**

Το βασικό ερώτημα με ιστορικούς όρους: η έλλειψη «πολιτικού πολιτισμού» εμποδίζει τις κυβερνητικές συγκλίσεις ή αποτελεί επιλογή των κυρίαρχων κομμάτων και του πολιτικο-οικονομικού συστήματος; Συνήθως από τους εκπροσώπους των κομμάτων εξουσίας -κι όχι μόνο- υποστηρίζεται ότι η Ελλάδα δεν έχει «κουλτούρα» κυβερνήσεων συνεργασίας. Από πολλούς η έλλειψη αυτή αποδίδεται σε κάποιο «έλλειμμα πολιτικού πολιτισμού». Από άλλους σε «συστημική επιλογή», προΐόν του «διοικητικού συστήματος» από τα τέλη του 19ου αιώνα, της παραδοσιακής «πώλωσης του πολιτικού συστήματος», των «εθνικών διχασμών», των εκλογικών συστημάτων, του «πλειοψηφικού κοινοβουλευτισμού» κ.λπ. Κυρίως, όμως, η απουσία διακομματικών σχημάτων διακυβέρνησης αποδίδεται στην αναποτελεσματικότητά τους. Σύμφωνα με την κυρίαρχη αντίληψη όταν, όπως και όσο σχηματίστηκαν κυβερνήσεις συνεργασίας τ' αποτελέσματα ήταν από αρνητικά μέχρι καταστροφικά. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αρνητικής φόρτισης και προδιάθεσης για τις κυβερνήσεις αυτές ήταν το «βρόμικο 1989» για τη «συγκυβέρνηση» Τζαννετάκη, αλλά και την οικουμενική κυβέρνηση Ζολώτα.

Όλα αυτά κι άλλα παρόμοια συγκροτούν το «μύθο της αυτοδυναμίας», με ό,τι αυτό συνεπάγεται σ' επίπεδο πολιτικής πρακτικής. Αλλιώς διατυπωμένο το ίδιο οι αυτοδύναμες κυβερνήσεις, υποτίθεται, είναι προτιμότερες από εκείνες που βασίζονται στη συνεργασία. Καλύτερες για την οικονομία, καθώς, ανάμεσα στα άλλα, εξασφαλίζουν τη διακυβέρνηση. Όλες σχεδόν οι μεταπολιτευτικές εκλογές διενεργήθηκαν ουσιαστικά υπό τη σκιά ενός εκβιαστικού διλήμματος: αυτοδυναμία ή ακυβερνησία.

Στη βάση αυτή δικαιολογήθηκαν -και δικαιολογούνται ως τις μέρες μας- τα παραδοσιακά ληστρικά εκλογικά συστήματα, προς όφελος του πρώτου κόμματος. Με τη σειρά τους οι εκλογικοί νόμοι περιθωριοποιούσαν την «κουλτούρα συνεργασιών» μπροστά στις κάλπες και μέσα στη Βουλή. Αυτές κι άλλες παρόμοιες αντιλήψεις δεν ανταποκρίνονται ακριβώς στην πραγματικότητα.

Πρώτον, δεν είναι απολύτως σωστό ότι στα νεοελληνικά κοινοβουλευτικά χρονικά δεν υπάρχουν κυβερνήσεις συνεργασίας. Ιδιαίτερα σε κρίσιμες περιόδους. Συγκροτήθηκαν παρόμοιες από το 1843-44 μέχρι το 1862-63 κι αργότερα. Μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, το Μεσοπόλεμο, την απελευθέρωση της χώρας και τη Νεταπολίτευση.

Δεύτερον, είναι τουλάχιστον συζητήσιμο αν το έργο συνολικά των κυβερνήσεων συνεργασίας υπήρξε αρνητικό. Τουλάχιστον για τους κυριότερους σκοπούς,

➤➤ Ο Ξ. Ζολώτας όταν αναλαμβάνει την προεδρία της Οικουμενικής το 1989-1990. Πρόσθετε τότε τ' όνομά του στον κατάλογο των πρώην διοικητών της Τράπεζας Ελλάδας και της Εθνικής, που είχαν διατελέσει πρωθυπουργοί (Αλ. Κορυζής, Εμ. Τσουδερός, Δ. Μάξιμος, Αλ. Διομήδης, Ι. Παρασκευόπουλος).

Οι τρεις μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις συνεργασίας:
✓ **«ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ»**
υπό τον Κ. Καραμανλή
Ιούλιος - Νοέμβριος 1974
Καταχρηστικώς φέρει τον τίτλο, αφού από τη σύνθεσή της απουσίαζε η Αριστερά (ΠΑΣΟΚ και κομμουνιστική).
✓ **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΖ. ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗ**
Ιούλιος - Οκτώβριος 1989
Στήριξη από Ν.Δ. και ενιαίο Συνασπισμό
✓ **ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ Ξ. ΖΟΛΩΤΑ**
Νοέμβριος 1989 - Απρίλιος 1990
Συνεργασία Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ

που είχαν κληθεί να υπηρετήσουν. Κλασικό παράδειγμα αποτελεί η κυβέρνηση Ζολώτα - ουσιαστικά «γλίτωσε» τότε η χώρα από τη χρεοκοπία.

Τρίτον, η ακυβερνησία είτε και οι καταστροφές, αμέσως μετά και λίγο αργότερα από τις κυβερνήσεις συνεργασίας, σε όλες τις περιπτώσεις εγείρουν ένα ερώτημα, που χρειάζεται συγκεκριμένη απάντηση: Εφταιγε η φύση της κυβέρνησης ή τα επιμέρους κόμματα που τη συγκροτούσαν;

Ανεξαρτήτως, όμως, από την αξιολόγηση του έργου, τους σκοπούς συγκρότησής τους και την κατάληξή τους:

➤ Στη σύγχρονη κοινοβουλευτική ιστορία, με ορόσημο την πτώση της δικτατορίας, υπήρξαν τρεις πολυκομματικές κυβερνήσεις. Την περίοδο της εθνικής κρίσης του 1974 και της πολιτικής και οικονομικής κρίσης του 1989.

➤ Μετά την απελευθέρωση, στη διάρκεια του Εμφυλίου και ως τις βουλευτικές εκλογές του 1952 οι περισσότερες από τις 16 κυβερνήσεις που σχηματίστηκαν ήταν προϊόντα διαφόρων κομματικών συνασπισμών. Με τον ένα ή άλλο τρόπο συνεργάστηκαν κομματικοί φορείς του τόξου από τη Δεξιά ως το Κέντρο.

Το ζήτημα τίθεται εκ νέου στις σημερινές συνθήκες, καθώς καταρρέει ο μύθος της αυτοδυναμίας...

Κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» με απαίτηση των ξένων

Αν και οι εποχές είναι ριζικά διαφορετικές η συγκυβέρνηση των δύο μεγαλύτερων κομμάτων έχει το μεταπολεμικό ιστορικό της προηγούμενο. Πρόκειται για την κυβέρνηση Σοφούλη- Τσαλδάρη την περίοδο του εμφυλίου πολέμου. Οι αρχηγοί του Φιλελευθέρου και Λαϊκού Κόμματος αναγκάστηκαν να συμπράξουν, ύστερα από απαίτηση των Αμερικανών υπό την απειλή διακοπής της βοήθειας. Η συγκολλητική ουσία ήταν η κατάννηξη του «συμμοριτοπολέμου». Μετά τις εκλογές του 1946, με την αποχή της Αριστεράς, ο Κ. Τσαλδάρης είχε σχηματίσει κυβέρνηση με ορισμένα μικρά κόμματα. Για τους Αμερικανούς, όμως, η κυβέρνηση, έπρεπε να έχει «δημοκρατικό κόμμα». Ιδιαίτερα μετά την εξαγγελία του «δόγματος Τρούμαν» (Μάρτιος 1947).

Πράγμα που τελικά επέβαλαν στον Τσαλδάρη. Τον ανάγκασαν να παραχωρήσει την πρωθυπουργία στον αρχηγό των Φιλελευθέρων και να περιοριστεί στη θέση του αντιπροέδρου. Η κυβέρνηση Σοφούλη - Τσαλδάρη θα περάσει από διάφορες φάσεις και κρίσεις και θ' ανασχηματιστεί τον Ιανουάριο του 1949. Αντιπρόεδρος θα διοριστεί τότε ο τραπεζίτης Αλ. Διομήδης (συνδιοικητής της Εθνικής Τράπεζας, και διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος) με υπουργούς από όλο το κεντροδεξιό τόξο (Τσαλδάρης, Σοφ. Βενιζέλος, Παν. Κανελλόπουλος, Σπ. Μαρκεζίνης κ.ά.). Μετά το θάνατο του γηραιού Σοφούλη στην πρωθυπουργία για έξι περίπου μήνες θα βρεθεί ο Διομήδης. Η θητεία του συμπίπτει με το τέλος του εμφυλίου πολέμου.